د سینګار هټۍ

ناول

ډاکټر لقیت تابان

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-01-2021

"ادریس غروال" صیب ته ډالۍ.

2021.01.20 2

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د سینګار هټۍ

«ناول»

ډاکټر لیاقت تابان

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ټول حقوق د لیکوال په حق کي خوندي دي»

«کتاب پېژندنه»

د کتاب نوم	**د سینګار هڼې**
ژانر	ناول
لیکوال	ډاکټر لیاقت تابان
کمپوزوونکی	محمد نعیم ازاد
خپروونکی	ملګري لیکوال «کوټه»
چاپ شمېر	۵۰۰
پښتی جوړوونکی	ایم اصف کاسی
پښتی لیکونکی	راز محمد کاتب
چاپکال	جولایي ۲۰۲۰ز ۱۳۹۹ل کال
بر ېښنا لیک	TabanLiaquat@Gmail.Com
بیه	۲۵۰ کلداري
د کتاب موندلو درک	تکتو کتاب کور کاسي روډ کوټه کتابونه پلورنځی ریګل پلازه جناح روډ کوټه صحاف کتاب پلورنځی کاسي روډ کوټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ډالۍ»

د شیرخان په نوم
چي همت او جرآت يې پر دې هیبتناکه
موضوع باندي د قلم پورته کولو
توان او جرآت راکړی.

2021.01.20 21:5

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د لېونیانو نړۍ او تابان

دا وخت زه له ډېر ذهني فشار سره مخامخ یم او نه پوهېږم، چې څه وکړم. ځکه ځیني خلک په ژوند کي ډېر زیات ستړي کارونه کوي او کله چي دوی څه کار وکړي؛ هغه مبالغه ښکاره کېږي. راځئ! چي و وایم، زه یو ډېر مهم کار کوم... زه فکر نه کوم، چي دا مسئله دلته ده. لاکن دا حقیقت دی، چي ما ته یو خورا ډېر سخت کار را سپارل سوی دی، ځکه چي په پښتو ادب کي د نقادانو ډېر کمی شتون لري او بیا زه پخپله نقاد نه یم او نه دا زما کار دی. بنایي؛ همدغه وېره ده، چي دا وخت زه ورسره مخامخ یم.
هو! البت زه یو فکشن لیکونکی یم. زه نه غواړم، چي هر څه زه وایم؛ هغه دي خلک و مني. دا زما هیله ده او نېکمرغي هم، که خلک زما نظر خوښ کړي.
دا چي زه د اردو او انګلیسي ادبیاتو سره ډېري زړې، ژوري اړیکي او پیوستون لرم او د دې و پایلي ته زه خورا جدي یم او تاسو دې ته بې سکوني او تشویش هم ویلای سی. زه نه غواړم، چي خلک دي له ما سره متفق وي او یا دوی دي زما په څېر ورته نظر و لري، لاکن دوی باید هڅه وکړي، چي دوی زما پر نظر غور وکړي، کله چي دوی سترګي پټي کړي...
"بوډا سړی او سمندر" د ادب د نړۍ له عالي ناولونو څخه یو دی، دا ډېر ښکلی او لنډ ناول دی. دا یو امریکایي لیکوال ارنسټ ملر همېنګوې (Ernest Miller Hemingway) لیکلی دی او پر دې و ده ته د ادب نوبل جایزه ورکول سوې ده. په دې ناول کي یو ماهی

(c) ke........com: The Digital Library

نیوونکی سېنیټاګو (Santiago) یوه ورځ سمندر ته د کب نیولو لپاره ځي او ده ته یو پخوانی خوب ور یادېږي، چي هغه به نن په رښتیا پوره کېږي. دلته یو غټ ماهی کوم چي د دېو (Giant) غوندي وي، لاکن په اصل کي دا د مارلن (Marlin) کب وي، چي د ده په جال کي بند سي، خو تر نیولو وروسته له یوې نوي ستونزي سره مخامخ سي، چي دی به دا دومره لوی ماهی تر ساحله پوري څنګه رسوي، چي دا مبارزه پیلوي او په دغه مبارزه کي ناول پای ته رسېږي. له ما سره د مارلن غوندي ستونزه د ډاکټر لیاقت تابان د اوسني ناول په هکله ده، که څه هم پر دې ناول باندي د لیکلو لپاره فقط څو جملې لرم، لاکن مشکل دا راته پېښ دی، چي څه پر و لیکم او یقیناً په دې کي څه شک نسته، چي زما په مخ کي د مارلن په څېر د لیک یو شاندار شاهکار پروت دی... د لیک یوه خورا پېچلې ټوټه په یو وېروونکي انداز د یوې پېچلي ټولني لپاره...

زما یوازینۍ هیله دا ده، چي خلک پر ځای د دې چي ناول کیسې او د هغه د لیکلو طرز ته مخه وکړي، د ټولني و هغه بدبختي روحیې ته پام وکړي، چي په ناول کي وړاندي سوې ده او دا د ډاکټر لیاقت تابان لوی کریډیټ دی، کوم چي د ټولني د یوه ناوړه دود په خلاف لوی بغاوت دی، چي په خورا عصري ډول د یوې پر مخ تللي ټولني استازیتوب کوي، مګر دا د قسمت بدمرغي ده، چي کله موږ د دې پر مخ تللي ټولني په هکله سوچ کوو، نو دا ټولنه یوه بدرنګه، ناپاکه او خورا بدمرغه غوندي ایسي.

ظاهراً ډاکټر لیاقت تابان یو ډېر ساده او بې ضرره څوک دی او دا رښتیا دي، چي ما له ده سره تر دېرش کاله زیاته ملګري کړې ده، ځکه خو دا لامل دی، چي زه د ده د شخصیت هر اړخ پېژنم او د دې ناول تر لوستلو مخکي دا زما مدعا وه او اوس هم سته، لاکن کله چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ده د دې تخلیق لوستنه وکړه، نو ما له ځان څخه پوښتنه وکړه، چې ښاغلې ته چېرې یې؟ ته خو پر غلطه یې... ته خو د ده په هکله په هیڅ هم خبر نه یې.. او دی خو بېخي بېل څوک دی، کوم چې له تا سره ژوند کوي، هستوګنه کوي او له تا سره ستا په فکر او سوچ کې خاندي... باور وکړی! د دې ناول تر لوستلو وروسته ما ته تابان بېخي جلا کس و ایسېدی. سوچ مه کوی، چې هغه ډېر خوشحال کس دی، نه نه... هغه ډېر خفه او غمجن سړی دی، یقیناً هغه درد محسوسوي، په اذیت کې دی، دا یوازې ستاسو خیال دی، چې هغه د یو پرسکونه دماغ څښتن دی. نه؛ دا کس له بهره بلکل بدل دی او دی د خپلې ټولنې په اړه ډېر اندېښمن دی. دی د انګلیسي ادب د جونا تهن سویفټ (Jonathan Swift) په څېر د پښتو ادب یو تکړه او ځیرک سړی دی.

دا یوازې زما نظر نه دی، لاکن زه ډاډه یم، چې تابان یوازې ناول نه لیکي؛ بلکې هغه د خپل هغه ناروغه تر څنګ ناست دی، څوک چې د مرګ له حالت سره مخامخ دی او دی د ده په ناروغۍ خبر وي او د ده تداوي په سمه توګه کوي. د خوشحالۍ خبره دا ده، چې ډاکټر تابان نه غواړي، چې د هغه ناروغه دې مړ سي. دا کټ مټ د ګبریل ګارشیا مارکیز (Gabriel Garcia Marquez) غوندې چلند دی، چې هغه په خپل هر ناول کې جنګېږي او هغه هم نه غواړي، چې د ده ناروغه ټولنه مړه سي. ښایې؛ د همدې لېوالتیا له کبله د نوبل جایزه کمېټۍ و ده ته د نوبل ادبي جایزه ورکړه. تابان هم دغه ډول انقلابي جذبه لري، لاکن موږ د تابان او د ګبریل ګارشیا مارکیز تر میان یو لوی توپیر وینو... تابان نه یوازې یو هنرمند دی؛ بلکې یو انقلابي ډاکټر هم دی او دی واقعاً غواړي، چې د ده د ناروغ درملنه وسي، کوم چې ده ته ډېر نژدې دی. زه فکر کوم، د دې ناروغ د ژغورنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره مبارزه په اوسني ناول کي په روښانه ډول انځور سوې ده. که څه هم اوسنی ناول يوه الميه ده او يو هيبتناک اختتام لري. تاېان هڅه کوي، چي د خپلي ټولني د نفسياتو يو سم او بشپړه انځور د بېلا بېلو رنګونو له لاري په هنري ډول په خپل ناول کي انځور کړي. د تاېان نفسياتي ټولنه ډېري ناروغۍ لري، لکه د اردو د ښکلي تخليق کار سعادت حسن منټو په څېر تاېان هم وايي، چي په ټولنه کي د جنسي ناوړه چلند څخه ناوړه ګټه مه تر لاسه کوی او هڅه وکړی، چي د جنسي چلند په اقتصادي او نفسياتي لاملونو باندي ځانونه پوه کړی... تاېان د سرمايه داري نظام سخت مخالف دی او په تعليمي لحاظ د شاته پاته کېدا هم سخت مخالف دی.

د تاېان د ناول کردارونه نادانه دي، دوی ډېري اقتصادي ستونزي لري. دوی دا وخت د نړۍ د عصري مواصلاتو په عصر کي ژوند کوي، ډېر داسي خلک دي، چي په لاسونو کي يې جديد موبايل وي، چي د نړۍ د لوی اقتصادي ځواکونو له خوا د سکسي فلمونو له لاري زموږ په ټولنه کي د سکس زهر خوروي. له موږ ټولو جنسي ناروغان جوړوي او زموږ جنسي اړتياوي لا سېوا کوي او موږ نه سو کولای، چي له جنس څخه پرته بل څه وکړو او دا خوند هر وخت موږ ځای ته متوجه کوي. اوس دا پوښتنه را پورته کېږي او په حقيقت کي هم د نړۍ لوی معاشي ځواکونه او د دوی تالۍ څټ نه غواړي، چي موږ دي اقتصادي واک تر لاسه کړو. دوی هڅه کوي، چي د جنسي تيري له لاري موږ جنسي ناروغه کړي. دوی نه غواړي، چي زموږ فکري وړتيا وده وکړي. کېدای سي، چي اقتصادي غلامي د دريمي نړۍ د هر وروسته پاته هېواد په څېر زموږ تقدير سي او ممکن موږ ټول ويجاړ او برباد سو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر تابان دا ناول په خپل ځانګړي او یکتا سټایل لیکلی دی. په دې کې موږ د ده بشپړه مشاهده وینو، د ده پراخه مطالعه او پر موضوع باندې د ده ګرفت له ورایه معلومیږي. د طبي پوه په حیث دا ناول په حقیقت کې د پښتو ادب او د هغه د لوستونکو لپاره یوه ډالۍ ده. باید دې ته و نه ګورو، چې دا څه دي؛ بلکې هغه جذبې ته و ګورو، چې د دې شاته پرته ده. دا د عصري پښتو ادب د جونا تهن سویفټ (Jonathan Swift) ناول دی او له وحشتناکو طنزونو ډک دی.

دا یو تخلیق دی او زه د دې قدر کوم، زه د هغه اخلاقي زړورتیا ستایم، چې ډاکټر د یوه وېروونکي موضوع په وړاندې کولو ښوولې ده او دا اوس تاسو ته دعوت درکوي، چې تاسو یې ولولی.

درناوی او منّنه
فاروق سرور اېډووکېټ
د جون یوولسمه ۲۰۲۰ز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینګار هڅې

د حسن په سرابونو کښې د ځان خړوبولو لپاره ژوند مستي غواړي، شېر خان هم د دکان تر صفايي وروسته د څنګ کوشنۍ کمرې ته ورغلی، لاس او مخ یې و مینځل او راغلی؛ هینداري ته پټه خوله و درېدی او ژر ژر د ځان په سینګارولو لګیا سو. سیکه خو خدای له آره ښکلې سپینه او سره ورکړې وه، شېړ، فټه جګ قد، ګونګرو (پیچک) وېښتان ،چي هر وخت به جېلي پر لګوله ،اوږده غاړه، ښکلي سترګي، چي کله به د باندي واتی، نو د لمر توري چشمې به یې پر سترګو کولې. پر مخ باندي یې لومړی سر سن بلاک (د لمر د تودوښي مخنیوونکی) کریم او بیایې غوړ کریم و لګاوی، شونډان یې غوړ کړل، له دراز څخه یې خپل قیمتي چېن په غاړه کړی، برېښت لیټ په ښي لاس او په کیڼ یې ګړی په لاس کړله. دوې ښکلي ګوتمیاني یې په ګوتو کړې، د سټین کف ښټنان یې بند کړل او پر ځان باندي یې د سینټ ښه پوره سپرې وکړله، بیرته له هینداري سره مخامخ سو. د پاخه رنګ په شنو کالیو کښي اتلس کلن ځوان ته ځان دومره ښکلی او ښایسته و ایسېدی "چي د خپلي انا (نیا) خبره ور په یاد سوه" هغې به ویل، چي دومره ښایسته ځوان چي خور او مور پر عاشقېږي. تر ډېره و هینداره ته ولاړ او خپل هر اندام ته یې جلا جلا په ځیر ځیر و کتل. ده به لا نور وخت هم د هینداري و مخ ته تېر کړی وای، که یې د موبایل ژنګ په کړنګا سره د خیالونو ماڼۍ نه وای ور ورانه کړې.

زه نن خامخا درځم او فقط د یو ساعت لپاره به په ګاډۍ کي بهر ته ووځو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه! نازنین؛ نن د جمعرات ورځ ده، په دوکان کي رش وي...
اوف؛ ستا ټول عمر په پیسو ګټلو تېر سو..
نه، نه! زه د پیسو دومره مینه نه لرم، خو فقط دومره چي ځان او کور په وساتلای سم او بس.
زه خو دي پخپله خرڅه بیایم، نو ته ولي هره ورځ انکار کوې...؟
پیسې خپلي وي او که د بل؛ معنا نه لري، خو نن زه مصروف یم.
شېرخان یو دم د دکان د مالک ظاهرشاه په راتګ باندي موبایل خاموش کړی او په کار لګیا سو.
ظاهر شاه د لوی دراز قلف خلاص کړی، ښې ډېري پیسې پکښې وې، هغه یې حساب کړې، د نوټونو شلور غټي بنچې یې په لفافه کي واچولې او شېر خان ته یې و ویل:
دا په بېنک کي جمع کړه، ژر راځه! د ګیراګانو وخت دی، را روان دي.
بس دغه دی؛ ولاړم او راغلم، خو لالا تر هغو ته ګیراکان مه ایله کوه.
هه؛ لالا او ګیراکان...
ما خو یو هم په باک لا نه راوړي، راسي او شا او خوا و ګوري، چي ته ولاړ یې، نو خامخا یو څه نا څه واخلي، کنې د یو داسي شي پوښتنه وکړي، چي هغه له موږ سره نه وي او ژر د مارکیټ خوا ته رواني سي.
ظاهرشاه په عمر اته پنځوس کلن د مارکیټ په خوله کي یې د سینګار د شیانو (کاسمېټیکس) دکان د سینګار هټۍ په نامه درلودی، چي یوه دروازه یې د مارکیټ او بل وَر یې د لوی څړک پر خوا خلاصېدی. په مارکیټ کي نژدې دېرش دکانونه وو، چي زیاتره د مېک اپ د شیانو وو، څو درزیان وو او په ځینو کي د ښځو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاليو او د کور د استعمال شيان خرڅېدل. مارکېټ ته د ښځو او نجونو راتګ د نارينوو په پرتله زيات وو، خو د تنکيو ځوانانو راتګ به هم بې مقصده نه وو.

د دې مارکېټ په ښار کې يو نوم پروت وو، خو د حکومت او خلکو هم په دې هکله فکر بند وو او پام يې ور اووښتی. په ټول مارکېټ کې د سينګار هټۍ کاروبار پر ټاپ وو. کله کله به د ګيراکانو دومره رش سو، چې دننه درېدل به ګران سو او نجونې به بهر په انتظار وې. د شېرخان سره په دکان کې څلور نور کارکوونکې هم وو، خو نجونو او زياتره ښځو به هم د شېرخان له لاسه سودا اخستل خپله خوش قسمتي ګڼله. شېرخان يوازې دا نه چې په دکانداري کې ډېر ګړندی وو؛ بلکې پوه او خوش اخلاقه هم وو. د ده خبرې، انداز او نرۍ مسکا به د ډېرو زړونه په نه څه تخنول او د هرې پېغلې به څه نا څه هيله او تمه پيدا کېدله.

....

غرمه ناوخته چې لږ ګيراکان کم سو، نو نازنين دکان ته ناڅاپه را ننوتله، ځان يې يو غوړپ کړی وو، د خوشبو خو يې دا حال وو، چې هر چا ته له لېرې محسوسېدله. موبايل په لاس کې او غوړېدلو وېښتانو خو يې ښکلا دوه چنده کړې وه. څه رنګه چې شوکېس ته ولاړه نجلۍ د شېرخان له مخه ايسته سوه، نو نازنين سمدلاسه ور مخته سوه او د مېړورا ګلابي رنګ سرخي يې طلب کړه. شېرخان له بالا څخه څو ډوله سرخياني راکښته کړې او مخته يې ورته کښېښوولې او د هغو تعريفونه يې ورته شروع کړل.

زه دې تعريفونو ماريفونو ته نه يم راغلې... بس راځه! چې بهر ولاړ سو، نازنين سوکه ورته و ويل.

2021.01.20 21:53

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان شا او خوا و کتل، د ټولو سترګي په ده کښې وې، ځکه يې څه ورته و نه ويل. کرار يې سرخياني بيرته را پورته کړې...
نازنين د ده له لاس څخه يوه سرخي بيرته را کش کړه او په همدې ساعت کي يې خپل لاس د ده له لاس سره ټينګ و موښی، چي د دې شېبې لمس ګوره؛ دې ته څومره حظ او خوند رسولی وي، خو چي شېرخان په زوره لاس ځنې کش کړی، نو د دکان مالک ظاهر شاه دا منظر د سترګو تر ېخو وليدی، خو مخ يې نه ور واړاوی...
نازنين په موبايل لګيا سوه او خبري ته يې خوله نه جوړېدله او په موبايل کي يې څه وليکل.
د شېرخان په جېب کي د موبايل کړنګ سو او د ميسج خبر يې ورکړ، چي ده هم د سامان را اخستلو په بهانه ګيراکانو ته شا ور و ګرځوله او موبايل يې خلاص کړ...
زه نن په هيڅ ګون يوازي نه ځم، په سمه راځه؛ کنې نو...
د نازنين دې ميسج شېرخان لږ پرېشانه کړی، لاکن له څهرې څخه يې د څه داسي تاثر ور نه کړی. ژر ژر يې ولاړي نوري دوې ګيراکاني فارغه کړې او بيا يې نازنين ته کرار و ويل:
زه نن ښخي نه سم وتلای، ته يې خپله هم وينې؛ څومره رش دی...
نه! زه په نورو نه پوهېږم، زه د باندي په مارکېټ کي ستا انتظار کوم.
له دې خبري سره سم نازنين و وتله او د دکان د شيشې له دروازې څخه يې شېرخان ته سترګي ښخي نيولي وې، چي کله به را ووځي...
ښه وخت وروسته شېرخان له دکانه بهر را و واتی، د نازنين زړه خوشحاله سو او کرار کرار په ده پسې سوه. قدمونه يې چټک کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له مارکېټ څخه لږ نیهام سو، نو نازنین ور نژدې سوه او ورته و یې ویل:
موټړ هغه بل طرف ته ولاړ دی...
شېرخان یوازې په مسکا سره په اشارو کې څه ورته و ویل او ګامونه یې لږ نور هم ګړندي کړل...
دومره تېز ولې ځغلې، زه به ګاډی دلته را ولم...
نازنین لا خبره نه وه پوره کړې، چې شېرخان د ماپښین د لمانځه لپاره په مسجد ننواتی...
اوف؛ بزدله... ته...
د نازنین تر خوله وتلې دغه جملې یوازې دا نه چې نازنین ډېره و ځوروله؛ بلکې شېرخان هم چې څه رنګه په مسجد ننواتی، نو یې خولې وچې کړې او ښه ډېر وخت یې په مسجد کې تېر کړی. د مسجد تر دربچه چې یې بهر و کتل او تسلي یې سوه، چې تللې ده، نو په ډاډمن زړه بیرته د سینګار هټۍ ته را ستون سو.

....

ماخستن ناوخته چې کاروبار ختم سو، نو د دکان مالک ظاهرشاه د هرې ورځې په څېر و شیرخان ته پنځه سوه روپۍ ورکړې، په سل روپۍ یې موبایل ته کارډ واچوی، درې سوه روپۍ یې خپلې مور ته ورکړې او سل روپۍ یې له ځانه سره کښېښوولې. تر ډوډۍ خوړلو وروسته چې یې موبایل خلاص کړ، نو بې شمېره پیغامونه او پر واټس اپ باندې مسیجونه ورته راغلي وو، خو ده لومړی سر د نازنین پیغام خلاص کړی...
"د چا زړه ماتول لویه ګناه ده، دومره غرور ښه نه دی، زه څه وکړم، زړه مې بې له تا د بل چا سره نه لګېږي. کنې نو په دې ښار کې نو د

2021.01.20 21:53

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو ځوانانو څه کمی دی. زه چې له ماپښین راهیسې کور ته راغلې یم، نو هیڅ مې هم نه خوړلي او نه څښلي دي. تر څو چې ستا پیغام نه وي راغلی؛ زه به په همدې حالت کې یم او که ستا پیغام رانغلی، نو زه به..."

د شېرخان تر خوله وتلی اوف یې مور واورېدی او په چټکې یې پوښتنه ځنې وکړه، چې...

زویه! څه ټکه لوېدلې ده، چې دومره اوف دې وکړی؟

هیڅ خبره نه ده موري! هسې یو ایکسیډنټ سوی وو، په هغه مې زړه شین سو.

زویه! له کومه وخته چې دې دا موبایل اخستی دی، د دنیا ټول غمونه لکه یوازې چې یې ته ګالې. پرېږده! دا بدبخته کرار ویده سه، سهار به بیا وختې په کار پسې ځې...

هو موري! ته سم وایې، خو دا ځینې ضروري کاروباري پیغامونه استوم او بیا به که خدای کول ویده سم...

نازنین! خدای سته، چې زه هم له غرمې راهیسې ستا په بابت اندېښمن یم، زما و مجبوري ته د بې غورۍ نوم مه ورکوه او بل زما او ستا په حیثیت کې ډېر فرق دی. ته داسې وکړه، نن ما و بخښه او خپله روژه ماته کړه، آئ لب یو...

د شېرخان د دې مسیج له رسېدلو سره سم څو ثانیې وروسته د موبایل برغ سو او نوی مسیج راغلی. د شېرخان مور له بالښته سر را پورته کړ...

شېرخان ژر د اوبو ګلاس کښېښووی او د موبایل برغ یې خاموشه کړی.

اوف... ته که واقعې له ما سره مینه کوې، نو زه به د نن پېښه هېره کړم او تا به معاف کړم، سبا خو به را سره ځې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نازنین دغه پیغام شېرخان و هڅاوی او پر واټس اپ باندي د چیټینګ لړۍ شروع سوه.

آخر... ته دومره تازیله ولي کوې..؟

د شېرخان لومړۍ جمله وه.

"پر ښه تلوار او پر بدو تامل" متل دي نه دی اورېدلی...

خو په متل او حقیقي ژوند کي ډېر فرق وي.

هر فرق په قربت ختمېږي...

خو زما او ستا د قربت اندامونه بېل بېل دي...

د میني مخته هیڅ یو اندام خنډ نه سي جوړېدلای...

لاکن ما خو کله هم له تا سره...

هو، هو؛ زه خبره یم، چي پر تا نوري هم ګرمي او تش په خوله میني دي، خو زه درسره د زړه مینه لرم...

لاکن...

لاکن واکن زه نه پېژنم، زه ستا د هر خواهش پوره کولو ته تیاره یم، بس ته یو فون را وکړه..

شېرخان چي د مور خوا ته وکتل، نو د هغې ایله سترګي سره ورغلي وې، نو دی هم کرار کرار را ولاړ سو او تر کمره را و واتی... له دېوال سره لړ ګوښه ته و درېدی او نازنین ته یې فون ور وکړی.

تر نیم ساعته پوري دواړو پر فون باندي یو بل ته په خبرو خبرو د زړه غبار لږ غوندي کم کړی وو، چي ناڅاپه فون بند سو. شېرخان چي بیر ته ژنګ ورکول غوښتل، نو په غبرګون کي ورته و ویل سول، چي نور دي بېلنس ختم سوی دی، نو ځکه نامراده راغلی او په بستره کي په ویښو سترګو و غځېدی. د نازنین د لاس لمس ور په یاد سو، پر زړه یې نرۍ څړیکه تیره سوه او د ځوانۍ جنسي خیالونو (Fantasies) زور پر وکړی، سترګي یې پټي کړې، پر یوه او پر بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخ سو، زوررورو او توندو خيالونو يې د نازنين نازک لاسونه تر لېڅو پوري را و رسول او توندو غوښتنو يې د خيال په توان ټوله وجود په غېږ کي واخيست، کله به هغې لاس ور وغځاوه او کله به د ده له توانه و وتله، د خيال لړۍ يې تر چونډکو او نوکارو پوري و رسېدله، چي د پستو لاسونو مينه ناکو چونډکو او نوکارو يې د وجود په ژورو کي د بجلۍ د کرنټ غوندي څپې خورې کړې... شېرخان د خيالي خوندونو په غېږ کي له ځان او جهان ورک په خوند اخستلو سر وو... لټ پر لټ اوونښتی، کله به را ټول سو او په همدې وخت کي يې د نازنين د پستو لاسونو پستې او نرۍ ګوتي د سر وېښتانو ته را و رسېدلې، چي په مينه مينه يې مالش شروع سو او د ماشوم غوندي يې په للو للو الله هو للو...

دی هم له ځانه سره بوهېدی، تر ډېره پوري يې د سر مالش روان وو، د خيال دنيا د وجود تر ژورو پوري له ځانه سره واخست او پر بل اړخ باندي له اووښتلو سره سم د نازنين لاسونه تر سينې پوري را ورسېدل. د څه شېبې لپاره چي يې د ده د تي (Nipple) سر په دوو ګوتو کي يوازي د څو شېبو لپاره و نيوی، د تيو لمس يې دومره خوندور او زړه وړونکی وو، چي شېرخان يې د خيالي دنيا له پولي څخه په اووښتلو د ربښتوني دنيا په احساس ولمانځی. لمس يې نور د زغملو نه وو او د دې لاسونه يې له دې ځايه کښته پوري وهل اوس نازنين لاسونه د شېرخان د پراخي او ارتي سينې د ځېرو وېښتانو په مالش سر سول، توند خيالونو او د احساس ژورتيا د ټول جهان واک د شېرخان په لاس ورکړی وو. د نو (Umbilicus) پر شا او خوا د نس برخه هر څوک تخنېدلو ته نه پرېږدي، خو شېرخان د دې په لمس هم د خوندونو په جهان کي ورک وو. له ځان او جهانه ورک چي کله يو لاس د ده له ښي ورانه سره اوږد سو او په لمس لمس يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخنوونکو نازکو ګوتو د وجود تر برخو پوري ځان و رساوی، له شېرخانه څخه هم پښې و غځول سوې او د وجود څېریکو یې له خولې څخه د انځکي په وتلو ځان ښکاره کړ، لکه یخ چي یې سوی وي...
مور یې پر انځکي را ویښه سوه او ږغ یې پر وکړ..
زویه؛ زویه! شېره یخ خو دي نه کېږي...؟
نه؛موري! زه خو ډېر ګرم یم، بس دغسي...!
پر کینې اړخ باندي په را اووښتلو یې د لانده خښتګ برخه د ځانه لېري کړه او په څو شېبو کي د خوبونو نړۍ په خپله غېږ کي له ځانه سره یووړی..

....

مور یې سهار وختي د لمانځه لپاره پر شېرخان ږغ وکړی، خو ده ځان په یوه او بله کاوی، آخر چي یې ډېر تنګ کړی، نو دی هم د اودس په بهانه واش روم ته ولاړی، چي کمرې ته بیرته راغلی، نو مور یې د چایو پخولو لپاره باورچي خانې ته تللې وه، دی ژر بیرته په بستره ننواتی. مور چي یې را غبرګه سوه، نو د لمانځه پوښتنه یې ځنې وکړه، ده ځواب ورکړی، چي ما وختي لا لمونځ وکړی...
دومره ژر؟ نن دي وظیفه هم ونه کړله، ولي! په عذاب خو به نه یې؟
نه موري! سترګي مي د خوبه ډکي دي، لږ ساعت لا ویدېږم..
په بستره کي یوې او بلي خوا ته اووښتی او را اووښتی.. تر لمر ختلو پوري شېرخان په بستره کي اتاله (ناکراره) وو او تر معمولي ناشته کولو او غسل وروسته یې په بس کي د سول هسپتال تر او پي ډي پوري ځان و رساوی او سیخ د ګړدو او مثانې او پي ډي ته ورغلی...
ډاکټران لا حسب معمول نه وو را رسیدلي، ځکه انتظار سو. د او پي ډي و چپړاسي بشیر ته یې خواست وکړی، چي زه ډېر په عذاب یم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لږ ژر ور ايله کړه، خو هغه په خندا ورته و ويل، چي دومره ډېر کسان تر تا مخکي راغلي دي او ناست دي، زه څنګه تا مخکي ور پرېږدم. ده په براهوي ژبه خبري ورسره شروع کړې، د بشير د مخ بڼه او رويه يو دم بدله سوه، ورته

و يې ويل، چي ټيک ده، زه يوه لار باسم...

لږ ساعت وروسته د هوټل باروالا بېره راغلی، شېرخان بشير لره د چايو کپ را و غوښتی او بشير په دې نور هم خوشحاله سو...

شېرخان يې د ډاکټر کمرې ته پټ ور تېر کړ، چي نور مخکي راغلي او پر نمبر ناست ناروغان اعتراض و نه کړي...

ډاکټر چي کله او پي ډي ته را و رسېدی، نو بشير يې و ډاکټر ته په ټينګار سره سفارش هم وکړی...

د شېرخان لپاره دا ډاکټر نوی وو، ځکه يې په مرض سم پوه نه سو، خو دواياني يې ور و ليکلې. شېرخان د سرکاري روغتون و ميډيکل سټور ته و درېدی، هغو يوازي د پيناډول ګولۍ ورکړې او ويل يې؛ دا نوري له موږه سره نشته... د دوايانو پرچه يې هم ځنې واخستله... بهر راغلی، پر جناح روډ يې يوه ميډيکل سټور ته پرچه ور وړله، هغه چي دواياني ورکړې، نو درې سوه روپۍ يې ځنې را و غوښتلې، چي د شېرخان په جېب کي يوازي پرونۍ سل روپۍ پرتې وې... لږ ساعت ده هغه او هغه ده ته و کتل، دکاندار چي د ده په لاس کي سل روپۍ و ليدلې، نو په خندا يې ورته و ويل، چي پيسې درسره نه وي، نو څله او د څه لپاره راځې...

شېرخان په مړو پښو له ميډيکل سټور څخه را و واتی او سينګار هټۍ ته يې ځان را و رساوی، چي کله د دکان مالک ظاهرشاه را و رسېدی، نو د دوايانو پرچه يې ور ښکاره کړله او دوه سوه روپۍ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نن ورځي د مزدورۍ په اېډوانس کي ځنې واخستې او په هغو باندي يې له نژدې ميډيکل څخه دوايانې را واخستلې...

نن هم حسبِ معمول د ګيراکانو غومبر ډېر وو، شېرخان هڅه کوله، چي په ورين تندي د ټولو سودا ور پوره کړي، چي کله به ډېر په عذاب سو، نو د بولو کولو لپاره به بهر را و واتی...

ظاهر شاه د ده په ناروغي خبر وو، خو باک يې نه په کاوی، چي د آرام کولو ورته و وايي. غرمه مهال دوی ته د مخامخ دکان مالک نقيب الله د دوی دکان ته راغلی، د شېرخان د حال پوښتنه يې وکړه او د چای ورسره څښلو لپاره يې ست ورته وکړی، چي راسه؛ په دکان کي چای را سره و څښه...

شېرخان د ده په مدعا پوه وو، ځکه يې انکار ورته وکړی، نقيب د ده له کسته ظاهرشاه خپل دکان ته د چای څښلو لپاره بوتلی...

نوکر و ګوره؛ دومره نخرې. په ځان غره دی، چي دومره ښايسته يم. نن سبا چي جېب خالي وي، والله که يې څوک د خاورو له نرخه هم و پوښتي...

نقيب خانه! شېرخان مغروره نه دی، په خپل کار کي مخلص دی، چي ګيراکان ولاړ وي، هغه بيا ماته هم توجه نه راکوي...

نه؛ ظاهر لالا! يوه ورځ خو نه ده، ما څو ځله ست ورته کړی دی، خو دی دا زما ست ګردسره په باک هم نه راوړي...

خير... زه به خبره ورسره وکړم، چي آينده پام کوي...

هو! دا هم ورته و وايه، چي ټول مارکېټ په تا باندي خبر دی، چي نجوني څه لپاره پر تا را کوږه وي...

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زویه! د کوم ځای یې، واده یا کوزده دي کړې ده او که...؟
موري! سودا را ښایه، دا خبري به بیا بل وخت ګورو...
بل وخت څه معنا؟ یوه پوښتنه وه، و مي کړه، د هغې جواب راکړه...
نه موري! تر اوسه لا په دې جنجال کي نه یم را ګېر سوی...
وی؛ ولي جنجال دی، د بختور سړي به کور ودانېږي...
ته صحیح وایې، موري!
زما دوې درې ښایسته لوڼي سته، چي هره یوه دي خوښه وي؛ هغه به در کړم...
موري! د قسمت فیصلې پورته کېږي..
قسمت یې په کونه پوري مه ورتړه... ته نو څه نخرې کوې. درې سره لس لس جماته پاس دي، ښې ښایستې دي، زړه مي درته غواړي، چي ستا غوندي ښیاسته زوم و لرم...
د دکان مالک ظاهر شاه په خبنم سره شېرخان د ځان خواته ور و بالی او ورته و یې ویل، چي ځان درباندي تاوانوي او که لوڼي..؟
را دې خوا ته سه، دا نوري ګیراکاني درته ولاړي دي... ما ور پرېږده، د دې سودا زه ور پوره کولای سم او سمدلاسه د هغې خوا ته ور تېر سو او لږ په نرمه لهجه یې پوښتنه ځنې وکړه...
ادې وایه! څه دي په کار دي..؟
ادې به دي مور وي... وی، زه خو لا اوس ځوانه یم...
پنډې ښځي له برقعې څخه مخ "چي لږ ساعت مخکي پټ وو" ظاهر شاه ته ور ښکاره کړی... پنډ شونډان یې په تکه سره سرخي سره کړي ورته و مسېدله.
سمه ده خوري؛ راته و وایه! څه دي په کار دي...؟
ما د خپلو لوڼو لپاره هغه ځوان ته شیان ور ښوولي دي... زه به بله ورځ له لوڼو سره راسم، هغوی به پخپله شیان خوښ کړي او زه به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان لپاره نور شیان له دې مخامخ دکان څخه واخلم، هغه دکان لتاسو څخه ډک او غټ دی. پنډه ښځه په خښم نامراده له سینګار هټۍ څخه را و وتله او مخامخ د نقیب الله دکان لره ورغله، چې هلته نقیب الله مخکې لا په خښم ناست وو.

ستا رویه هم د هغو بې مخو رنګه سپکه ده، که ته و ښځو ته عزت ورکوې؟ پنډې ښځې له راتګ سره سم نقیب الله ته په پوښتلو و ویل...

نه، نه! زه خو پخپله ښځو ته مات یم...

مات یې که ښځې ماتوې...؟

ښځې په بې ساختګې سره و ویل.

زه دې په مطلب پوه نه سوم...

نقیب الله لږ شکې غوندې سو.

په مطلب به دې پوه کړم، ته لږ اوبه راکړه، حلق مې وچ دی او ساه مې بندېږي.

نقیب الله ژر له کولره څخه ګلاس د اوبو ور ډک کړی او کرسۍ یې ورمخته کړه. ښځې اوبه و څښلې، چادرې یې له مخه ایسته کړله.

شا او خوا یې دکان تر نظر ویوست او بیا یې د شېرخان لورې ته و کتل،...

نقیب الله ته یې و ویل:

دا ټرو په څومره نخرو کې دی...؟

څوک؛ څوک ښایې...؟

نقیب په حیرانې سره پوښتنه ځنې وکړله...

هغه نه دی، په مخامخ دکان کې غوږ سترګی ګونګرو وېښتانو والا...

ښه، ښه! هغه؛ شېرخان ښایې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقيب الله په طنزيه انداز ورته و ويل او دا جملې يې ورپسې زياته کړه.

دا خو دومره مکرجن دی، چې حد يې نسته، تاته خو به يې څه نه وي ويلي...

نه، نه! ماته د چا پلار هم څه نه سي ويلای.

ښځه نوره هم په خښم سوه.

نو ولې دومره سره او شنه کېږې؟

نقيب په تجسس سره و پوښتله.

ما د لوڼو د ورکولو خبره ورته وکړه او ده زما خبره په باک هم نه راوړله.

نو که ستا خوښه وي، ستا لوڼې به زه...

د نقيب تر خوله په ناپامي سره دا جمله و وتله...

يووو... ته خو لوی سړی معلومېږې.. تاته خپلې نازکې لوڼې څنګه درکړم او.. هو! تا خو به واده هم کړی وي...؟

واده، هو؛ يو ګزاره واده لرم.

نقيب الله د بېزارۍ اظهار وکړی.

نو ولې؛ له واده څخه مطمين نه يې که؟

ښځې په لوی زړه ورته و ويل.

که مطمين وای، نو به ولې په بل پسې...

خبره پوره وکړه، شرمېږې ولې؟

ښځې زړه ورکړی..

نه شرمېږم نه؛ بس دا راته و وايه، ته مې په څه ښه راتلای سې...؟

وی؛ ستا بلا واخلم، اوس دې زما د زړه خبره وکړه...

پنډې په لومړي ځل غاښونه ښکاره کړل او په کرسۍ کې خلاصه سره کښېنستله، وې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دکان له ښو شیانو ډک دی، ته زما ښه کوه، زه به ستا...
خو دا به په څه حساب وي...؟
نقیب د دکاندار انداز خپل کړی.
اوف خدایه! یو خو دا نارینه د پیسو تر کونه نه تېرېږي.
ښځې لږ په خښم سره د نارینوو په اړه د خپل زړه خبره وکړه...
ګوره! دا شیان ډېر ګران او له بهر ملکو څخه راغلي دي.
نقیب په نخرو سره و ویل...
موږ هم د خیرو اکا له کلي نه یو راغلي، خوار کیه؛ ستا غوندي اوس هم په ځان پسې ډېر لېوني لرو...
زما په خیال تا خوابده کړه، که څنګه؟
نقیب بیر ته لهجه سمه کړله...
داسي په پسته او خوږه ژبه راته ګاییږه، چي زړه مي خوشحاله سي.
ښځې په لوی زړه ورته و ویل...
ستا خو زړه خوشحاله سو، اوس به زما د زړه د خوشحالۍ لپاره څه کوې؟
د نر زړه نو په څه خوشحالیږي، لمبر را کړه، چي څوک نه وي، ژنګ به درته را وهم...

....

شېرخان د زیات تکلیف له کبله ماځیګر لږ وختي له دکان څخه رخصت واخست او کور ته روان سو، کور ته له را رسېدلو سره سم په بستره کي را واووښتی، سره تبه یې وه، په بستره کي سره کېپدی، مور دوه نور تلتکان پر واچول، ګولۍ یې تیري کړلې. ماخستن ناوخته یې په متیازو کي لږ وینه و بهېدله، نو لږ په ارام سو، جامې یې بدلي کړلې او له موره سره پر څونۍ په مجلس سر سو...

(c) ketab.com: The Digital Library

زویه! اختر را روان دی، د دوو ودسوو خوښندو اختران، د هغو د ماشومانو او ستا د اخشیانو کالي هم اخستل غواړي...

موري! زه چي څه ګټم؛ هغه تالره راوړم...

هو؛ زویه! خدای دي هر چاته ستا غوندي نېک او صالح اولاد ورکړي، خو زویه څه وکړم... پلار دي تر وخت له مخه د خدای په کار سو، بل نارینه اولاد زه نه لرم، دوې لوڼي مي په خپل خپل نصیب پسې کړې، پر آخري خور دي هم مرکې ګرځي او بیا به زه او ته یوازي د ژوند سفر پر مخ بیایو.. بس زویه! لږ بچت غواړي، چي دا خور دي ښه درنه ولاړه کړو.

نه، نه؛ موري! فرزانه ژر نه و دوو، بیا به زه له چا سره جنګونه او خوله وهم.

تر ډوډۍ خوړلو وروسته شېرخان د کور د مېلمنو کوټې ته ولاړی او موبایل یې خلاص کړی، نو مه کوه، چي دومره مس کالونه، مېسیجان او د واټس اپ پیغامونه راغلي وو، چي د لږ ساعت لپاره لږ پرېشانه غوندي سو، خو بیا یې د یوه یوه پیغام ویل پیل کړل او لږ سوچ به یې پر کاوی...

یوې فېن داسي ورته لیکلي وو:

ماځیګر چي دکان ته درغلم، ستا غیر موجودګۍ هغه نشه پیکه کړې وه، چي ستا په لیدلو به یې زه په ځان اخته کولم. یقین وکړه؛ بې نشې ستا له میخانې را و وتم... خدای دي ستا په لیدلو ما همېش مدهوشه ساتي...

بلي د خپل زړه خروښ داسي کم کړی وو:

ته دومره چهټیاني ولي کوې، ستا په دیدن خو زموږ خوږ زړونه رغېږي، ته تر خپلي ناروغي تېرېږه، خو په خپله موجودګي زموږ و زړونو ته سرور او غرور را بخښه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوې چټې پېغلې بيا داسې جرات کړی وو...:
اوف! ستا د لاسونو لمس چې محسوس نه کړم، يقين وکړه، دوې شپې مې خوب حرام وي، د خدای لپاره مې د تل لپاره ځان ته نژدې کړه، چې په ابدي خوب درسره ويده سم...
بلي هم لږ په احتياط ورته داسې پيغام را استولی وو...
منم؛ ستا به مجبوري وي، خو د نورو و مجبوريو ته هم لږ پام کوه.
کېدای سي؛ ستا د ميني يو نظر زموږ ټولي مجبورياني ختمي کړي...
په ګڼ شمېر را لېږل سوو پيغامونو کې شېرخان ته د سليم ناښاد دې شعر ډېر خوند ورکړی، چې يوې پېغلې را لېږلی وو.
آشنا يوه جلوه چير ته د مخ دي را ښکاره کړه
مين به دي تر کومه تصويرونه ښکلوي
شېرخان دې ليکلي پيغام هم ډېر وځوراوی، چې:
ټوله ورځ ستا د ليدلو په ارمان را باندې تېره سوه، يو ساعت مي ستا د نظر را اړولو په نيت پر ځان خواري يووړه، ورور مي په څه خواري رضا کړی، چې د سبا د پارټۍ لپاره ضروري شيان اخلم، خو چې دکان ته درغلم، نو لکه د ژوند جواري چې و بايلم...
يوې خو تر دې آنده ليکلي وو، چې:
ستا د زړه درمانه سم، تا به زه خبرولم، ما به ټوله شپه ستا پر زخمو مرهم در ايښوولای، زه د دنيا د خبرو پروا هم نه ساتم...
يوې ناداني ليکلي وو، چې:
زه خو دې والله که بې واده پرېږدم...
يوې زړه سواندي پېغلي داسې د زړه مينه په پيغام کې ښکاره کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ښکلې څواني دې دکان و خوړله. ته زما ملګری سه. زه به و تاته دومره لوړه سرکاري نوکري در پیدا کړم. چې ستا له شان سره به سمون خوري.

دې پیغام شېرخان په سوچونو اخته کړی... لویه سرکاري نوکري. زما شان...

تر ډېره یې فیصله نه سوای کولای. خو چې لږ په ارام سو. نو زړه ورته و ویل. چې ته خو صرف ایف اې پاس یې او په دې ډګري خو تاته صرف د کلرک نوکري رسېدلای سي. د کلرک نو څه ژوند دی. د بل غلام وي. زه خو د خپل زړه باچا یم. د دکان مالک را باندي مهربانه دی. د ټول دکان واک او اختیار یې زما په لاس کي دی. هر وخت چې پر ما مصیبت راسي. نو کومک راسره کوي. پر تګ راتګ هم څه بندیز نسته او ښې ښې مشورې هم راکوي او بیا یې لږ په شرم د خانه سره دا خبره هم یاده کړه. چې بچه بازه هم نه دی. لکه د هغو نورو دوو مالکانو چې په سپینه ورځ به..

شېرخان اوس د خان په هکله په یوه نتیجه رسېدلی وو. چې سرکاري نوکري نه کوم. البت دې پیغامونو د ده د زړه دنیا لړزولې وه. ولې دی هم آخر څوان وو. د دومره ښکلو پېغلو او معتبرو کورنیو د نجونو پیغامونه هر څوان په رنځ اخته کوي او دا لا هم چې نرګسیت هم د هر چا په رګو کي ځای نیولی مورچه بند وي. صرف د موقعې په تلاش او لټون وي. اوس څنګه د دې اظهار کوي. څکه دی د ځانه سره په سوچو سو. خو شېرخان تر ضرورت زیات احتیاط کوونکی وو او سوب یې دا وو. چې مخ او شاته یې ثوک نه درلودل. نو څکه یې نه غوښتل. چې په داسي عذاب کي را ګېر سي، چې په هغه کي د ده ژوند ته تاوان ور ورسېږي. څکه چې ټولنه لا په دې اړه دومره وسیع النظره نه ده. تنګ نظری د وګړو په رګ رګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي ريښې کړلي دي. شېرخان هم د خپل اظهار کولو لپاره په لټون سو او د نيټ لاره يې خوښه کړه، چي له دې لاري خپله لانجه هواره کړي.
تر ډېر زيار وروسته دی پر يوه وړوکي مضمون پېښ سو، چي په ډېر غور يې ولوستی...
سېګمنډ فرايډ ويلي وو: هغه جذبات چي اظهار يې و نه سي؛ کله هم نه مري، هغه ژوندي ښخېږي او تر هغه وروسته بيا په ډېره بده بڼه ځان را ښکاره کوي...
تاسو د غالب، مير، داغ، جګر، جون، پروين، وصي او نورو د اردو ژبي د شاعرانو کتابونه ولولی، چي زياتره برخه يې د وصل او هجر و فراق نه ويونکو جذباتو، حسرتونو او د پښېمانۍ په موضوعاتو ډکه وي. تاسو دې تجزيې ته لږ ځير سی، چي په نړۍ کي پاکستان په هغو څو هېوادونو کي شامل دی، چېري چي د جنسي او فحش وېب پاڼو د کتلو شرحه ډېره زياته وي. تاسو که له کراچي څخه تر خيبر او چمنه پوري سفر وکړی، ښځه که چېري په چادري کي پټه هم وي، خو زموږ وړې سترګې به بيا هم ورپسې په لټون وي، تر هغو پوري چي له سترګو مي نه وي پناه سوې. که چېري کله يو ځای څوک په لڅ مخ را ښکاره هم سي، نو بيا داسي ښکاري، لکه دې چي خپل عزت په لاس کي را اخستی وي. که چېري د دوو کسانو خبري تاسو واورې، نو په هره دويمه او دريمه جمله کي به يې د خور او مور له جنسي اعضاوو څخه ډکي ښکنځلي وي. تاسو د مذهبي وګړو او ملايانو بيانونه واورې، په هغو کي به د دواويا (۷۲) حورو او غلمانو د نشيب او فراز او حسن او رعنايانو ذکر په پرېمانه توګه وي او خپله جنسي تنده به پرې ماتوي. تاسو زموږ فلمونه و ګوری، ډرامې، ناول، ډايجسټ... دا ټول د مينې، محبت او عشق داستانونه او له داسي

2021.01.20 21:55

(c) kelkon.com: The Digital Library

کیسو څخه ډک وي. هره ورځ زموږ هر اخبار له دې خبرو ډک وي، چې فلاني له فلاني سره جنسي تېری وکړی، ځوان هلک او ماشومه نجلۍ د بل د هوس ښکار سول، لېور په ورېنداره تور سو، ماشومان څه چې په قبر کې مو مړې لا هم اوس د جنسي تېري څخه خلاص نه دي. ځینې خودغرض طبیبان او کمپوډران خو بې هوښه مریضان هم د خپل هوس پوره کولو وسیله جوړوي. دلته په دې ملک کې به تاسو و نه وینی، چې یوه ساینسي ډاکومېنټري پر مریخ یا سپوږمۍ باندې ژوند یا به د نوي روبوټس د کارنامو ذکر وي. دلته به هیڅ څوک پیدا نه کړې، چې د رسل، نطشې، آین سټاین یا کوم بل فلسفي موضوع درسره و څېړي. موږ خو پر انډین فلمونو باندې د فحاشۍ په تور بندیز لګولی دی، لاکن زموږ د سټېج په ډرامو کې له مجرو او فحاشۍ علاوه نور څه سته. موږ د پېړیو تر غور او فکر وروسته داسې مثالي ټولنه جوړه کړې ده، چېري چې د یوه واده لپاره د ځوان د تعلیمي اسنادو امبار ښه غټه نوکري، کور، ګاډی او بېنک بېلنس کتل کېږي او دا تر څه آنده هغه وخت سر ته رسېږي، چې یو ځوان د خپلې ځوانۍ و آخري برید ته رسېدلی وي او بیا د واده سوچ وکړي. یعني د ده نیمایي ژوند په تنهایي او مجرده توګه تېر سي، پر نجونو باندې د جهیز بوج د بیان وړ نه دی، خو دا یو حقیقت دی، چې جنسي تسکین یو بنیادي انساني ضرورت دی او تر څو چې دغه بنیادي اړتیا پوره سوې نه وي، انسان په نورو تخلیقي کارونو باندې توجه نه سي ورکولای. موږ ولې د دې حقیقت منلو ته زړه نه ښه کوو او موږ به تر څو د نیوټن، بل ګېټس او البیروني پر ځای شاعر، مجنون، ادم خان، رانجها او غمزده نسلونه پیدا کوو. موږ به تر څو د ژوند په څلورو ورځو کې دوې په آرزو او تمنا او نورې دوې ورځې په انتظار تېرولو ځوانان مجبوره کوو. د نړۍ کوم

2021.01.2

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-1-21

ساینس او نفسیات په دغه ټولنه تندرسته ګڼي، موږ و چاته د دهوکې ورکولو هڅه کوو او له چا سره د درواغو ویلو کوشش کوو... دا څنګه د ژوند نظام دی، چې د بنیادي انساني اړتیاوو پر اظهار او پوره کولو باندې بندیز وي. کله چې د حقیقت بیان کولو ټولې لارې بندې سي، خو بیا هم هر هغه څه کېږي، چې په ټولنه کې وجود لري، لاکن دا هر څه د منافقت په پړده کې کېږي او هر کس د فرشته صفت جوړېدلو دعوې دار وي. خو حال دا چې په خوردبین کې د کتلو باوجود یو صفا انسان هم نه سي پیدا کېدلای... موږ باید دا حقیقت و منو، چې له منافقته جوړې ټولنې له بل چا سره نه بلکې د خپل ځان سره د دروغو کارونه کوي او تاوان هم خپله سهي. منټو پخوا لا ویلي وو، چې موږ د داسې ټولنې وګړي یو، چې د خپلو خواهشاتو ښخول راته لوی ثواب ښکاره کېږي. ځکه فرایډ ویلي وو، هغه جذبات چې اظهار یې و نه سي؛ کله هم نه مري؛ بلکې ژوندي ښخېږي او وروسته بیا په ډېره بده بڼه کې سر را پورته کوي...

همدې مضمون شېرخان له ځانه سره بلې نړۍ ته رسولی وو.

....

نن سهار شېرخان ته ځان بیداره و ایسېدی، وختي تیار سو، چې د پرون د وختي راتګ تلافي هم وکړي. د خپل یوه فېن د لاس جوړه کړې کندهاري غاړه یې په غاړه کړه، په خړو جامو کې چې بهر را و واتی، نو مور یې د دواړو لاسونو و نوکانو ته و کتل، بیا یې خپل لاسونه مچ کړل، زوی یې پر ملا و ټکاوی او نصیحت یې ورته وکړی، چې لږ په خیال ورځ تېره کړي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ورته و ویل، چې نن ویک انډ دی، نیمه ورځ کار دی، موږ ملګرو بیا د اوړک پروګرام جوړ کړی دی، ماخستن ناوخته راځو... ورځ شېرخان په ډېره بوختیا تېره کړه، د پرون حساب او کتاب برابرول، سمدلاسه د ګیراکانو داسي شلیک جوړ سو، چې د ختمېدلو نوم یې نه اخستی... بنایي؛ اختر را روان وو، نو ځکه هر یوه هڅه کوله، چې ژر تر ژره د اختر شیان پوره کړي. د څنګ دکاندار نقیب الله هم نن د شېرخان پوښتني ته راغلی... ماپښین قضا د شېرخان ملګری داود سره د درې نورو ملګرو را و رسېدل. هغو غټې لینډ کروزر د مارکیټ و مخته و دراوی، شېرخان ورغلی، صلاح او مشوره یې سره وکړه او بیا هر ملګري خپل خپل ورکړی کار په مخه کړی... په دې وخت کي د کالج د پنځو نجونو یوه ډله د سینګار هټۍ ته را ننوتله، چې په دوی کي د یوې له شېرخان سره مخکي هم شناخت وو او غوښتل یې، چې له شېرخان سره د خپلو خوندکیانو پېژندګلوي هم وکړي، خو چې د شېرخان و تازیله ته یې و کتل. نو پښه نیولې سوه، ټولي بهر و درېدلې او له شېرخان سره یې د خبرو لاره جوړوله. خو شېرخان او ملګرو یې د پکنک سامانونه راوړل او په موټر کي یې ایښوول، په دوی کي یو ځوان په ګاډۍ کي ناست او په پرله پسې ډول یې نجونو ته په ځیر ځیر کتل، لاکن د نجونو تر سترګو نیهام وو...

پای چې د شېرخان او ملګرو کار او مجلس اوږد سو او له دوی سره د خبرو کولو موقع نه وه، نو په نجونو کي یوې خپلي خوندکۍ ته و ویل:

اړې کلثوم! دا هلکان نه دي...

کوم هلکان...؟

دا چې سره ولاړ دي یا نور چې هر څوک وي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو! نو څه خبره ده...؟

دوی چې په خپلو کې سره و دربړي. نو څه سره وايي...؟

يووو اړې! ته په دې لا نه يې خبره...؟

نه: والله که په خبره يم.

ته خو ډېره نادانه يې.

هر څه چې يم. خو ته يې را و ښايه.

اړې! دوی هغه مجلس سره کوي. چې موږ نجوني يې هم په خپل اپس کې سره کوو...

رښتيا...؟

هو: والله چې..

وی خدايه! دا هلکوان بيا څه رنګه بې شرمه دي..

....

په لاره کې داود چې د ښار د يوه ډېر لوی تاجر زوی وو. د خپلو ملګرو تعارف له شېرخان سره وکړی. چې په دوی کې يو د صحت محکمې د سېکرټري زوی وو. بل د پوليس د ايس ايس پي ورور او دريم د خوراک د څانګې د صوبايي وزير وراره وو... دا سرکاري لېنډ کروزر هم د وزير وراره را روان کړی وو...

څلورو واړو ځوانانو ځان و شېرخان ته نژدې نژدې کاوی او د خپلې دوستۍ باور يې په وار وار ورکاوی... د اوړک په يوه ښه باغ کې د ويالې پر غاړه دوی لړ. ګوښه کښېنستلو، هر يوه مجلس ته خوله جوړوله، لاکن د اظهار جرات په چا کې نه وو، کله سپورټس، کله سياست، کله تجارت او کله د ښار د ژوند په هکله دوی سره و ګاېېدل، خو د ښهرو او رويو څخه يې دا معلومېدله، چې د دوی هدف بل څه دی، خو د اظهار لاره يې نه سوای موندلای... دوی چې په کله هم خبره سره را نژدې کړه، نو شېرخان به مجلس بلې خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړاوی... څه ساعت وروسته د پولیس د ایس ایس پي ورور چي د ترخو اوبو په سحر کي را ګېر سو او خمار یې له یوه یوه اندام څخه را خوټکېدی، نو راغلی او شېرخان ته مخامخ کښېنستی، په ډاګه یې ورته و ویل، چي ستا د شناخت نو و موږ ته څه ګټه را رسېږي. داسي د شاپېریانو اتڼ درباندي جوړ وي، موږ هم په دغه شله کي درسره ګډ کړه..

شېرخان هک پک کښېنستی او ورته و یې ویل:

څه مطلب...؟

مطلب صفا دی، ستا نو څه حیثیت دی، چي له موږه سره ناسته ولاړه وکړې. موږ ټوله د غټو خاندانو څخه یو، هر یو په تا باندي خرڅه کوي، لاکن ته کنجوس زموږ خیال نه ساتې...

څه رنګه خیال...؟

د سېکرټري زوی را مخته سو او ورته و یې ویل:

په اصل کي موږ ټوله ځوانان یو، خبره پټه نه ده په کار، تا لره هر وخت نجوني راځي، یوه ډله راضي کړه، چي له موږ سره پکنک ته کله راسي...

پکنک او نجوني...؟

ولي؛ نجوني نو پکنک نه جوړوي...

جوړوي یې، خو هغوی د خپل خاندان یا د خپلو کلاس فېلوز نجونو سره.

که له موږ سره یې جوړ کړي، نو څه بده خبره ده...؟

زموږ معاشره دوی ته اجازه نه ورکوي، چي هغه دي له هلکوانو سره ګډه مېله وکړي..

زه به په ایم پي اې هاسټل کي جلا کمرې ورته و نیسم، د صوبایي وزیر وراره غاړي تازه کړلې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو؛ په خدای... ګروپ سیکس بیا بل خوند کوي، خماري ځوان په بې باکه توګه و ویل...
داود خانه! ستا دوستان لېوني دي، که زه غلط یم..
شېرخان په رپېدلو شونډانو و ویل...
ګوره شېرخانه! موږ ماشومان نه یو، موږ په هر څه پوهېږو... ته ښکلی ځوان یې او پخپله خو په دوی باندي موړ یې... موږ وایو، چي کله خواپیټه سې، نو بیا پر موږ هم برغ کوه...

....

تر ماخستنه پوري د شېرخان په مغزو کي د ګروپ سیکس خبره پرله اووښتله را اووښتله... ښایي؛ دی له دې توري سره نابلده وو، ځکه یې ماخستن په موبایل کي په دې اړه پلټنه وکړه، آخر کار یې و مخته څو وېب پاڼې راغلې، چي دغه تماشه پکښې روانه وه. لومړی سر شېرخان هم ځوان وو او دا تماشې یې په خوند خوند و کتلې، د انګرېزانو سره او سپین لڅ بدنونه... د هغو د ځوانانو او پېغلو هوس، لېونتوب، چیغې، زورونه، نذرانې او تماشې خو شېخان هم له شېخۍ و باسي، خو شېرخان ډېر ژر دا وېب پاڼې د خپلې ناروغۍ د بیرته را پورته کېدلو له وهمه بندې کړې. دویم ده ته دا تماشې په دې هم بدې و ایسېدلې، چي په دې کي د انسانیت توهین ډېر وو، حیوانیت پر غالب وو، خو دی ښایي؛ ځوان وو او د دې تماشو د ګټو او تاوان معلومولو په لټه سو، د ده ذهن تر ډېره پوري دې منلو ته تیار نه وو، چي زموږ ټولنه دي دا ډول تماشې و زغمي، ځکه د دې ټولني آداب لا دومره ټیټ هم نه دي، چي...

2021.01.20 21:57

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان چې به هر وخت په یوه لانجه یا کشاله کې را ګیر سو، نو د ده د زړه درمان او سوچه دوست واجد ته به یې حال ورکړی او د ده رایه به یې و پوښتله...
واجد پر مخ ګرځېدلی ځوان، سکالر او د پوهنتون لوستونکی وو، پر هره خبره به یې سوچ کاوی، نن چې شېرخان د دې لانجې په اړه پوښتنه ورڅخه وکړه، نو ده ژر د سعودي عرب هغه ویډیو ور واټس اپ کړه، چې په هغه کې اووه ځوانان یوه پېغله نجلۍ په ګډه رېپ کوي او تر هغه وروسته یې قتل کوي او سعودي سرکار و دې اووه سره مجرمانو ته د سر پرېکېدو سزا ورکړې وي. دا اووه سره ځوانان په یوه خلاص میدان کې له یوې پنجرې څخه را و باسي، دواړه لاسونه یې د شا له خوا ورتړلي وي، ژړ کالي یې ور اغوستي وي، پر ګوډو یې کښېنوي، سر یې مخ ته لږ را کش کړي او د ښي لاس و خواته یې یو جلاد بېخي تېره او اوږده توره په لاس ولاړ وي، هر ځوان د مغزي له خوا په دومره زور په توره و وهي، چې په یوه او لومړي وار یې سر له تنه جلا و غورځي، د وینو فوارې روانېږي او دا هر ځوان بوخ کوني را واوړي او د مرګ شومه سي...
شېرخان درې مرګونه په مات زړه و کتل، د څلورم ښکلي ځوان و څهره ته چې یې وکتل، چې له وهمه یخې خولې پر را رواني وې او په روڼو سترګو یې د خپل مرګ اسباب لیدل، چې کله یې سر په ډېر زور لېرې و غورځېدی او سترګې یې خلاصې پاته سوې، نو د وینو له فوارو سره د شېرخان تر خوله سوې چیغه و وتله، چې د خدای پار دی، دا څنګه انسانیت دی...
د شېرخان مور یو دم له خوبه را و غورځېدله او شېرخان یې په خپله غېږ کې ټینګ و نیوی، چې له وهمه یې ټول بدن په کپ اخته وو.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل بارانه! ته کله کله دکان له راځه، ساعت به مي در سره تېر وي، مخنۍ کیسې چي واورم، نو زړه مي باغ باغ سي...
نقیب جانه! موږ خو د خدای لغړیان یو، بیا به را څخه تنګ سې، ستا دا دومره غټ دوکان دی، ته خو به یو منټ هم و مجلس ته خلاص نه یې.
نه، نه؛ برخي ازلي دي، نه په زور نه په زاري دي... منم؛ دکان ډېر غټ دی او د ضرورت هر ایتم مو هم ور پوره کړی دی. لاکن دومره ګټه نه کوي...
ولي؟ د مارکېټ حالت ته چي ګورم، نو دومره رش خو بل یو ځای نه وي.
دغه خو د حیرانۍ خبره ده...
نقیب جانه! ګوره؛ ستا مخامخ دکان ته مي له ډېره وخته سودا بنده ده، چي څنګه یوه ډله را ووځي، بله ور ننوځي...
هو؛ د دې مالک ډېر بړوه ځوک دی، یو چوکره یې ساتلی دی، هغه لره دا ټول مخلوق ور روان دی...
نو ته ولي داسي ځوک نه ساتې...؟
دې دله لره ورسم، خو دومره مغروره دی، چي پر پوزه مچ لا نه پرېږدي...
زما په خیال هغه هم پېژندلی یې...
ګل باران له خندا شین سو او ورته و یې ویل:
کښېنه زویه! پخوانۍ خبري مه را یادوه، کنې ټول حال دي بیا و خلکو ته وایم.
په ما کي دي نو څه پرې ایښي وو، ستا د پیسو زور وو، که زه بدنامه کېږم، نو ته خو به هم راسره بدنامه کېږې...

2021.01.20 21:5

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبري پرېږده، دا راته و وایه، چي واده دي کړی دی او که یه؟
هو شکر دی، څلور بچیان لرم...
ګوزاره دي ښه ده...؟
ډېره ښه ده، خپل ټر ک چلوم، پنجاب لره مالونه وړم...
اورېدلي مي دي، چي په پنجاب کي دا غټه دنده ښځي ډېره ده.
هو شکر دی؛ الحمد لله.
تاسو هم پکښي اباد یاست...؟
سبحان الله، خوله و نه خورې..
نو څېري وي؟
هر ځای چي ګاډی و دروو، هلته لکه مچمچی په خپله پر را ټولي سي...
نو نیول خو به یې ګران کار نه وي..؟
نه وي، دلته اشاره، هلته کفاره او...
څه وایې.. څو قیمت غواړي؟
بس دوه درې سوه روپۍ...
دومره ارزانه...
نو څه کوې، د چین شاپېرۍ خو نه دي...
نو ښکلي وي...؟
د سنده تر لچیانو لږ خوندوري..
نو ما هم کله کله درسره بیایه..
ولي؛ دلته د سنده په لچیانو نه یې موړ سوی..؟
نه؛ هغه اوس خوند نه راکوي..
ولي؟
یو خو مي واده کړی دی او بل...
بل څه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل نو دا چي په دې لچیانو کي اوس د اېډز، تور ژړي او نوري ډېري ناروغۍ ګډې دي، ځکه مي زړه نه ورته غواړي...

نقیب جانه! خپل واده لرې، نو نوري څه کوې؟

بس یوه توره کیخه یې راته کنبینولې ده، والله که مي باړ په ماتېږي.

ګل بارانه زویه! تا خو هم واده کړی دی، نو ته ولي دا کار کوې؟

موږ خو په شپو شپو مسافر یو. سړی چي وږی وي، خروړی سي او خروړی بیا هر ځای خولې اچوي...

نقیب الله چي د شېرخان د دکان سینګار هټۍ ته مخامخ یې دکان وو، پنځه دېرش کلن، کوشنی قد، راوتلی نس. کوشنۍ بږیره. لږ ختلی سر په ډېر مشکل به یې له چا سره دوې خبري کولې، خو د مطلب لپاره به په هر چا پسې کېدی. لاکن حلیه او انداز یې په لومړي سر کي هر چا محسوساوی، چي د خپل مطلب لپاره لګیا دی... لاکن چي کله به یې د خپل سکول کلاس فېلو ګل باران و لیدی، نو دواړه به په مجلس کي دومره ډوب سو، چي بیا به یې د بل شي پروا نه کوله. دا وخت ګل باران له نقیب الله څخه وروستۍ پوښتنه داوکړه، چي:

دا هلک که چوکره دی، نو بیا خو یې په پیسو خطا ایستل ګران کار نه دی او ته خو په دې کار کي ډېر مهارت هم لرې، نو بیا دي ولي وار خطا دی.

همدغه خو مصیبت دی ګل بارانه! دی په هیڅ شي پر لار نه راځي.

....

د شېرخان مور ډېره په عذاب وه، ساه یې لنډه لنډه کېدله، شېرخان د اېدهي امبولانس را و غوښتی، سول هسپتال ته یې و رسوله. په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمرجنسي کې یې تر اکسیجن او نیبولایزر لګولو وروسته میډیکل وارډ ته شفټ کړله، ډاکټران پر را کوږه سو، تر پوښتلو او کتلو وروسته یې د ټیسټونو او ایکسرې امر ورته وکړی، مور یې تر اوسه لنډه لنډه ساه وهله، اکسیجن پرله پسې ور روان وو، پر تندي یې خولې را رواني وې، خوله یې وچه کلکه وه، په ناستې ناسته وه، ټوله شپه یې هم دغسي تېره کړې وه، نرسي سیرینج راوړی، چي وینه یې واستوي. شېرخان ته یې و ویل، چي لاس یې راته و نیسه. شېرخان د مور لستوڼی ور پورته کړی او رګونه یې ور بند کړل. د نرسي چي کله د شېرخان لاس ته پام سو، نو بالا یې په ځیر ور وکتل او پوښتني یې پیل کړې، چي دا ستا څه ده؟ ستا نوم څه دی؟ کور مو چېري دی؟ له کومه راهیسي ناجوړه ده؟ ته څه کار کوې...؟

شېرخان ته دا دومره پوښتنو خوند ور نه کړی، ولي مور یې په عذاب وه، خو نرسي ته د ده لاس خوند ورکړ، ګوتي یې ټینګي ور نیولي وې، بیا به یې ورته و ویل، دلته لاس کښېږده، آخر یې خپل لاس د ده له لاس سره نژدې کړ او دغه نژدېکت دومره اوږد سو، چي د مور له لاسه څخه یې تر ضرورت زیاته وینه را توی سوه...

شېرخان چي په ډېر مشکل سره په خښم کېدی، یو دم یې خپل لاس را پورته کړی او د مور وینه یې بنده کړه. نرسي ته غصه سو... نرسي په ځواب کي ورته و ویل، چي تا لاس کوږ راته نیولی وو..

....

....

شېرخان تر ښه ساعت وروسته له معایناتو سره وارډ ته را و رسیدی، پر کاونټر یې ډاکټر ته معاینات ور ښکاره کړل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر ورته و ویل، چې د سالنډۍ (Asthama) معمولي حمله ورباندې سوې ده، اوس یې طبیعت ښه دی، چې دا ډرپ ختم سي، نو کور ته یې بوځه. زه پرچۍ درلیکم، دوایاني به ور واخلې...
شېرخان د مور لوري ته راغلی، چې اوس ډېره ښه سوې وه، لږ ساعت وروسته نرسه راغله، د دوایانو پرچۍ یې راوړله او په ډېر تپاک سره یې شېرخان ته ور و ښووله. شېرخان چې د مور په مینه کې له آره ډوب وو او پرچۍ ته یې په ډېر ځیر ځیر کتلو، ځکه یې و نرسي ته خاص پام نه وو، خو د مور سترګي یې د نرسي په حرکاتو کې ښخي وې، چې یو وار به یې لاسونه د شېرخان له لاسونو سره و مښلول، بیا به یې ځان ور نژدې کړ او بیا به یې سترګي پکښې ښخي کړې. هڅه یې کوله، چې له خبري خبره جوړه سي او مجلس اوږد سي... څو واره د نورو ناروغانو خپلوان ورته راغلل، چې ډرپ ختم سو، دغه دی ستن مي راوړله؛ دا ور ولګوه، ناروغه مي باکۍ وهي، خو دې بل هیڅ چا ته هم پام او توجه نه کوله، اوس خو یې شېرخان ته دا هم و ویل، چې هر کله دې مور ناروغه سي، سیخ یې زموږ وارډ لره راوله، که زه چېري نه وم، زما د موبایل نمبر واخله او ماته فون را کوه، زه به ژر تر ژره ځان را و رسوم... اوهو؛ ښه وایې، زه ماښام فون درته کوم، چې د مور حال دې معلوم کړم...
شېرخان یوې خوا ته د دې مینه ناکه رویه لیدله او بلې خوا ته یې د دې له حسرته ډکي سترګي په زړه کې ښخي سوې او د دې په مدعا پوه سو، خو ده د مور د علاج لپاره هر څه زغمل، ځکه نرسي ته په جار جار ګایېدی... نرسه به نوره هم درېدلې وای، که چېري کنسلټنټ ډاکټر دې ته بږغ نه وای ورکړی.
شېرخان چې له دې وزګار سو، نو راغلی؛ د مور پوښتنه یې وکړه، مور ورته و ویل، چې زه خو ښه یم، خو دا نجلۍ په تا پسې ډېره اټاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، ستا په باب يې دومره پوښتني راڅخه وکړې، چي له ما څخه يې خپله بيماري هېره کړه... لاکن يوه خبره ده، چي زما يې ډېر خدمت وکړی...
موري که وخت راغلی، د دې د خدمت صله به ور کړم...
زويه! دا صله نه غواړي...
چي صله نه غواړي، نو څه غواړي...
دا له ما څخه تا غواړي..؟
زه او غوښتل..؟
هو، هو! دې زړه پر تا بايللی دی او دا دي د ځان کول غواړي...
خو موري! ته...
مور يې په دې خبره لږ په سوچو کي سوه، دواړو يو بل ته سره و کتل او لږ ساعت وروسته يې د مور تر سترګو دوې روڼي اوښکي را توی سوې...

....

ماخستن ناوخته د شېر خان موبايل و ګړنجېدی...
زه ستهاف پروين خبره کوم، ستا د مور حالت څنګه دی...؟
ډېر ښه دی، ستاسو له کومک څخه يو جهان مننه...
نه؛ هيڅ خبره نه ده، دا خو زموږ فرض دی.
تاسو دي خدای هر وخت د حاجت منِدو لپاره ژوندي لري...
امين، ثم آمين...
وايه؛ ستهاف پروين، له تا سره څه کومک کولای سم...؟
کومک نه غواړم.
نور څه کولای سم.
بې کومکه هم هر څه کېدلای سي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پوه نه سوم...
پوهېدل وخت غواړي...
څنګه وخت...؟
داسي څو لمحې چي زه او ته یې دواړه یوازي یو ځای سره تیري کړو او...
پروین! زه ټوله ورځ په دوکان کي تېروم او د شپې کور ته راځم...
زما لپاره ته څو لمحې وزګار پېدلای نه سې...؟
نه؛ داسي نه ده، زه ... زه به کوشش وکړم، خو ته ما لږ پوه کړه، چي زه تا ته په څه ښه در تللای سم...
زه ستا د وجود سایه جوړېدل غواړم...
سایه... وجود... زه پوه نه سوم...
اصل کي زه دلته له کوره لېري ژوند کوم، یوازي ژوند د یوې پېغلي لپاره دلته ډېر ګران وي، چي ته زما د ژوند ملګری سې، نو د دواړو ژوند به پر کراره سي...
د دواړو ژوند به پر کراره سي، څه مطلب؟
زه خو ډېر پر کراره ژوند تیروم.
نه شېرخانه! د ځوان ژوند تر هغو نه سي پر کراره کېدلای، چي د ژوند ملګرې و نه لري...
خو ما په دې اړه تر اوسه سوچ هم نه دی کړی...
هو؛ کله کله بې سوچه او بې فکره هم اچانک د ژوند فیصلې د ژوند یادګاري لمحې پاتېدلای سي...
هغه څنګه...؟
هر کله چي یو انسان پخپله یوه فیصله وکړي، نو بیا هغې ته هر رنګه جامې پخپله ور اغوستلای سي...
ستا خبري زما تر سوچ لږ لوړي دي...

2021.01.20 21:58

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که له ما سره څو لمحې نژدې پاته سې، نو زه به دي د ژوند په راز او خوند باندي پوه کړم.

....

شېرخان تر ډېره په سوچو کي غرق وو، پرېکړه یې نه سوای کولای، یوې خوا ته د مور ناروغي او بلي خوا ته کومک کوونکې نرسه.. د هغې جذبات، فلسفیانه خبري... د پېغلي وجود، د هغې ناکراره ژوند، له نورو خلکو څخه وېره، د ژوند د ملګري یا خاوند په ملتیاله نورو زلځوړو څخه د ځان او عزت ساتنه، بلي خوا ته د شېرخان کورنی ژوند، ځواني، د ده خپله دنیا، په هغه کي پټ رازونه، ځکه ده نه سوای کولای، چي زه پخپله یوه پرېکړه څه رنګه پر خپل سر کولای سم... ځکه یې خپل خواږه دوست واجد ته فون وکړی... واجد به ماخستن مهال په ډېر دقت د چا فون اخستی، چي دا وخت به هغه اکثر د کتابونو په نړۍ کي ډوب د خپل فکري او ذهني خوراک تومنه به یې را ټولوله... لږ ساعت پس یې پخپله شېرخان ته ژنګ را و واهه...

وایه؛ شېرخانه! ورځ دي څنګه تېره سوه، بیا په څه لانجه کي را ګیر یې؟

را ګېر نه یم، را ګېر یې کړم...

بیا چا دانه در واچوله...؟

بس واجد جانه! ته پوهېږې، چي له هري خوا دامونه دي...

و وایه؛ دا بیا کوم دام دی، چي په نیمه شپه یې داسي بې کراره کړی یې؟

هغې خو نه یم بې کراره کړی، د هغې فلسفیانه خبرو کړولی یم.

فلسفه او ښځه...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو؛ هغه وايي، که څوک پخپله ټينګه پرېکړه له ځانه سره وکړي، نو بيا هغه په سر رسولای او عملي کولای سي...
دا خو يې اسانه خبره کړې ده..
څنګه اسانه؟ موږ خو هره ورځ له ځانه سره سوچونه وهو، منصوبې جوړوو، غوښتني لرو، خو په ډېر مشکل سره سوا سېر لا نه سي جوړېدلای..
شېرخانه لږ په ځير راته غوږ سه..
شېرخان هم دواړي غځېدلي پښې سره را ټولي کړې، قلم يې را نژدې کړی او کاغذ په لاس د واجد فون ته په توجه کښېنستی...
"دا خبري د مېټا فزکس (Meta Physics) "چې د فلسفې يو شاخ دی" کي سره را غونډې دي، دغه علم دا وايي، چې د انسان په داخل کي دوه شيان په يوه وخت کي وجود لري "نفس او روح" او دواړه هر وخت خپل خپل افعال تر سره کوي او د دې دواړو له لاري مثبت او منفي سوچونه او کارونه هم روان وي، د دې واک له انسانه سره پخپله وي، چې هغه مثبت ته زياته پاملرنه کوي او که منفي ته. د انسان دننه د ده خپل ضمير هر وخت بيدار وي او که دی پخپله د يو شي تحليل وکړي، هغه د ځان او جهان لپاره فايده مند و ګڼي، نو دی يوې پايلي ته رسېږي او د هغه د حاصلولو او عملي کولو لپاره بيا اسباب لټوي. هغه اسباب چي د ده په واک او چاپېريال کي لار ورته جوړېدای سي. که انسان پخپله په خپله فيصله کي واکمن وي، د هغه په خوبيانو او خاميانو خبر وي، نو بيا هغه د نتايجو هيڅ پروا نه ساتي، د هغه شي د حاصلولو لپاره هر څه قربانوي، البت د وخت سوال ډېر مهم دی، که چېري اسباب لاري کوڅې او منډې ترنډې ګرندۍ وي، نو نتيجې هم پر خپل وخت حاصلېدلای سي، په دې اړه د کوټې د ډاکټر شعيب احمد د پي ايچ ډي مقاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

(When You Believe Then You See It) چې د مېټافزکس مضمون له لارې تر سره سوله؛ هم د ویلو احتیاج لري. هغه وايي، چې کله ستا یقین سو، نو بیا ته هغه شی لیدلای سې او هم دا هغه ستا دننه (Inner) یقین او فیصله ده، چې ته یې تر ډېر غور او فکر وروسته د ځان لپاره کولای سې، په دې اړه چې ته دا وخت د کومې لانجې سره مخامخ یې، نو ته سبا راسه، زه به و تاته د ډاکټر مقبول طارق کتاب "ژوري فکري تېروتني" درکړم، په هغه کې ته یو باب جنسي ژوند ولوله، هغه به ستا دا لانجه در هواره کړي.. ۱ پاته سوه، ستا دویمه خبره، چې موږ د هرې غوښتني مخته حقایقو ته نه ګورو، پر مڅکه اوسو، منصوبې د اسمان جوړوو، د غریب زوی خواري نه کوي او تخت د باچا د زوی غواړي. دا له ځان او جهان سره ډرامې دي، حقایق تسلیمول د ژوند ښکلا ده."

....

د "ژوري فکري تیروتني" کتاب د یوه باب تر لوستلو وروسته شېرخان د ژوند د بېلا بېلو پړاوونو په اړه په سوچو کې سو، چې کله د میلیونونو میلیونونو کلونو مخته انسان هم د حیوانانو په څېر په لغ بدن ګرځېدی، کله چې یې د شعور سطحه لږ پخه او لوړه سوه، نو یې خپل جنسي اندامونه (اعضا) پټول پیل کړل، چې دا عمل انسان له حیوانه بېل کړی، کنې جنسي خواهشات او بچي پیدا کول خو حیوانان هم تر سره کوي، حیوانان هم د انسان په څېر دوه کارونه په ورتیا لرونکې توګه کوي، خوراک او سیکس. خوراک د ځان د بقا لپاره او سیکس د نسل د بقا لپاره... له دې پرته د انسان او حیوان توپیر د کاینات د مسخر کېدلو په اړه دی، د حیوان مزل بس یوازې خوراک او جنس وي، د ذي روح د بقا لپاره د نر او ښځې دواړو له یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل سره مرسته ډېره مهمه ده، ځکه نسل پيدا کول اسان وي، خو د هغه ساتنه او روزنه مشکلات لري... همدې مشکلاتو په نړۍ کي تر ډېرو تجربو وروسته لاري کوښې پيدا کړې، د ځناورتوب په لکهونو کلونو کي ښځي د څو څو مېړونو (مړونو) جنسي تنده ماتوله، که څه هم د ښځي جنسي هوس تر نارينه زيات وي، خو هغه کله هم جنسي پيل پخپله نه کوي، خو داسي حالت ضرور پيدا کوي، چي نارينه دې شي ته مايل او آماده کړي. په انسان او حيوان کي يو ګډ خاصيت دا دی، چي دوی يوازي او که د ډلي په بڼه سيکس کوي، خو دوی اولاد له ښه پلاره غواړي، ولي چي دوی خپل اولاد پياوړی ليدل غواړي. دا پياوړی اولاد د مور او پلار په را روان ژوند کي د دوی د معاشي او معاشرتي او ټولنيز ژوند په ګټه وي.
د کتاب پر يوه مخ شېرخان تر ډېره په سوچونو کي سو، دلته دې خبري دی ډېر حيران کړی، چي د نارينه جنسي تنده خو ژر ماته سي او بيا په زور او زر هم ژر نه را پورته کېږي، لاکن ښځه له جنسي تندي او جذباتو څخه پرته هم جنسي چاري تر سره کولای سي. يعني که يې طبيعت وي او که نه وي؛ څه معنا نه لري، خو د پيسو په خاطر دا هر وخت سيکس ته تيارېږي. د دې څه مجبوري وي، په دې اړه ډاکټر مقبول طارق د ژوند بېلا بېل پړاوونه بيان کړي وو، يعني کرهڼيزه (زراعت) دوره، جاګيردارانه نظام، صنعتي زمانه او تر دې آنده چي تر نني ماډرن وخته پوري يې هر څه صفا صفا ليکلي وو، چي کله به ښځه باداره وه، د کور کلي او محلت ټوله واکمني به د دې په لاس کي وه، خو بيا دا هم وسو، چي د غلامي، مينځي، ماينې، رنډۍ، طوايفي بڼې يې خپلي کړې... هغه وخت هم وو، چي ښځي په ګډه لڅي نڅېدلې او يا به يې ګډه جنسي اړيکي ورسره ساتل کېدلې، بيا د وخت له تېريدلو سره د دوی جنسي

2021.01.20 21:58

Ketabton.com: The Digital Library

اندامونه پټول پیل سول او تر هغه وروسته د دوی ټول بدن تر دې آنده چي دوی په چادري کي هم تر اوسه پټي دي، خو دلته دا پوښتنه او سوال پورته کېږي، چي لڅ مخ او پټ بدن... جنسي خواهشات را لړزوي او که سړوي...؟ دا خبره تر ډېرو تجرباتو وروسته کېږي، که ښځه په چادري کي وي، نو هوس ورته زيات وي او که ښکاره مخ وي، نو هوس ورته کمېږي. همدغه مشکلات انسان په جنسي بېلاريتوب اخته کوي، خو فلسفيان بيا په دې اړه په يوه خوله دي، چي بايد جنسي ازادي هر چاته وي، خو...

پر دې "خو" توري باندي ډېر تفصيل راغلی وو او آخري فيصله شېرخان داسي ولوستله، چي جنسي آزادي په کار ده، چي د سيکس تر تعليم وروسته ورکول سي. څوک چي د سيکس په الف او بې هم نه وي خبر، نو هغه به د سيکس په نتايجو باندي څه خبر وي، هسي د دوو درې شېبو تر تسکين وروسته چي کوم مشکلات د بچي د زېږېدو، د مور د مشکلاتو، د هغې د (Pregnancy) او د بچي د پيدا کېدلو له مرحلې څخه نيولې د ده د تعليم، تربيت او معاشي مشکلاتو په اړه که څوک خبر نه وي، نو هغه به څوک له بېځايه سيکس کولو څخه را ګرځوي... غربي نړۍ که و خپلو وګړو ته جنسي ازادي ورکړې ده، خو هغه يې هم د عمر په يوه ټاکلې برخه کي ورکوي، دوی ته جنسي تعليم ورکول د مور او پلار او رياست ذمه داري وي، د تعليم ورکولو بغير جنسي بنديزونه څه معنا لري؟ څکه چي څوک د جنس په تاوانونو خبر نه وي، هغه به څه رنګه له هغه څخه را و ګرځول سي... د شېرخان پر تندي باندي دې پېراګراف خولې را توی کړې، چي په سويډن کي د انتهايي اړتيا پر مهال و لور او پلار ته هم اجازه ورکول سوې ده، چي د دواړو په خوښه دوی جنسي اړيکي ساتلای سي او دې شي په دغه هېواد کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنسي بېلاريتوب شرحه ډېره را ټيټه کړې ده. تر داسي نورو ډېرو مثالونو ورکولو وروسته د کتاب ليکوال د طلاق په اړه هم په ډېر تفصيل ګاېدلی وو، چي طلاق پر ښځه څه اغېز کوي او پر نارينه هم د طلاق اثر کېږي او که نه... او په خصوصيت سره تر طلاق وروسته چي ماشومان د کوم ذهني، جسماني، معاشرتي او معاشي لانجو سره مخامخېږي، هغو د شېرخان زړه ډېر و درداوی، خو دې شي بيا ډېر حيران کړی، چي د واده بغير هم په غربي نړۍ کي په ګډه جنسي ژوند تيرېدلای سي او موده يې هم تر کلونو کلونو پوري رسېږي. که چېري پای سره رضا سول، نو په ګډه او د دواړو په خوښه د واده پرېکړه وکړي، کنې نو داسي هم خوشحاله ژوند سره تېروي.

شېرخان چي ساعت ته و کتل، نو د شپې دوې بجي وې. د ده دماغ دې مضمون دومره ناکراره کړی وو، چي خوب يې رډ سو. د خپلي ټولني په اړه سوچو يووړی، چېري چي سيکس هر يو خوښوي، ولي د سيکس په اړه خبره کول يې ګناه ګڼل کېږي. په داسي ټولنه کي به د سيکس تعليم څوک او څه رنګه ورکوي، چي د بل نامحرم سره که په خبرو کولو څوک ښځينه ذات و ليدل سي، نو د توپک شپېلۍ يې يو دم خوله د تل لپاره خاموشه کړي، خو پخپله ټوله ورځ د بل د نامحرمي د عصمت درۍ لپاره په ذهني هلو ځلو ځان ستړي کوي...

د دې سوچ تر څنګ شېرخان ښايي؛ ځوان وو او د غربي نړۍ د بې واده تعلقاتو په اړه سوچو يووړی...

....

شېرخان به کله کله د هري ورځي له کاروبار څخه په دې تنګ سو، چي يو ډول سوداوي او خبري به وې، يو ډول غوښتني او ماحول به وو، د ده زړه به غوښتی، چي ووځي او و ګرځي، دنيا و ګوري او د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسکین حاصل کړي، خو مجبوري هم بده بلا وي او معاشي مجبوري خو سړی د بل غلام کړي، نن یې هم دغه ډول موډ وو، که څه هم چا د ده پر څهره داسي تاثر نه لیدی، له هر چا سره خندا، مرسته، په خبرو او ښه خوی د هغو زړه ګټل، خو په درون (دننه) کي نن ناکراره وو او زړه یې غوښتی، چي له دې ماحول څخه ځان لرې کړي، دا وو، چي ماپښین مهال د خپل سکول یو هم صنفي عبدالقادر د خریدارۍ لپاره د سینګار هټۍ ته راغلی، شېرخان د ده په راتګ دومره خوشحاله سو، چي هغه ګړی یې هر څه پرېښوول او د ځنګ کوشنۍ خوني ته یې بوتلی، دلته یې په برقي تهرماس کي شنې چای وایښولې او د سکول د وخت په یادونو او کیسو سر سولو. عبدالقادر ښه کوه پېما دی، یو وخت یې شېرخان هم له ځانه سره غره ته بیولی وو، شېرخان نن بیا هغه وخت ور په یاد کړی، عبدالقادر هم پر شېرخان باندي ټینګار وکړی، چي په دې اتوار به ته له موږه سره څلور (چار)غاښي غره ته خېژې، چي شېرخان هم په ست خوشحاله سو، ځکه هغه هم له دې ماحول څخه تنګ او ستړی سوی وو، د سکون او اطمینان دنیا یې لټوله...

....

د اتوار په سهار تر لمانځه وروسته عبدالقادر، شېرخان او شېر نور ملګري د شالدرې په ماجت میدان کي سره یو ځای سول، هر یوه د پکنک سامان را اخستی وو، ټولو سامانونه سره تقسیم کړل، هر یوه خپله غوټه په بېګ کي واچوله او خپل خپل بېګ یې په شا کړی. شېرخان په دوی کي نوی وو، ځکه یې ده ته کوشنۍ غوټه ور په شا کړه، خو ده له ځانه سره دوه بوتله اوبه اضافه را اخستي وې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پټ لمر د سهار وختي چوپتيا د مرغانو خوږو اوازونو ماتوله، نرۍ شمال تسکين رسوونکي ماحول هر چا او هر زړه ته تسکين رساوی، له همدې ځايه چې د غره په راغه کي د کوټي ډېره زړه او خوره ابادي وه... دوی د مهردار غره له لمني څخه خپل تګ پيل کړی. له زينو باغ څخه د ګلانو را پورته کېدونکي خواږه بوی او د نيالګيو د شنو او زرغونو پاڼو ديد د دوی ذهنونه نور هم ښاد او تابانه کړل.
شېرخان د سوچ نړۍ ته ځان وسپاری، چې انسان خو د خوشحالۍ او اطمينان لپاره هلي ځلي کوي، دا خوشحالي خو په فطرت او د فطرت په اجزاوو کي پرته او پټه ده. چې د يوه ساعت سکون يې د نړۍ په هيڅ شي کي هم نه وي... د دې لپاره نه د منډې ضرورت وي او نه د معاش... دی په دې سوچو کي ډوب تللی وو، چې عبدالقادر بيا د نبو تر کوڅۍ ځان رسولی وو او هلته شېرخان ته ايسار سو. چي له را رسيدلو سره سم يې و شېرخان ته و ويل. څه سوچونه وهې، راځه؛ د عمل دنيا و ګوره، د فطرت اداګاني و ګوره. شېرخان چي د کوټي ښار ته ور وکتل، نو له څلورو خواوو څخه غرونو په غېږ کي داسي نيولی وو، لکه پياله داسي ښکارېدی...
د کوټي ښار دومره غټ، پلن سوی او خور سوی وو، چي له سرې غوړګۍ څخه نيولې تر هزارګنجي او لوېديځ (مشرقي) بای پاسه پوري او دلته له شالدرې څخه نيولې تر بروري او چلتن غره پوري خالي ځای نه ښکاره کېدی، د درختو شرحه د لوړو ودانيو (پلازو) په پرتله را ټيټه سوې وه، پخوانۍ اووه سېنماوي اوس له نظرونو نيهامي وې، ځکه چي پخوا به د ښار هر ځای دې ځای ته راغلو خلکو نښاني کولای سوای او د هري سېنما د بام چادران به له لېري ځايه برېښېدل، خو بيا هم د مېري غونډۍ، د مالي باغ جګي وني، د کواري روډ شراب خانه او د بروري ابادي هغه ډول معلومداره وې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی چي و مخ ته و کتل، نو د دوی نور ملګري بیا د مهردار غره د سر کمرې ته رسیدلي وو، دواړو ګامونه ګړندي کړل او ځانونه یې د غره سر ته و رسول، د غره شاتنۍ ابادي هم د غره تر سره پوري را رسېدلې وه. له دې ځایه د چاونۍ پراخ میدانونه، سټاف کالج، چلتن مارکېټ، کوټه کلب، د هني اوړک پراخه ناوه او د مري اباد غرونه او راغونه ښکاره کېدل او د یادو سوو سیمو په هوارو مځکو کرل سوو غنمو او نورو کروندو د ژوند د ښکلا نخښې شیندلې...
ملګري یې د جي پي پر لوړه (چړهایي) باندي کرار کرار روان وو، کوټه اوس هغه کوټه نه وه پاته، د هسکو غرونو په منځ کي د بې ترتیبو ودانیو، کږو وږو واټونو، بې آب او ګیاه میدانونو او د سپیرو بې ډوله پلازو یو خور وور سمندر وو...
اوف خدایه! دا ښار څومره ژر ژر ځله خورېږي، یوازي په یو څو کلونو کي یې دومره خورېدل... دا لړۍ که همداسي دوامداره وه، نو بیا خو به ډېر ژر د دې ځای د اوسېدونکو ژوند له نورو کړاوونو سره هم مخامخ سي. دوی دواړه چي دې پېچومي ته و رسېدل، نو شېرخان هم د اوبو بوتل پر غاړه پورته کړی، ساه یې لنډه لنډه کېدله... عبدالقادر ورته و ویل، چي دا چړهایي له سړي څخه د ټولي هفتې غمونه او فکرونه هېر کړي، که هر څوک دا چړهایي په مېړانه تر سره کړي، نو هغه څوک بیا د ژوند هره چاره تر سره رسولای سي، له همدې ځایه چي موږ ورو ورو د انسانانو له ابادۍ څخه نیهام سو، نو د سکون نړۍ نوره هم ودانه سي، هغه سکون چي انسان ته نه په دولت رسېږي او نه په کومه کرسۍ او چوکۍ... د ښار له شور ماشور او اخ و ډب څخه را لېري و زړونو او فکرونو ته د څه مودې لپاره سکون او خوشحالي محسوسه سي.
د چړهایي په سر کي د دوی ملګري ورته انتظار وو او دلته دوی لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساه واچوله. اوس کرار کرار مخ ته روان سول، تر جهنډو او پوځي غونډۍ تېرېدلو وروسته له کوترخانو سره عبدالقادر و شېرخان ته و ویل، چي د هغې بلي پلا د راتګ په وار به دلته ستا په یاد وي؛ ګڼ شمېر کوتري وې، خو د انسانانو د لالچ او بې غورۍ له کبله اوس له دې ځایه کډه سوي دي... دوی چي ځومره مخته تلل، خاموشۍ ورته هغومره په ژورتیا سره هر کلی وایه، کرار کرار د کوټې د ښار نخښې او ماڼۍ هم له سترګو نیهامېدلې، د حیدر دره چي څنګه تېره سوه، نو په سرو کي ختل بیا یو څه نا څه زور او دقت غوښتی.. شېرخان چي و نورو ملګرو ته و کتل، هغوی بوک (په غره کي د اوښ بوک ته سوی ځای) ته ځانونه رسولي وو، نو دوی هم ګامونه چټک کړل او ټول په یوه وخت تر تمبو پوري و رسېدل.
تمبې د دویم غره پر سر ولاړې دي او له دې ځایه څخه د کوټې ښار نظارې او ننداري تر کچلاغ، لکپاس او کولپوره پوري په ښه توګه کېدلای سي، خو د خواره ګرځ له کبله هر څه صفانه معلومېدل، ولي د دې غره له سره د کوټې خړ پړ ښار هغه ښه نه درلوده، چي پخوا به غوړېدلې ښکارېدله. اوس یې پر څهره باندي د خړو ګرځونو او دودونو تورو لوګیو وزر خواره کړي وو، هر څه مبهم او تر دودونو لاندي ښکاره کېدل، تر دې آنده چي د ونو ښاخونه هم په لوګیو تور ښکارېدل...
دلته دوی په ساه اچولو سره د سهار ناری هم وکړی او د ستړیا تر هوسا کېدلو وروسته په ملتیا سره د راوړو کېکونو او چای خوړلو خوند...
د مورچو او عثمان کلا له لارو څخه غره ته راختونکي (کوه پیما) هم پر دغه ځای سره یو ځای کېږي او پر مخ باندي دا لاره صدیق اوطاق ته رسېږي، پر دې ځای له دوی څخه د ټین ټاون یو ځوان مخ ته تېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو دا ځوان د پوځي ټرېننګ لپاره په هر اتوار د څلور غاښي پر لار سپين كارېز ته اوړي او له هغه ځايه څخه بيا په وېګن كي كور ته راځي، پرله پسې اته يا لس ګهنټې په غرونو كي مزل انسان څومره قوي كوي، د دې اندازه هر چا د دې ځوان له تګ څخه كولای سوه، چي په غوږو كي يې هېډ فون لګولی وو او موسيقي يې اورېدله، د نړۍ په هيڅ يو شي كي يې هم ړی نه واهه او د خپل هدف لوري ته په لوړ استقامت روان وو.

....

غرمه ناوخته دوی د دريم او څلورم غره د مابين و ميداني ته را و رسېدل، دا پراخ ميدان دومره خوندور او پر سكون دی، چي كه هر څومره قيمت ورباندي و لګېږي، نو خلك به يې په ليدلو سره ادا كوي او ځانونه به ور رسوي. دلته شېرخان د ډېري سترړيا له كبله پټو هوار كړی او اوږد اوږد پر و غځېدی، نظر يې شا او خوا او دلي دوري و غړاوی، مخامخ د چارغاښي څلورم جګ غر لكه د باميان.. شاته د دريم غره غونډۍ او دوی پخپله دا وخت دومره لوړ راختلي وو، چي بس يو آسمان، وريځي، هوا او دا غرونه وو، د دوی په چپه بل هيڅوک نه معلومېدل. دلته ملګرو له يو بل سره ګپي او مسخري پيل كړې، خنداوي وې او سوكه سوكه موسيقي هم ږغېدله... دوی د لرګيو خوږ بوی هم په فضا كي خوشګوار بدلون راووست. ناستو ملګرو پر بېلا بېلو موضوعاتو خبري كولې، كله د كركټ، فټ بال، د هغو لوبغاړو د ژوند، د باډي بلډنګ، د خپل بدن او خوراك، د خپل كور د وګړو د ښو اعمالو او سبقونو په اړه... خو شېرخان دا خبري څوراوی، چي دوی هره موضوع څېړي، خو د كاروبار، پيسو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيکس په اړه يو هم خبره نه کوي او نه يو داسي عمل کوي، نه تنده
او هوس لري، چي د دوی د کړېدلي ژوند خرګندونه او عکاسي
وکړي. هر يو په سکون او خوشحاله دی. عبدالقادر "چي دوه کاله
يې په اروپا کي په يو پوهنتون کي لوړي زدکړي تر سره کړي وې"
غوښه په کړايي کي واچوله، يو ملګری يې ورته کښېناوی او پخپله
راغلی، له شېرخان سره په مجلس سر سو. ورته و يې ويل. چي څه
سوچونو اخستی يې...؟
دومره سکون او خوشحالي مي په دا تېر پنځه کاله هم نه ده
ليدلې...
چي اوسې؛ په خوی به د هغو سې..
هو؛ قادره ستاسو دې ملګرو ته چي ګورم او د دوی ... نو ځان ډېر
ګناهکار راته ښکاره سي...
هغه څنګه؟
د هر يوه چست بدن، سپېڅلي خيالونه. پاک ژوند او راڼه ذهنونه.
آخر د دې راز څه دی...؟
شېرخانه! ته ښه خبر يې، چي د نن سبا ځوانان په کوم ماحول کي
اوسي؛ هلته له بدو کارونو څخه د ځان ساتل ډېر ګران وي...
هو؛ زه هم دا خبره کوم...
نو د دې لپاره لازمه ده، چي هر ځوان په داسي يو مثبت کار بوخت
وي، چي نورو بېځايه او بدو کارونو ته يې پام نه ور اوړي..
هو؛ قادر جانه، که د انسان ژوند په خپل لاس کي وي، خو ټيک ده،
دلته خو ځواني او حسن د شريف خلکو لپاره پېغور سي...
نه؛ شېرخانه! موږ لا تر اوسه پوري د ټولني اقدار له لاسه نه دي
ورکړي.. منم چي ډېر ځوانان او پېغلي به بې لاري وي، خو که څوک
د خپل ژوند يو مرام اومقصد و لري، هغه له دې لارو ځان ساتلای

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي...

شېرخانه! د ځوانۍ حفاظت که هر څوک وکړی؛ هغه به ټول عمر پرسکونه پاتېږي.

هغه څنګه..؟

ګوره؛ په نس او نفس کي دغه یو فرق دی، چي نس بس لري او تر درې څلورو ډوډۍ خوړلو وروسته موړ سي، خو نفس بس نه لري، په یوه پسې بله، په بله پسې بله... نو یو شی چي بس نه لري، په هغه پسې انسان ولي خپل ژوند بربادوي او له دې سره تړلي تاوانونه لا سپوا دي...

کوم تاوانونه..؟ عبدالقادره!

ولي د وخت او پیسو ضیاع، بې سکونه ورځ، له ټولني څخه جلا ژوند، ګناه او بیا د نن سبا د اېډز، تور ژړي او نوري بدي بلاوي...

قادرجانه! ته رښتیا وایې، دا نن چي زه دلته څومره سکون احساسوم، ماته د یوې میاشتي تر ګټه هم ډېره خوشحالي لري، خو؛ آخر انسان له خپل ماحول څخه څنګه را ووځي...؟

شېرخانه! واقعي ګرانه خبره ده، نن سبا چي په منفي توګه د نیټ کاروني کومه وبا را الوتې ده، دا زموږ د ځوانانو او پېغلو سکون او ژوند لوټ کړی دی. مغربي نړۍ لره هر څه پر خپل وار او قسط وار راغلو، ځکه هغوی و هر څه ته په ذهني، مالي او جسماني توګه تیار وو او دا ټول شیان د هغوی په ټولنه کي شتون لري، ځکه یې خلک ورسره بلد او اشنا وو، چي د ټولني له اړتیاوو سره سم یې دا شیان نیټ ته پورته کړل... زموږ بدبختي دا ده، چي د ګلوبل ویلیج په دې منده کي موږ د بل کلتور، اقدارو او معاش ته اړ سولو، خو د هغو او زموږ په ټولنه کي د پېړیو پېړیو توپیر پروت دی، هم په ذهني ډول او هم په حقیقي توګه... موږ خو تر اوسه پوري د نیټ په ښه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوړه یا مثبت او منفي توګه د کارولو لارې نه دي موندلې...
هغه څنګه...؟

د مثال په ډول هلته سکرټ په عادي توګه اغوستل کېږي. خو دلته د ښځې ورون څه چې لېنګۍ ليدل يې هم ګناه ګڼله کېږي.. ګناه خو پر خپل ځای ده، که يې څوک داسي و ويني. نو کېدای سي: په سپينه ورځ حمله هم ور باندي وسي. همداسي نور څه مو د ځوانانو او پيغلو زړونه را لړزوي. هغوی چې زموږ و ذهني کچه ته و کتل. نو هغه ټول شيان يې پر نيټ را پورته کړل. چې په دنيا کې د جنسي موادو تر ټولو زياتي ويب پاڼې په پاکستان کې کتل کېږي ..
قادره! دا خو منم او تر څه حده پوري په خبر هم يم. خو لاکن...
لاکن څه معنا لري، دوی زموږ د ځوانانو ټول تخليقي صلاحيتونه په زنګ ولړل... دا د منلو ده، چې جنسي تنده يوه اړتيا او ضرورت ده. خو دلته يې د يوې ذهني ناروغۍ بڼه خپله کړې ده... ته کليوالو ته ورسه، ښار ته و ګوره، د طلاق شرحه ورځ په ورځ زياتيږي. د ناجايزه ماشومانو اجسام په کوڅه کوڅه کې موندل کېږي. خو بيا هم موږ په دې ځانونه نه پوهوو، چې انجام به يې څه وي؟
عبدالقادر د جذباتو په بهير کې ډوب وو، چې ملګري ور باندي ږغ کړل، چې کړايي پر پخېدلو ده..
له کړايي سره مستې، وريجې، سلاد هر يوه دومره و خوړل، چې حد يې نه وو، نن خو د شېرخان معده د هره جوښه خالي وه، ځکه ده هم په ډک نس خوراک وکړی، دلته ټولو په جماعت د ماپښين لمونځ ادا کړی، بيا يې سامانونه په شا کړو او مخ ته روان سول...
د چارغاښ له ميداني څخه باجري او بيا د د چارغاښي لمن ته و رسېدلو، له دې ځايه يې د سايه غار، چارغاښ درې، ټاپ او چپه لاس ته تر ولاړې درختي پوري را و رسېدلو او بيا يې د چارغاښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی، دویم، دریم او څلورم غاښې تر پښنو وکښې... دلته یې شاو خوا و کتل، نو د کوټې ښار، ډګاری، ګړنګ، سپین کارېز، اوړک، زرغون غر، څخوبی، نوحصار، غبرګ، کچلاغ الغرض چې چېرې چېري یې د دوربین سترګه اړوله؛ هغه ځایونه ورته ښکاره کېدل... همدلته یې د ماځیګر لمونځ ادا کړی... مېوه یې نوش جان کړه... د ځینو ملګرو غوښتنه وه، چې سپین کارېز ته به شېوه سو او له هغه ځایه به په وېګن کې کورونو ته ولاړ سو، خو عبدالقادر د شېرخان په غوښتنه دا پرېکړه وکړه، چې پر راغلې لاره به بېرته کورونو ته ځان رسوو، ځکه شېرخان چې دلته کوم سکون موندلی وو؛ هغه یې و هر قیمت ادا کولو ته چمتو او تیار وو... ستړیا، ځنډ، خو سکون... دا وو، چې د څخوبي له لاري د چارغاښې لمن ته را کښته سول...

په لاره کې شېرخان له نورو شپږو ملګرو څخه د دوی د ژوند او و غرونو ته د باقاعده تګ راتګ او د ګټو په اړه و پوښتل.. په دې شپږو ملګرو کې یوه ملګري و شېرخان ته و ویل،

چې په دکان کې په ډېره ناسته چاغ سوم، نس او ورنونه مې را و وتل، معدې مې کار نه کاوی، په ډېر مشکله به کار ته ولاړېدلم، یورک اېسډ (Uric Acid) مې زیات سو... دا دریمه میاشت ده، هره ورځ لومړي غره ته او هر اتوار چارغاښې ته راځو، نس ته مې و ګوره، شل کلو وزن مې کم کړی، یورک اېسډ مخ له ختم سو، د معدې جوښ اوس نه لرم، ټوله ورځ داسي تازه او مست یم، لکه تازي...

دویم ملګري و ویل،

چې د باکسنګ لوبه کوم، هره ورځ په سپېشل سکول کې دوه ساعته منډې و وهو، بیا پریکټس کوو، د اتوار د غره راتګ دا ګټه را

(c) ketabton.com: The Digital Library

و رسېدله، چې د صوبې پر کچه باندي د لوبو په سياليو کي مي دوه واره لومړی پوزيشن اخستی دی، له نشو بېخي خلاص يم او د کالج ژوند په ښه ډول انجوای کوم، نور بس...
دريم ملګری چي ډېر سنجيده وو؛ په څه خواري او ډېر مشکل و خبرو ته رضا سو او څرګنده يې کړه، چي زه پخپله له فطرت سره مينه لرم، د غره خاموشي، له ښاره څخه لېري خواپاکې فضا، د اوبو آبشارونه، د خاورو خوشبو، د غرو بوټي او وني غرض د فطرت هره هره نظاره مي نور نور هڅوي، چي شاعري وکړم... د پينټنګ سامان چي کله راوړم، نو دلته د فطرت نظارې د قلم او برش په مرسته تخليق کوم او همدغه زما فن دی. دا و ماته معاشي ګټي هم را رسوي، پر فطرت باندي د مين و نورو مينو ته اړتيا نه پاتېږي او نه زه دومره وخت لرم، چي و بلي خوا ته مي پام واوړي.
څلورم ملګري چي ساه يې لږ شړله؛ و ويل،
چي په نشو باندي اخته وم، ساه مي بندېدله، هيڅ‌ا له ما سره شناخت نه کاوی او نه يې زړه راسره غوښت. معاشي حالت مو داسي ځای ته و رسېدی، چي د کور شيان مو وړل او خرڅول.. ورور مي په يوه ټرسټ کي داخل کړم، تر علاج وروسته د خدای پاک شکر دی، خپل کاروبار کوم، په فروټ منډۍ کي مي کوټۍ ده. په مياشت کي دومره ګټم، چي د محلې د يوه يا دوو نشه يانو يا غريبانو علاج زما پر غاړه دی، د مسجد د ملا تنخواه ور کوم، د اتوار په ورځ غره ته راتګ مي د ژوند لاره را بدله کړه او ژوند ته مي زړه و غوښت...
پنځم مست ملګری وو، چي شېرخان نژدې ور و رسېدی او د ژوند په اړه يې د نورو ملګرو په څېر پوښتنه ځنې وکړه..
ملګري څرګنده کړه، چي د قام پرست ګوند فعاله ګړی يم، ټوله اوونۍ په سياسي هلو ځلو کي تېره کړم، د اتوار د ورځي دغه سيل

2021.01.20 22:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي زړه او فکر ته دومره توان راکړي، چي بیا پر هر توپان لکه پتنګ ورځم او لویه خبره دا ده، چي د قام د روڼ سباوون لپاره نوي نوي ابډیاز هم ذهن ته راځي.

د شپږم ملګري کیسې شېرخان لړ. و لړزاوی، ملګري یې و ویل، چي ټوله ورځ به پر نیټ لګیا وم، د شپې ناوخته پرېوتم، له کالج څخه یې و ایستلم او پر نیټ باندي مي له څو نجونو سره یاري سوه، چي فرمایشونو یې زه دومره ډېواله کړم، چي پورونه مي شروع کړل، آخر یوه ورځ مي مور په ډېر غور راته و کتل، نو زما سترګي ژړي وې...

ماښام پلار ډاکټر ته بوتلم، تر ټېسټونو وروسته ښکاره سوه، چي تور ژړی یم... شپږ میاشتي مي علاج وکړی، لاکن وایرس مړ نه سو، بیا شپږ میاشتي علاج جاري وو، د خدای په فضل اوس له هغې ناجوړۍ خلاص سوم، د نیټ یارياني مي پرېښوولې، خو کالج را څخه پاته سو، میډیکل رېپ یم، پر وخت کار ته ځم. د اتوار په ورځ د دې ملګرو په مرسته غره ته را شروع سوم، اوس په ذهني، معاشي او جسماني توګه دومره مضبوط یم، چي که شل نجوني هم راته و دروې، یوې ته به هم و نه ګورم، ولي زما فکر بدل سو، مور مي لګیا ده، د کوزدې تیاري کوي، لاکن ما منع کړې ده، چي زه یو وار د خپلو تېرو درې کلونو حساب برابر کړم، وروسته به بیا نوري منصوبې جوړوم...

....

ماخستن ناوخته چي شېرخان کورته را و رسېدی، نو مور ښه د لاندي ښوروا ورته جوړه کړې وه، مور یې هغه وخت ډېره حیرانه سوه، چي شېر خان پوره کاشین خالي کړی او مور یې مجبوره سوه، چي له کټوي څخه نوره ښوروا ورته جوړه کړي. تر شوروا وروسته فرزانې خور خوږه پېرني ورته پخ کړې وه، هغه یې هم نوشِ جان

(c) kelsoon.com: The Digital Library

کړه. فرزانې ګپه ور باندې وکړه، چې نن ولې دومره خوشحاله او مطمین یې...؟
نن مې حقیقي ژوند له نژدې ولیدی.
زه خو هره ورځ درته وایم، چې دا موبایل خوشمړی پرېږده، هر وخت یې په عذاب کې را ګېر کړی یې..
فرزانې! زه نن پوه سوم، چې د خپلو لېرې او پرېدو ته نژدېکت هم دغه تاوان لري، چې سړی له خپلو بېګانه کړي...
موري یې په ښورو الړلي ګوتې و څټلې او فرزانې ته یې وویل:
دا خوشمړی موبایل نن له ده څخه پاته سوی وو، اوس یې هم مه ور کوه.
موري! هغه ما نن پټ کړی دی، نن به له ورور سره ښې ډېرې خبرې وکړم. اوهو؛ موري! ته ولې نه ورته وایې، چې ژر تر ژره واده وکړي.. ما په کور کې ماشوم نه دی لیدلی، زه به ورسره ټوله ورځ بازۍ کوم...
واده خو به اول ستا کوو...
نه؛ خپله خو ټوله ورځ ورک یې، د مور خدمت زه کوم، د کور کار کوم، ستا جامې مینځم، ډوډۍ پخوم، دا دومره ډېر کارونه به نو څوک کوي؟
ته چې هر څه بهانې وکړې، نجوني آخر پای د خسر په کور کې ښې ایسي.. د پلار پر کور مېلمنې وي.
نه؛ موري! زه واده نه وکم، اول لالا و کوزده ته راضي کړه، زه به د لالا په کوزده کې ټولي خوندکیاني را و بولم، نکریزي به ور ولګوم، شپه به روڼه کړو، په دویمه ورځ به د ورېنداري کره ورسو، مخ لڅی به ورکړو او زه به ورېنداره ټینګه په غېږ کې و نیسم، لکه خوندکی داسي به یې پالم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسي ټول خوبونه خو زه ستا په اړه وينم، خورکۍ، چي خپل کوشنۍ اخښۍ و وينم، نوي کالي ور په غاړه کړم، ګړۍ ور په لاس کړم او ښه قيمتي موبايل ور کړم...

مور يې تر لاس مينځلو وروسته يو خرپټ نسوار و خوله ته واچول..

کله چي يې د شېرخان دا جمله واورېدله، نو يو دم يې پر بڼغ کړل، زويه! خدای ته وګوره، که به و اخښۍ ته موبايل ورکوې. ته لا کم يې، چي له موږه څخه يې لېري کړی يې. اوس اخښۍ هم له خپلي خوره څخه لېري کوې.

هو؛ موري! دا موبايل هم عجبه بلا ده، چي زموږ په برخه سوی دی، خو دا تر استعماله پوري فرق لري او دا خبره هم د منلو ده، چي زموږ په ټولنه کي يې استعمال په هغه ډول نه کېږي، چي څه ډول په کار دی...

نو که ستا خوښه وي، زه به ستا موبايل مات کړم...

فرزانې موبايل په هوا کي پورته و نيوی او ورور ته يې اشاره وکړه.

خورکۍ! خو دا زموږ مجبوري هم ده، چي له دې بغير چاره نسته..

ولي؛ چاره نه لرې، نن دي له سهاره څخه موبايل کور ته پرې ايښی وو، دا دی؛ سيل دي هم وکړی، صحت دي هم ښه دی، دومره ډوډۍ دي په يوه مياشت په ډک نس نه ده خوړلې، موږ ته دي هم دومره وخت راکړی، پوره مي زړه ډاډه سو او بل دا چي نن څومره پرسکون يې، بس دا يو ارمان مو لا را پوره کړه، چي کورته ورينداره ژر راوله...

....

پر شېرخان ورځ په ورځ د کوزدې لپاره ټينګار زياتېدی، د کوشنۍ خور يې هم د پېغلتوب دوران اوږدېدی، مر کې ورته را رواني وې، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې دا ارمان وو، چې ښه مرکه ورته راسي، نو باید د لور لاسونه ورسره کړي. ځکه چې د لومړیو شپو ښې مرکې بیا نه راځي.
شېرخان هم د خور په اړه فکرجن وو، نن چې یې د خور له خولې د کوزدې خبري واوریدلې، نو نور هم په سوچو سو...
د ډول او سورنا ږغ وي، د ځوانانو اتڼونه وي، بهر ټکان وي، په کور کي د خورلڼو دریاوي په لاس کي او شله یې اچولې وي، خوربنادي وایي...
چي چیلم؛ چیلم مي د مسري دی چي چیلم چیلم مي د مسري دی
د خدایسپین؛ سپین ربنتیا به وایو زوم تر ناوې؛ ناوې فېشني دی
پر دېوال؛ دېوال ناسته مینا ده پر دېوال؛ دېوال ناسته مینا ده
زمور د خېښ په دروازه کي د شېرخان؛ خان ښایسته ورا ده
شېرخان ښه سپین کالي په غاړه کړي وي، تور کوټ، ورېښمینه لونګۍ پر سر، کندهارۍ غاړه، نوې ګړۍ، نوي ګوټونه... د ملګرو په سیوري بهر را و واتی، د ملګرو له خوا ښه سپینه ټو ډې ګاډۍ سینګار سوې وه، شېرخان یې د مخ له خوا کښېنوی، ویډیو فلمونه پر له پسې جوړېدل، د موټرانو اوږد قطار په واده کي روان وو...
ښه دروند خوښی، د شېرخان د خسرګنۍ له خوا ښه دروند ښه راغلی تر سره سو، د کلا ور ټړل، پیسې طلبل، ملا ور تړل، د خواښې او خوښینانو د لیدلو لپاره د زوم کور ته ور وستل، کلیوال ټوله رسمونه یې په ادا کړل. تر هغه وروسته چي یې غاړه د پیسو له هارونو څخه ور ډکه کړه، نو شېرخان کرار ملګري ته و ویل، چي دا ځو هاره خو را څخه ایسته کړه، تنګ کړی یې یم. کله چي را و واتی، نو د دوستانو او خپلوانو له خوا ګډ عکسونه ورسره واخستل سول، بیا یې په غټ اتڼ شېرخان هم ورسره ګډ کړی، ځینو ښوخو ځوانانو یې د کوټ له جېبونو څخه د خواښې په کور کي ورکول

2021.01.20 22:01

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوي ټولي خوږې و ایستلې... په واپسي کي شېرخان د مخ له خوا او شاته یې ناوې او دوې خېښاني ناستي وې. شېرخان ته دا وخت خپل ځان د نړۍ باچا ښکاره کېدی، د کلي ماشومانو څو ځایه موټر و دراوی او پیسي یې طلب کړې.. کورته له را رسېدلو سره سم د خوشحالۍ ټکانو او خورښادي خو بیا... شېرخان دومره جذباتي کړی، چي تر سترګو یې د خوشحالۍ اوښکي را رواني سوې، د ګوګ مخته یې ناوې درولې وه، د زوم خپلوان یې راتلل او د خپلي ورېنداري پر سر باندي یې پړونان او پر وږو کالي ور اچول... بیا یې شېرخان راوستی، له ناوي سره یې په اوبو او قرآن شریف کي و کتل، خورلڼو پر دواړو باندي ګپي کولې، لاکن شېرخان له خوشحالۍ هر څه زغمل. د ماخستن تر ډوډۍ خوړلو وروسته د ناوي او زوم د آئینه مصحف رسم هم تر سره سو، چي په دې رسم کي خورلڼو او کوشنۍ خور فرزانې د زړه ټول ارمانونه و ایستل، اوس نو څو د پاخه عمر ښځو زوم او ناوې تر خپلي خوني پوري و رسول. هلته یې ملګرو د زوم کمره دومره ښایسته کړې وه، چي د ژوند ټول خوارږه یې پکښي ګډ کړي وو، پلنګ خو یې دومره په زړه پوري او ښایسته کړی وو، چي د هر چا هوا ورته کېدله...

شېرخان د مخ لڅي لپاره ښه د سونې سیټ ناوي ته ور کړ، دواړه تر ډېره خاموشه ناست ول، چي وروسته شېرخان خاموشي ماته کړله او په لوی زړه یې ورته و ویل، زه ډېر خوش قسمته یم، چي ستا غوندي ښایسته مېرمن مي په برخه سوې ده، اوس زما او ستا په مخکي د ژوندانه یو اوږد سفرپروت دی، چي دغه مخ په وړاندي سفر به په ښه توګه تر سره کول غواړي... تر دې وروسته دواړو له یو بل سره تر ډېره پوري خوږې خبري کولې، چي د شپې په نیمایه کي د خوني بلپان مړه سول او لږ ساعت خاموشي وه، چي یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دم پلنګ سره و ښورېدی، چیغي سوې، د شېرخان زړه په دربې سو، خولې پر را رواني سوې، تر خوله یې ځګونه را وتل او د موري! موري نارې یې وهلې...
مور چي یې سر را پورته کړی، نو شېرخان سره کېښدی، مور ژر ژر په غوځي کي و نیوی او په پوه سوه، ورته و یې ویل،
زویه! دا خوبونه مه وینه، دغه خوبونو خو زما او ستا ژوند په عذاب کي اچولی دی...

....

شېرخان د سول هسپتال په او یې ډي کي د بشیر چپړاسي له خولې خبر سو، چي نن د ده معالج ډاکټر نادر ناست دی. نو زړه یې خوشحاله سو، هغه ځکه چي د تېرو لسو کالو را هیسي ډاکټر نادر د ده په ناروغي او مشکلاتو خبر وو. د ده په غیر موجودګي کي نورو ډاکټرانو و شېرخان ته ښه او خاطر خواه ګټه نه سوای رسولای.
شېرخان له ډاکټر نادر سره ذهني یووالی درلودی. ځکه په کار دی. چي هر سړی ډاکټر، درزي او نایي یو و لري.
نن شېرخان ډېر په عذاب وو، د جسماني بیمارۍ لپاره ډاکټر نادر دارو ور تجویز کړل او د ده د روحاني تحلیل نفسي لپاره یې لس منټه یوازي خبري ورسره و کړې، خو د شېرخان غوښتني او پوښتني ډېري زیاتي وې. ډاکټر نادر ډاډه کړی، چي په را روانو نژدې شپو کي موږ یو سمپوزیم په نظر کي لرو او پر هغه مي په باقاعده ډول کار هم پیل کړی دی، له هغو کسانو سره مرکې او د هغو پر تحلیل باندي هم کار روان دی، چي هر کله دا کار پوره سي او د سمپوزیم ورځ و ټاکل سي، نو زه به تا خبر کړم.. ته به په هغه ورځ ټوله ورځ همدلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېروي، ځکه دا دومره مهم کار دی، چې د ټول عمر ګټه به ځني تر لاسه کړي...

....

شېرخان په دکان کې تر دوایانو خوړلو یو ساعت وروسته لږ جسماني راحت و موندی، د برایي خوب ډېر ځورولی وو، لاکن په خپل زړه کې چې ده کومه خوشحالي محسوسوله، هغه یې پر څهره او کړه وړه باندې صفا ځرګندېدله. دکان ته هم هغسې ګیراکان را روان وو، له هغوی سره هغه ډول مجلس، راسه پاسه، خو چې څه رنګه به ګیراکان فارغه سول، نو دی به سوچو واخستی، د پېغلې نازنین آفرونه، د پروین خواهشات، د دوستانو فرمایشونه، د نورو زړه ساتنه، د برایي شپې د خپل واده خوبولي خوندونه، د ملګرو او ګرلز فرینډز مېسیجونه، له هغوی سره تېر سوي وختونه او کړي لوظونه، واقعي... داسې حالات سړی سره سربداله کوي او بیا د یوه ځوان ذهن دومره پوخ هم نه وي، چې په داسې حال کې د ښه او بد تمیز وکړای سي، د میني، جنس، رشتو تقدس او نورو توپیر سره وکړي، همدا هغه پړاو دی، چې ځوان له لاري اړوي او یا یې بل خطا باسي، چې بیا خپله لاره او منزل موندل او بیا تر منزله پوري ځان رسول یو ګران کار وي. لاکن ښه دوست، مخلص لارښود او علمي اپروچ ځوان له هري بدبختی را ګرځولای سي، نن هم شېرخان څو ځله خپل مهربان واجد ته ژنګ و واهی او ډېر تپوسونه یې ځنې وکړل، خو د ده ذهن د برایي خوب دومره سره ګډ کړی وو، چې دی د هغه څه غوښتونکی وو، چې په خپله یې هم سر نه په خلاصېدی... له ځانه سره یې فکر کاوه، چې زه څه تپوسونه کول غواړم، ښایي؛ د هغو ځواب له چا سره نه وي او که ځواب وي هم، نو هغه کېدای سي؛

2021.01.20 22:01

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ډول نه وي، چي زما خوښ سي او یا زما په کار راسي. ځکه دی د تذبذب په یو داسي چارسو باندي ولاړ وو، چه په ژوند کي ډېر ځوانان په داسي حال کي له خپله ژونده څخه لاس پر سر شي، خو د واجد په وروستي فون باندي د شېرخان دا تسلي وسوه، چي ستا د دې سوالونو د ځوابولو لپاره ما یو کتاب موندلی دی، ماښام چي کور ته ځې، نو دا کتاب به در کړم.

په لرغونو وختونو کي خلکو مینه لېونتوب ګڼله..
بو علي سینا په خپل نوموړي کتاب "قانون" کي داسي وایي:
"مینه یوه وسواسي ناروغي ده"
مولانا رومي په خپله مثنوي کي یوه کیسه لیکلې ده، چي یو باچا پر یوه مینځه مین وو، مینځه پر زرګر مینه وه او د هغه په بېلتانه کي ورځ په ورځ ویلېدله. شاهي معالج صلاح ورکړه، چي دا نجلۍ دي له زرګر سره یو ځای کړل سي، هم هغسي وسو، هغه معالج و زرګر ته داسي دارو ورکړل، چي په هغه باندي زرګر ډېر کمزوری او ډنګر سو، د مینځې له هغه څخه زړه تور سو او بد یې ځنې راغلل، د باچا مراد تر سره سو.
شکسپیر په مین او لېوني کي فرق نه کوي.
نیتهشې وایي: کله چي سړی پر یوه ښځه مین سي، نو و هغه ته دي د واده کولو واک او اختیار نه ورکوي، ولي چي په لېونتوب کي هیڅ څوک هم د خپل سباوون په اړه سمه او کره فیصله نه سي کولای.
د اروا سپړني د لوستونکو په خیال د میني په لېونتوب هغه سړی اخته کېږي، چي په وړوکوالي کي د مور او پلار له میني بې برخي پاته سوي وي، د ځوانۍ په پیل کي چي کوم لومړی وګړی پر هغه

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي د میني پېرزوینه وکړي، هغه ورته په ډېر اعتماد د میني غبرګون ورکوي.
د فرایډ په خیال چي کله د جنسي څرګندوني په زړه پوري وخت چا ته په لاس ور نه سي، نو انسان له یو اروایي کړکیچ سره مخامخ سي، چي یوه نخښه یې مینه ده.
د میني د دوو قسمونو په اړه په کتاب کي بیان سوی وو،
شېرخان د دویم قسم یعني مجازي میني چي هغه بیا مخته پخپله دوې برخي لري، لومړۍ برخه لوستل پیل کړه او په هغه کي د دې میني په اړه داسي بیان وو.
د وحشت په دور کي انسان له رومانوي میني ناخبره وو، د نن سبا د افریقې او آسټرېلیا د وحشیانو په څېر هغوی هم په جنسي یووالي کي له هیڅ نه کښېختل او نه یې له چا ځان پټوی، د خوړلو، څښلو په څېر به یې له ښځي سره په یووالي سره کار اخستی. د زراعت له دورې سره انساني ټولني بله بڼه و موندله، نارینه خپله شتمني و خپل حقیقي زوی ته ورسپارل غوښت، چي د همدې لپاره یې د خپلي ښځي کره څارنه پیل کړه او له همدې څخه د پټ او ننګ تصور او هم د پړدې تصور را منځته سو ،د پړدې تصور هم له دې ځایه څخه پیل سوی دی.
د جنسیاتو ځیني پوهان وایي:
د ښځي مخ او ځان پټول د نارینه د کیني د جذبې پنځونه ده،
وېټنر پر ښځینه ستر، شرم او پړده باندي په خبره کولو سره ویلي دي، چي: د اوسنیو قبایلو په څېر تر زراعتي اووښتون مخکي هم ښځو خپل ستر او پړده بې ځایه ګڼله، د هغوی په خیال نارینه خپله ښځه د نورو له هوس څخه د خوندي ساتلو په نیامت ښځه و ستر او پړده ته مجبوره کړه، کله چي ښځي ستر پټول شروع کړل، نو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارينه کي يو کاهښت را منځته سو، چي سوکه سوکه د جنسي غوښتنو بنسټ و ګنل سو، د ستر پټولو ډېري په زړه پوري پايلي را منځته سوې...

سټېنلې او ايلن پر دې سکالو يا موضوع باندي داسي وينا کوي:
دا خبره باوري ده، چي د مذهب، آرټ او د ژوند د خوندورو توکيو د زړه غوښتني ماخذ جنسي جذبه ده، چي په وار وار خوره سوله، هغه احساسات چي له جنسي اندامونو سره تړلي وو، په خورېدلو سره د ځاروو جګ جګ غورځلاو او په انسان کي ټوکي ټکالي، بې ارزه ورځ او بې درکه خندا را منځته کړه، د دې جذبې په بې مهاره ځرګندونه کي چي خنده را منځته سو، نو د رنګونو، بڼه، د جنسي يووالي، د موسمونو د جوښ او خروښ ځرګندونه پيل سوه. د انساني بدن د ځينو اندامونو له پټولو څخه د ښکلا احساس سترګو، زلفو، د مخ کړه وړه، د رنګ او کاليو لوري ته واووښت.

د برټرېنډ رسل په وينا پخوا به په مندرونو کي له جنسي يووالي څخه د مځکي و شنېزي ته واک ور په برخه کېدی. د مثال په ډول د کروندې او جنسي يووالي کړه يو ډول کړه ګڼل کېدل، د کښت پر کرلو او رېبلو باندي د خوشحاليو لمانځني تر سره کېدلې، چي په هغوی کي به ښځو او نارينوو يو ځای نڅا کوله، پر داسي ځايونو باندي د جنسي يووالي لاره پرانستې وه، له هغو کړو سره هيڅ ډول ګناه تړون نه درلودی. د جنسي جذبې له ځرګندوني سره د ګناه احساس د يهوديت او عېسويت د خپروني سره و تړل شو، په داسي چاپېريال کي رومانوي مينه نه شي راټوکېدلای. په لرغونو اسطورو او کيسو کي د ديوتاګانو او پاچاهانو د مينو يادونه کيږي، خو په هغو کي د رومانويت رنګ ډېر تت دی او د هوس جذبه پر خوره ده.

د رومانوي ميني د ودي غورځنګ د مېړنتوب له خوروني سره تړاو

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري، چې د مسلمانانو د واکمنۍ په دوره کې په سوریه (شام) او اندلس کې پیل شو.
د علي عباس جلالپوري په کتاب اولسي فکري تېروتني کې شېرخان تر ډېره غرق وو، هغه د رومانوي میني او جنسي جذبې، هوس او ښکلا په اړه ډېر څه ولوستل، خو د ده زړه په دې ناکراره وو، چې په ګلوبل ویلیج کې یوې خوا ته غربي نړۍ ده، چې د جنس په اړه دومره آزادي لري، چې یو صوفي او شیخ هم بې څه کولو نه سي ځنې پاتېدلای او بلي خوا ته زموږ ټولنه ده، چې څه نه کوې، نو ماحول دي نه پرېږدي او که څه کول و غواړې، نو ژبه، کلتور، حیا او پرده را مختته سي، آخر یو ځوان چې د دې شیانو په ګټه او تاوان خبر نه وي، د ګناه او ثواب مضمون یې ویلی نه وي، د غیرت او نامردۍ له موضوع سره بلد نه وي، هغه به څوک او څنګه له دې لاري را ګرځوي. همدغه سوچونو شېرخان نیمه شپه د خوب و نړۍ ته و رساوه.

....

شېرخانه! موږ خو دي په نقیب الله تر توري پوکي پوري راوستلو، چي ته نه یې؛ بس ګریز یې جوړ کړی وي، چې دی نو ولي له ما سره چای نه کوي او مانو په ده څه کړي دي، ټول مار کېټ له ما سره کښېني، زه په هیڅ چا هیڅ نه کوم، دی نو ولي نخرې کوي او داسي نور..؟

ظاهر لالا! زه چي سهار وختي راسم، د ټول مار کېټ په دکانونو و ګرځم، له ټولو سره روغبړ او پوښتنه وکړم، بیا دکان خلاص کړم، ما کله هم د ده له دکانه مخ نه دی اړولی، خو... خو..

خو، خو څه... سمه خبره وکړه؟

ظاهر لالا! ته پوهېږې، زما او د ده په عمر کي ډېر فرق دی، زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده د خوښي موضوع هم سره يوه نه ده، چي مجلس سره پر وکړو...
خو د ده زړه درسره غواړي.
او زما له ده څخه تراه کېږي...
څنګه تراه دي څنې کېږي او ولي...؟
ظاهر لالا! دی زمان ګوري او نه مکان... بس چي وس يې و رسېږي،
نو په ډېر زور يې والله پوښتې را ماتي کړي...
نو د ده سره دومره مه فري کېږه..
بس، نو زه خو هم حت الامکان له ده څخه لاره چپوم، خو زه يې
وينم، د ده وږي سترګي هر وخت په ما کي ښخي وي...
بس شېرخانه؛ لږ يې د عمر خيال ساته، کله کله چي خلک ناست
وي، يو څو دقيقې ورسره کښېنه...
ظاهر لالا؛ څو واري مي داسي کړي دي، خو دی په يوه نه يوه بهانه ما
خپل کوشني دفتر ته واستوي، چي زه څه رنګه دفتر ته د هغه شي
لپاره ورسم، نو دی هلته را پسې راسي، بس نو...
څه لاس خو به يې نه وي در اچولی...؟
نه؛ والله زامې يې ور ماتي کړم، که داسي وکړي..
نو څه غواړي...؟
بس ځان دې خوا او آخوا کوي او هسي ځان را باندي مږي، دی
بدبخت څه خبر دی، چي...
ظاهر شاه نور څه ورته و نه ويل او شېرخان ته چي يې و کتل، نو ډېر
يې زړه پر وسو،
مجبوري هم بده بلا وي، معاشي مجبوري هم سړی و ډېر څه ته اړ
باسي... ظاهر شاه له ځانه سره و ويل او د باندي و واتی...
شېرخان دلته په سوچو سوچو د خيالونو نړۍ ته اسپه روانه کړې
وي، چي نازنين له خپلي خوندکۍ سره راسي او د سرخي طلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړي. شېرخان څو قسمه سرخیاني ورته کښېږدي، دا دوې درې دانې پکښي خوښي کړي او شېرخان ته و وایي، چي زه یې پر شونډانو ګورم، هینداره چیرته ده، د سینګار هټۍ ښکلې هینداره پر شوکېس ښکاره پرته وي، خو دا ټینګار وکړي، چي په پټ ځای کي یې لګوم. شېرخان یې د ځنګ کوشنۍ خوني ته واستوي او خپله د نورو ګیرا ګانو سره بوخت سي. نازنین پرله پسې اشارې ورته کوي، چي یو وار راسه، ښه ساعت وروسته چي شېرخان ډېر مجبوره کړي، نو ور دننه سي..

ها! خوښه دي سوه..؟

هو؛ ډېره لاکن...

لاکن ولې؛ معیاري نه ده، که څنګه...؟

نه؛ خبره د معیار نه ده..

نو قیمت یې ګران دی...؟

د قیمت خبره هم نه ده...

نو بیا څه خبره ده...؟

ته غوږ راوړه...

زه یې اورم ستا خبري، و وایه... څه خبره ده.

خو دا ډېره پټه خبره ده...

کرار یې راته وکړه..

ته خو غوږ رانژدې کړه، نو...

شېرخان چي غوږ ور نژدې کړی، نو نازنین په سرخي باندي سره سوي شونډان په زوره د شیرخان پر بارخو کښېږدي او بیا یو تېره غاښ په جک کړي، د شېرخان له خولې څخه نرۍ چیغه ووځي، نازنین سره او سپینه سي، ورته و وایي:

که دي نارې جوړې کړي، نو والله چي په ټول مارکېټ کي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدنامه کړم...
له دې سره سم شېرخان ټينګ په غېږه کې و نيسي، ځان د مخ او شا له خوا پر مړې، په شېرخان غاښونه جګوي، له خولې يې بې ډوله اوازونه را ووځي، اوس خو له غاښونو سره نوکاري هم جګول پيل کړي او بدن يې ورتک سور کړي، له نوکارو سره چپلاخي او سوکان د نازنين د وحشت مست ترين ګامونه وي. شېرخان يو وار بهر و ګوري، بيا د دې د لاسو را نيولو هڅه وکړي، خو کله چې د دې لاسونه په لاس ورسي، نو دا نور هم بد شروع کړي، اوس خو يې له ډېره زوره د شېرخان قميص هم ور چاک کړی او د شېرخان پر سينه يې داسي په زوره زوره غاښونه ور جګول، چې د زغملو نه وي، خپله سينه يې هم پړانستې وه، خو د شېرخان له خوا هيڅ د تودښت جذبه نه وه، ځکه يې بې ارامه کړه، آخر چې ډېره ستړې سي، نو شېرخان ټينګ په غېږه کې و نيسي، تر ډېره پوري د دواړو زورونه وي، کله دا ستړې سي او کله شېرخان... لاکن هر يو بل ته وار نه ورکوي، يو وخت له د دې لاس د شېرخان تر پرتوګانښه پوري رسېږي، شېرخان ورته وايي.
.. دا.. ارمان.. دي... والله...
يو دم نازنين زوروره سي، لکه د لېونۍ پښې نوکاري غاښونه، لغتي او چپلاخي يې زور واخلي، دلته يوه کلکه جټکه و وهي او د شېرخان له خولې څخه چيغه ووځي...
څه وسو، څه وسو، څه وسو شېرخانه!
د دکان کوشنی نوکر شېرخان ته را منډه کړي، د شېرخان تر خوله ځګونه را روان وي، نوکر ظاهر شاه ژر را و بولي، هغه چې را ننوځي، نو د شېرخان په حالت پوه سي او ټينګ يې په غېږه کې و نيسي...
....

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

زويه! نن د فرزانې لپاره ډېره ښه مرکه راغلې ده، د ښه پلار او نيکه خلک دي، په کلي او ښار دواړو کې کور لري، د کپړو ښه غټ کاروبار يې دی، د الله والا دي، د هلک په اړه يې هم و ويل، چې شپاړس جماته پاس دی، درې نوري نرېندې يې له ښو مړو مړو کورونو ښځه را ود (واده) کړي دي. بس ته يو کار وکړه، چې د هلک په باره کې لږ معلومات وکړه، چې دوی هم ژر حال غوښتی دی، د کورنۍ ښه کسان يې عمرې لره تلل...

د شېرخان مور دا ټول مجلس تر ډوډۍ خوړلو وروسته په سره سينه وکړ.

سمه ده موري! ته د هلک نوم او د دکان پته راکړه، زه به سبا سبا په پسې سم، دا خلک زه هم لږلږ پېژنم، خو بل سبا زموږ د سکول د وختونو د ملګرو په بولان کې پکنک دی، موږ پر موټرسايکلانو د ورځې له مخه ځو، په هغو کې يو هلک دا کورنۍ ښه پېژني، له هغه ښځه به زه معلومات وکړم، چې له ما ښځه هيڅ هم نه پټوي...

سهار خپل دکان ته تر تګ مخکې شېرخان هغه مارکېټ ته ورغلی، چې د خان محمد دوی دکان پکښې وو. شېرخان په مارکېټ کې ځو واره تېر را تېر سو، د خان محمد کره وړه ته يې و کتل، هلته يو شناخته دکاندار پر پېښ سو، هغه په ټينګه د چای ست ورته وکړی او شېرخان هم ورسره و منله... او د چای پر مهال يې د خان محمد په اړه هم پوښتنه ځنې وکړه..

ښه ځوان دی، خاموشه، په چا کار نه لري، بس خپل کار کوي او پر خپل وخت لمانځه ته ځي، نور نو موږ ښه ويلای سو...

د خان محمد په اړه که ښه هم د دوست په خبرو د شېرخان تسلي وسوه، خو شېرخان نور هم غوښتل، چې په پوره پوښتنه يې تر سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل سي، نو ځکه يې نور معلومات پر سبا پر پښوول...
سبا هم په نن بدل سو او دوی لس دوستان پر پنځو موټر سايکلانو باندي سهار وختي د بولان غره پر خوا روان سولو او په بولان کي يې د کوه باش هوټل و شاته په خلاصه فضا کي واړول. د بولان د مانده (خوړ) رواني روڼي اوبه، معتدله هوا، ډېرينه مځکه، شا او خوا غرونه، پر څرک د موټرانو او لاريانو بړغ بروغ او پر دې ټولو سربېره بيا هم يوه پر اسراره خاموشي خوره وه... خلاصه فضا انسان په داسي مستي اخته کوي، چي په تورو کي بيانېدل يې ګران وي...
د ملګرو ټوکي، مسخرې، د يو بل حال معلومول، لوډو او پتي کول، کړايي پخول، په اوبو کي لمبېدل، پر يوه او بل باندي د اوبو پاشل... دا هر څه لوبي يې تر سره کړې.. ماپښين مهال چي ښه ستړي سول، نو يې چاى جوښه پر اور کښېښووله، دوى پر کمبله سره را ټول سول، د دوى دوست نثار ډېري ګپي کولې او دوى هم هره ګپه په خندا ورسره بدرګه کوله او هر ملګري غوښتل، چي و خاندي... له موقعې سره سم شېرخان له خپل يوه دوست څخه "چي د خان محمد دوى همسايه وو" د خان محمد په اړه و پوښتل، هغه لږ په سوچو کي سو، خو بيا يې له شېرخان څخه و پوښتل، چي څه لپاره يې پوښتنه کوې...؟
شېرخان صفا صفا ورته و ويل، چي د کورنۍ خلک يې په مرکه راغلي وو.
د خور لپاره..؟
هو؛ نو.. زما د کوزدې لپاره خو به مرکه نه راځي...
نه؛ نه! ګرد سره يې ور نه کړی...
ولي؛ څه په سوي دي؟ خو دوى وايي؛ تبليغ لره هم ځي...
هو؛ ځي، به خو... بس ما درته و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی خبره نثار واورېدله او په خندا خندا کي یې ورته و ویل، چي څه تبلیغ تبلیغ کوی، په چیله کي خو نه یاست روان... زما زامنو ورسی، ورسی، چي ښه مو چاپي کړي او د خپل زړه ارمانونه در باندي پوره کړي.
ګوره یاره! ماته سم و وایه. زما خور ستا خور ده. هر وروړ د خپلي خور ژوند خوشحاله لیدل غواړي...
شېرخانه! ما درته و ویل، چي مه یې ور کوه، دا هلک سم کېریکټر نه لري.
آخر نشه کوي، که څه بله دنده؟
هو؛ هو؛ د شیشې نشه کوي او بل...
بل څه...؟ پوره یې کړه، صفا راته و وایه.
پرېږده یې، یاره د خلکو پرده ولي په ما پورته کوې..
ګوره، د یو چا ژوند که ستا له لاسه په ارام سي او یو څوک ستا په وینا له یوې کندي و ژغورل سي، نو تا ته خو تاوان نه در رسېږي...
شېرخانه! ته هم زورور سړی یې، بس دومره درته وایم، چي زما د خولې به بیا بل چا ته نه وایې...
خان محمد هلکوان پر بوی نه پرېږدي.
شېرخان سړه ساه واخسته او کرار کښېنستی... د ملګرو چي ورته خیال سو، نو پوښتنه یې ځنې وکړه...
شېرخان لکه د خپل زړه خروښ چي کمول غواړي، نثار ته یې و ویل، چي یاره! دا زموږ په سیمه کي دا د هلکوانو مینه په کوم ځای کي ډېره ده..؟
نثار پر وخندل او په ګپه کي یې ور غبرګه کړه..
ولي؛ بیا خو چا نه ده در یاده کړې...
یاره نثاره؛ زه سیریس پوښتنه در څخه کوم، ته یې پر ګپه را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړوي.
وروسته نثار او نورو ملګرو ښه په پوره ډول پر دې موضوع باندي خپل خپل نظر وړاندي کړی... نثار په پیل کي و ویل:
په مدرسو کي پلرونه خپل کشران یوازي داخل کړي او بیا په میاشتو میاشتو پوښتنه هم نه باندي کوي او دلته چي له هغوی سره څه څه کېږي، هغه له هیڅ چا څخه هم پټ نه دي.
بل ملګري څرګنده کړه،
چي پرون پرون په ډان ورځپانه کي په دې اړه د محمد اکبر نوتېزي یو فیچر راغلی وو او هغه دلته په شاهرګه. ډګاري. سورینج. مچهـ او نورو هغو سیمو کي "چي کویله را وځي" یوه بشپړه سروې کړې وه. دلته هغه کشران هلکوان "چي له نورو صوبو څخه د غربت له کبله په کار پسې راغلي وي" دلته د زیاتره هغو کار کوونکو "چي کلونه کلونه مسافر وي" او مالکانو تر لاسونو وځي... دوی مجبوره وي او چا ته څه ویلای هم نه سي، بس یوازي یې بېوزله ورځ دغه چاري په زغمي.
د دوی یوه سنجیده دوست یوه ناشوده خبره وکړه او و یې ویل:
زموږ یوه همسایه هلک پنځلس کاله په یوه ګېرج کي کار وکړی، چي کله یې دا ګېرج د یوې ناروغۍ له کبله پرېښووی، نو د ډاکټر په ټینګار سره یې ورته و ویل، چي
د ګېرج استاد هره دویمه او دریمه ورځ پنځلس کاله پر له پسې له ده سره دا لوبه کوله...
پنځلس کاله...؟ نثار په زوره زوه و خندل...
نو د خره زوی ولي خپل پلار یا ورور ته نه ویل، چي اوس یې ډاکټر ته و منل...
نثاره! د دې بړغ نه کولو بېلا بېل وجوهات دي او دا خبره د منلو ده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هر هغه ځای دا دنده کېږي، چي د هلک د کورنۍ له خوا د دوی ښارنه نه تر سره کېږي. هغه که مدرسه وي، سکول وي، ګېرج وي، هاسټل وي، غټه ګډه کورنۍ وي، پوځي بېرکان وي او که داسي نور ځایونه... په کوم هلک چي د پلار او مشرانو ښار نه وي پسې، نو هغه به هرو مرو له داسي سترو سره مخامخ کېږي او مخان به توروي...

آخر زموږ ټولنه ولي په دې ګند کي نښتې او ورسره مخامخ ده، دا خو زموږ د پلار او نیکه دنده نه ده، که څنګه...؟

زویه! ستا د پلار په کېریکټر نو ته څه خبر يې؟

نثار ګپه پر وکړه...

نه؛ نثاره، زه سیریس وایم، موږ باید د دې خپلي ناروغي ټولني په معاشرتي، تاریخي او نفسیاتي شالید خبر و اوسو..

دا نو د نفسیاتو د ماهرانو کار دی... واخلی؛ دا تودې تودې چای و څښئ، چي ځو، روانېږو. ماځیګر ناوخته سو، په مټي ماخستن کوټې ته ورسېږو.

....

شېرخان یو خو د خور د مرګې په ناکامۍ غمجن وو، دویم د دې مسئلې په اړه فکرجن وو، خو د دې په اړه ده د علي عباس جلال پوري په اولسي فکري تیروتني نومي کتاب کي یو باب نښاني کړی وو او دریم واجد پر فون ورته "د شیدا او حنان پر تلیز جاج" نومي کتاب کي هم یو باب ور په ګوته کړی وو، دا کتابونه يې سبا ماخستن ته پرېښوول، مور ته يې هم نن څه و نه ویل. دا خبرو شاید خوند ورکړی وو، که څنې بد زړی او بد ظنه وو، خو د ځوان و هره هغه خبره ته فکر ور اوړي، چي د بل له خولې يې واوري او تر څو چي يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عملي بڼه نه وي تر سره کړې؛ پر کراره نه کښېښني.
شېرخان نن د ستړیا له کبله ژر پرېواتی، له بلي خوني څخه یې یو ګول بالښت راوړی او له ځانه سره یې نژدې کښېښووی، مور پوښتنه ځنې ور څخه وکړه، چې دا څه په کوې...؟
ده په ځواب کې ورته و ویل، چې پر موټر سایکل باندي مي ورنونه لګېدلي دي؛ هغه ته ارام پر ورکوم، چې کله یې بټی مړه کړه او مور یې پرېوتله، نو و ده ته د نثار هغه خبره ور یاده سوه، چې و خپل دوست ته یې ماځیګر په ګپه ګپه کې ویلې وو، چې
زویه! پلار دي کنجوسه وو، زیاتره یې په بالښت ګوزاره وه.
شېرخان هم بالښت د دوو پښو په میان کې کښېښووی، لومړی سر خو یې تر پښو لاندي خوند ورکړی، چې پښې یې تر بدن پورته وې او وینه د سر خوا ته په حرکت زیاته سوه، پر موټر سایکل د ډېري ناستي له کبله یې پښې پړسیدلي وې، کرار کرار یې د لېنګیو مابین ته بالښت را و رساوی، خو دلته یې زړه بد سو... کله چې یې بالښت د ورنو میان ته کړی، نو شېرخان د سوچو نړۍ ته ور و دانګل، بس د ده لیلا وه او د ده زورونه... د ده زارۍ وې او د هغې نخرې... خو نن د هغې ټولې نخرې بې ځایه وې، ځکه چې دا وخت شېرخان د هري خوا پر غالب وو، هر څه د ده په قبضه کې وو، چې هر کله به دې زور وکړی، خو ده به په هغومره زور دا را ټینګکه کړه، هم دا زور به د ده ورنونو ته نور خوند ورکړی.. کله به شېرخان یو طرف ته سو، کله به دا بل اړخ ته، خو دا ټول حرکت د شېرخان په خوښه کېدی...
شپه وه، د وصال چې نه ختمېدله او په هره لحظه او شېبه کې یې د خوندونو یو جهان پټ وو، خو شېرخان دا یو کار نه کاوی، کوم چې د نثار په قول د ده د دوست پلار کاوی، بس غېږه وه، سینه وه، د ورنونو جنګ وو او هم په دغه وصالي جنګ کې د شېرخان شپه په ډېر خوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره سوې وه، چې سهار د لمانځه لپاره مور ږغ پر وکړی، خو دی د لمانځه کولو نه وو...

....

نن په کوټه ښار کي د دوو تاجرانو د تېښتې او وژلو په وير او غم کي ځړتال وو، شېرخان د شپې لا خبر سوی وو، ځکه ناوخته را کښېنستی او تر ناشته کولو وروسته د هغو دوو کتابونو و لوست ته لېواله وو، کومي موضوع چي دی سربداله کړی وو، ولي ډاکټر نادر ورته ويلي وو، چي پر کومه موضوع دي لاسبرتيا نه وي موندلې، نو تر هغو ستا ذهن نه سي پر کراره کېدلای، نو ځکه هر وګړي ته په عامه توګه او ځوان ته په ځانګړې توګه په کار ده، چي په ذهن کي يې کومي پوښتني را پورته کېږي، د هغه ځواب په کار دی؛ تر لاسه کړي. که چېري ژوک له حقيقته ژخه ستر ګي پټي کړي، نو دا حقيقت يې بيا ټول عمر پر کراره نه پرېږدي، نو ځکه تر ناشته وروسته شېرخان د مېلمنو په خونه کي يوازي کښېنستی او د هم جنسيت په اړه يې له "اولسي فکري تېروتني" او د "شيدا او حنان پر تليز جاج" ژخه د امرد پرستۍ په اړه دا معلومات تر لاسه کړل.
د دې ناروغۍ پيل له مصر ژخه کېږي، چېري چي د ماتا آيس دېوي په معبد کي هيجړاګان اوسېدل او زيارت کوونکو (زايرينو) به ورسره تمتع کوله، د قديم مصر د يو ليک ژخه "چي ژلور نيم زره کاله زوړ دی" دا معلومېږي، چي په سدوم او ګموره ښارونو کي د امردو قحبه خانې وې او سدوميت (Sodomy) توری هم د دغه يادګار دی. د عهد نامه قديم په بابِ پيدايش کي راغلي دي، چي کله دوې حسيني فرشتې د هلکوانو په جامه کي د سدوم د تباهۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره د حضرت لوط کور ته راغلې، نو سدومیانو د حضرت لوط کور شا او خوا را ګیر کړی او د فرشتو غوښتنه یې ځنې وکړه، خو دې فرشتو په خپل روحاني طاقت دا سدومیان ړانده کړل او خپل ځانونه یې ځنې بچ کړل.

فنیقیانو چې کله د شمالي افریقې پر ساحل کاتهیج ښار اباد کړی، نو هلته یې هم دې کاروبار ته وده ورکړه. د یونان ښار کورنتهٔ هم د دې سدومیت لوی مرکز وو، یونانیانو خپلو ښځو ته په ډېره سپکه سترګه کتل، په کور کې به یې دننه ساتلې، د هغوی خیال وو، چې رنډیاني د زړه خوشحالولو لپاره وي، مینځې د روغتیا پالنې لپاره، مایندې د اولاد زیږولو لپاره وي... د میني رښتونې جذبه یوازې د نارینوو د خپلوۍ په بڼه کې را سربېره کېږي، له دې ځایه دا مرض تر ایرانه پورې را و رسېدی...

افلاطون چې په خپله مکالمه سمپوزیم کې د میني کوم لوړ او ارزښتناک انځور وړاندې کړی دی؛ هغه د هم جنسۍ ډول دی.

نامتو لیکوال هومر لیکي:

"نوی ځوان د نړۍ حسین ترین مخلوق دی"

په اسلام، یهودیت، هندومت او آتش پرست مذهبونو کې د هم جنسیت یا سدومیت په اړه ډېر سخت ممانعت راغلی دی. قسطنطین د سدومیت سزا مرګ و ټاکله، د مجوسیانو په شریعت کې د سدومیانو سزا مرګ وه. په اوستا کې سدومیت دروند او سنګین جرم و ګڼل سو، چې له کبله یې د نسل پر پراختیا باندې بده اغېزه کېدله. له وخت سره سره د مذهب زوال او کمزورې را منځته سوله او په یورپ او مسلمانانو کې هم جنسیت غځوني وکړې، په روم کې هر کال د پوپ په حکم په سوو ځوانان خصي کېدل، چې د دوی د اواز نزاکت هم هغه رنګه پاته سي، ولې چې دوی به مذهبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندري ويلې او د باچهانو د هوس نښانه جوړېدل، د دې هيجړاګانو له کبله روم هم د سدوميت مرکز و ګرځېدی، په پخواني چين کې د ډوکالۍ په وخت کې به پلرونو خپل نابالغه زامن خرڅول، چې دوی به بيا د امردانو په قحبه خانو کې داخلېدل. د ايران د کلتور او ژواک اغېز پر اسلامي نړۍ هم پرېواتی او د بنو عباس په عهد کې، د ترک په ټولنه کې، د مصر بنو فاطمه او د هند د مغل باچهانو په ژوند کې هم دغه وبا ليدل کېږي. سکهان هم د هم جنسيت منونکي دي، د رنجيت سنګه عشق هم د ګلاب سنګه سره خورا په زور کې وو.
پوهان د هم جنسيت سوب نفسياتي ګڼي، د وليم سټيکل او کلفور ډايلن څېړنه دا وايي، چې هم جنسيت فطري نه بلکې په نفسياتي نظام کې د څه خلل په راتللو سره پيدا کېږي، بل خوا يو ساينس پوه هېويلاک ايلس وايي، چې هم جنسيت هيڅ يو نفسياتي مرض نه دی، د ده په خيال هم جنس پرست ته ناجوړه ويل زياتوب دی، ځيني نارينه له ښځو څخه مايوسه سي، يا د احساسِ کمترۍ په سوب هم جنس پرستي خپله کړي، دوی ته دا خطر ور پېښ وي، چې دوی د ښځو جنسي خواهشات په بشپړه ډول نه سي پوره کولای، په غربي هېوادونو کې و هم جنسانو ته د دماغي او نفسياتي خلل په وجه نه کتل کېږي؛ بلکې دوی ته د يوه ناجوړه يا ناروغه په سترګه کتل کېږي. دا خبره اوس دوی تسليم کړې ده، چې د ټولنې د نفرت او له دوی څخه مخ اړونه د دوی د ګناه احساس نور هم زياتوي او دوی له يو عام وګړي څخه د يو ناروغه په رنګ ژوند تېروي.
شېرخان په وروستۍ برخه کې دا پاڼي ډېر په ځير و لوستلې، چې د هلکوانو د هم جنسيت په سوب په نړۍ کې د اېډز ناروغي تر ټولو زياته خورېږي او له دې سره تور ژړی، هېپاټايټس سي، (HCV) او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوري بدي او خطرناکي ناروغۍ د همدې شوق له کبله خورېږي...

....

ماځیګر د هړ تال له کبله دوی هغه د بولان د سیل یاران بیا یو ځای د ګلوبل سینټر پر هوټل سره را غونډ سولو، نن دلته د شېرخان یار واجد هم په محفل کي شریک وو، د دې ځای سموسې او جلېبۍ ډېري خوندوري وي، نثار چي جلېبۍ خوله ته کړې، نو په خندا سو، ویل یې، زموږ د کندهار یو ملګری ښایسته هلک ته جلېبۍ وایي، له همدې ځایه نور مجلس شېرخان پر مخ داسي بوتلی، چي:
د انسان په بدن کي تر ټولو ناپاک ځای ته ولي خلک هوس کوي...؟
یو بل سنجیده ملګري و ویل، که چېري هم جنسیت تر دغه انسان او ځوانۍ پوري پاته سي، خو ښه به وي، دوی خو چي سپین ږيري هم سي، نو بیا "حیا دي ډېره وي، ستا سو له مخه" پر ځان ځوانان خېژوي او دې ته یې د علت المشایخ نوم ورکړی دی...
نثار په زوره و خندل او شېرخان ته یې و ویل،
زویه! ستا همسایه نقیب الله خو دغه دنده نه کوي.
پر دې خبره ټولو و خندل...
تر چایو څښلو وروسته واجد څه ځان سره سم کړی، را مخته سو او پر دې موضوع باندي یې په داسي توګه د خپلو معلوماتو اظهار وکړی...
د هري ټولني خپل اقدار وي، زموږ پښتني ټولنه که یوې خوا ته د اسلام د سپېڅلي دین پیروکاره ده، نو بلي خوا ته پښتو خپله هم یو دستور دی او په دې دواړو کي د دې شي سخت ممانعت څه چي په ډېره کرکه او نفرت ورته کتل کېږي. زه دا نه وایم، چي دا وبا زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینګار هټۍ

په ټولنه کې نسته، زموږ د خپلو رسمونو او عادتونو له کبله دا ناروغي دلته شتون لري، لکه په کاروبار پسې له کوره په میاشتو میاشتو ورکېدل د دې لوی سبب دی. زموږ دین و موږ ته د څلورو ودونو اجازت راکړی دی، خو د غربت او زموږ د کلتور له کبله دویم واده ته لا دلته په ښه سترګه نه کتل کېږي، دریم او څلورم خو ګرسره پر لویه لاره پرېږده... خو که هر څه اسباب یې دي، د دې مرض دواړي خواوي فاعل او مفعول زموږ د ټولني د سخت نفرت وړ ګرځي. هیڅ څوک یې دوستي نه خوښوي، نه څوک رشته ورسره کوي، نه کاروبار او تجارت... هغه ځکه چي غیر فطري لار انسان له ډېرو اندېښنو سره مخامخ کوي او بل دا چي نن سبا کومي خطرناکي ناروغۍ له دې وبا څخه پېښېږي، نو په کار دی، چي ریاست د دې د مخنیوي لپاره قوانین جوړ کړي او دا هم چي زموږ هر ځوان ته په کار ده، چي د دې په ضد تبلیغ وکړي او د ځوانانو په راګرځولو سره ټولنه له دې څخه و ژغوري.

واجد چي څه رنګه خبره پوره کړه، نو نثار په سنجیدګي سره و ویل: درځئ؛ ټول نقیب الله لره په تبلیغ ورسو، چي خدای ته و ګوره، په دې لاره کي نور تک د ایمان زیان دی،

پر دې خبره ټولو یو ځل بیا سره و خندل.

....

شېرخان د خور د کوزدې په ناکامۍ ډېر خفه وو، په خپلو ملګرو کي یې کتل، چي یو نېک، صالح او با عمل انسان یې له خور سره کوزده وکړي، خو "چي اوسې؛ په خوی به د هغو سې" څوک داسي یې په نظر نه راتلل، ولي د ده شا او خوا هغه ځوانان ګرځېدل، چي فېشن خوښوونکي د نوي جدید ژوند له غوښتنو سره روان وو او څوک په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشه، څوک په جنسي اړیکو او څوک له نورو سره په رومانوي کیسو ککړ وو.. ده به له ځانه سره سوچ کاوه، چې هلکوان خو داسې ښایسته، سپېځلي، سوچه، ذهینه او خاندانه نجلۍ ځان له غواړي، خو موږ ځوانان چې خپل ځان ته و ګورو، هیڅ څوک هم داسې صفا نه وي، نو ځکه خیال یې سو، چې نجوني به د هلک په اړه څه سوچونه کوي، بیا خپل زړه ورته و ویل، چې دا خو انساني خصلت دی، چې هر څوک د ځان ملګری صفا، سوچه، حسین او نازنین غواړي او بل دا هم چې یوازي او یوازي د ده په برخه وي، ځکه نجلۍ کله هم په خپله مینه کې څوک نه ګډوي او بیا چې به یې خیال د خپلي خور و خوا ته ولاړی، چې دا مسکینه خو ټوله ورځ په کور کې بنده وي، نه له چا سره لیدل کتل کوي او نه له چا سره خبري... نه له کوره بهر را وځي او نه موږ د فون کولو ازادي ورکړې ده، فقط په ټیلي وژن کې ډرامې ګوري او یا چې یې کله خوښندي کور ته راسي، نو له هغو سره خوشحاله وي. بیا به یې سوچ و واهی او له ځانه به یې پوښتنه وکړه، چې دا موږ له خپلو نجونو سره ظلم نه کوو، چې له هر هر څه څخه مو محرومه ساتلي دي. تر واده مخکې او تر واده وروسته بس په کور کې دننه د خدمت ګاري او د کور د نوکري په حیث.. خو یو دم د شېرخان فکر ته بله خبره را ولوېدله، چې دا خو زموږ نجوني دي، چې موږ یې د بدن او ذهن پړدې بندي ور ساتلي دي، بیا یې سوچ وکړی، چې دوی خو موږ پابنده ساتلي دي، آیا! د دوی پر سوچ او فکر خو بندیز نه سو لګولای، نو دا څه رنګه کېدلای سي، چې دوی دي د پېغلتوب مست دوران بې له سوچه او فکره تېر کړي، جنس خو په انساني جبلت کې شامل وي او ښځه خو بیا په میاشت کې څو شپې د دې جبلت په انتهایي سختو حالاتو کې وي، چې د طب له نظره هم د دوی خواهشات را پورته کېدل فطري خبره وي، نو دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه رنګه د خپل خواهش اظهار کوي. ښايي؛ دوی خپل خواهشات تر پښو لاندي کوي، یو بل ته یې بیانوي، له یو بل سره اړیکي ساتي، خوبونه ویني، خوراکونه کوي، لاسونه وهي، اتڼ کوي، که څه..
دا وخت د شېرخان ذهن ته ډول ډول سوالونه راتلل، خو د دې و شاته د خپلي خور معصومه څهره او کردار وو، چي په پټه خوله یې هر څه زغمل، ځکه شېرخان اوس نیټ ته اړ سو، چي د دې پوښتنو ځوابونه و مومي...
تر ډېر زیار وروسته یې د نېنسي فرایډې (Nancy Friday) له کتاب (Women On Top) ښځه څو کرښي ولوستلې، چي عنوان یې وو:

(How Real Life Has Changed Women's Sexual Fantasies)

په دې اړه نور تفصیل ځکه نه وو، چي انګرېزان هوښیاران دي، د هر شي قیمت وصولوي او د دې لپاره به د دوی کتابونه څوک اخلي او یا به په نیټ کي څوک پیسې جمع کوي او نور معلومات به بیا دوی ته په بیعه ورکول کېږي... شېرخان فقط هغه درې کیسې په ځیر ولوستلې، چي پر دې پاڼه په وړیا توګه پرتې وې ، دی چي کله له نیټ څخه وزګار سو، نور په اضطراب کي راګیر سو، د ده خو لومړی خیال دا وو، چي بس ځوانان خپله ځواني په سوچو او بېلاریو تېروي، خو چي هر کله د پېغلو پر جنسي خیالاتو، د دوی په پټ عمل او کارونو خبر سو، نو غوږونه یې و نیول او کاهښت یې نور هم زیات سو، ده غوښتل، تر دې له مخه چي نجوني خپلي ګوتي په تور پوري کړي، په کار دی، چي موږ د دوی د ښه مستقبل او واده لپاره په عمل ګوتي پوري کړو.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ورځ تر بلې د خور د واده او د خپل مستقبل په اړه فکرجن کېدی، د ده مخته لوی خنډ د ده غربت وو. د ده شوق که هر څو ده تر پښو لاندې کاوی، خو د ده دننه شېرخان په هیڅ ګون ساده ژوند نه خوښاوی. د ورځې پنځه سوه روپۍ او د میاشتې لس زره روپۍ چې ټولې پنځه ویشت زره روپۍ میاشتنۍ تنخواه جوړېدله، دومره نه وه، چې د دوی دې د خور د واده کړدار او سره زر په جوړ کړي. د مور دایمي ناروغي، څلور پنځه زره هره میاشت د هغې پر دارو درملو ګارېدلې، د کور خرڅ، د اوبو، بجلۍ او ګېس ګران بِلان... شا او خوا چې به یې و کتل، هیڅ بله اسره یې نه لیدله، د خور د پېغلتانه اوږدېدونکی دوران اوس شېرخان نور نه سو زغملای، ولې چې هري خوا ته د فتنو وبا را الوتې وه، دویم دا چې د مور صحت یې پر داسې حال وو، چې که خدای مه کړه؛ په دې څه وسو، نو خور به یې چاته پاته کېږي، هم دې غمونو ورځ تر بلې شېرخان ځوراوی، نن یې هم له همدې غمه د یارانو په مجلس کې په لومړي ځل د سګرېټ څو کشه و وهل، ملګري ورته حیران سول، چې پر هر څه ستونزو او ستړو سربېره هم شېرخان کله د نشې لوري ته پام نه وو اړولی... اوس د شېرخان و مخ ته څو لارې وې، چې یا خو هغه آفرونه و منې، چې په هغوی کې ښه نوکري، ماډلنګ، اداکاري او د شوبز دنیا وې او یا د بل داسې چا سره نوکر سي، چې هلته تنخواه زیاته وي او یا کوم بل ښار ته د نوکرۍ لپاره ولاړ سي، یو پټ خیال دا وو، چې د ده د سکول یوه بدمرغه دوست ورته ویلي وو، چې په دې کار کې په لږ وخت کې ډېري پیسې ګټل کېږي... همدې سوچونو شېرخان د ژوند پر یو داسې چارسو درولی وو، چې ده د را روان ژوند په هکله هیڅ ډول فیصله نه سوای کولای. د ده ځواني او فکرونه دومره پخته نه وو، چې د ځان او کور په هکله کوټلې فیصله

2021.01.20 22:04

Ketabton.com: The Digital Library

وکړي او دا پرواو هم هغه وي، چې ځوانان له خپلي لاري څخه ښکېږي... یا یې بخت بیداره سي، ده ته اوس د خپل پلار یاد او د هغه لارښوونه هر وخت تر ستر ګو کېدله. ده هم غوښتل، چې د ده نور ورونه وای، نو د ده وړه به په درنه وای. که څه هم د ده دوستانو ده ته هر وخت ښې مشورې ورکولې، لاکن هغوی د ده په پټ راز خبر تیانه درلوده.

تر ښه ډېرو فکرونو او سوچونو وهلو وروسته دی یوې فیصلې ته و رسېدی، چې د خپل ژوند د فیصلې مخته د خور د کوزدې او واده کار په مخه کړي او د دې لپاره چې هره ستړې مخته راځي، دی به یې پر ځان باندي وړي.

....

د شېرخان په خوښه ده ته نن د یوې فلمي اېډورټایزنګ کمپنۍ ډایریکټر فون را وکړی...

ما وختي لا درته ویلي وو، چې له موږ سره کار وکړه..

نو ستاسو د کار نوعیت به څه وي..؟

شېرخان په نرمي ورغبرګه کړه...

بس هیرو به یې هیرو..

خو آخر دا به څنګه کار وي..؟

ډرامې، ماډلنګ، سټېج شو او نور...

د ډایریکټر په لهجه کي اعتماد وو..

او نور... به څه څه وي..؟

بس پیسې به وي، ګلېمر به وي، ستا ډیمانډ به وي..

زما ډیمانډ د څه لپاره؟

شېرخان په معصومانه انداز پوښتنه وکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره شېرخانه! دومره ساده مه جوړېږه..
په دې کې د سادګۍ څه سوال دی، زه په دې فیلډ کې ناولده یم.
ګوره؛ ته چې مشهوره سې، نو د معاشرې هر یو فرد به ستا د دوستۍ خواهش لري او خاص کر پېغلي نجوني خو به درپسې مري...
پېغلي نجوني...
شېرخان یو سوړ اسوېلی وکیښ، خو ډایریکټر یې په ځان نه کړی پوه او ژر یې ورته و ویل:
ما ته به تنخواه څومره را کوی..؟
ساده ګله! په دې کار کې تنخواه نه وي، چې څومره کار کوې؛ د هغه به معاوضه درکول کېږي..
خو آخر دا به څومره وي؟
چې څومره مشهوره کېږې؛ هغومره به دي تنخواه زیاتېږي..
د ډایریکټر دا آخري خبري شېرخان لږ شکمن کړی او په چټکي سره یې پوښتنه ځنې وکړه..
زه پوه نه سوم.
پوه به سې، چې دې میدان ته راسې، د هر ډایریکټر خپل خپل رېټونه وي، خپل خپل پرسنټېج یې وي...
شېرخان یوه بله پوښتنه په ډېره سادګي ورڅخه وکړه.
د ورځې به څو ګهنټې کار وي..؟
هاها.. ته ډېر ساده یې..
د ډایریکټر کړس کړس خندا شېرخان لږ شکي کړی، خو بیا یې بیرته په چټکي سره ورته و ویل.
اصل کې زما کور یوازي دی، زه له شپې بهر نه سم پاته کېدلای.. نو دا به څنګه سي..؟
شېرخانه! دا مسخرې نه دي، په شپو شپو شوټنګ، له کوره ورک،

2021.01.20 22:0

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوبي، ستړيا.. دا د دې شعبې بنيادي لوازمات دي.
ډايريکټر صاحب! زه هر څه کولو ته تيار يم، لاکن خپله خور او مور د شپې يوازي نه سم پرېښوولای..

....

پر ټولو ستړياوو سربېره هم شېرخان سينګار هټۍ ته پوره وخت ورکړی وو، چي تر اوسه پوري دا د ده لپاره يکي يوازي د معاشي ګټو ځای وو، چي د کور ګذران يې په کېدی او د ده د فېشن او خواهشاتو پوره کولو لاره هم. دلته هره ورځ هغه ډول ګڼه ګوڼه وو، خريداری، د دکان د مالک معاشي پرمختګ او د شېرخان له وجهي د ژوند مېله تازه وه، که څه شېرخان به د سترو له کبله کله کله په ځان ګوتي نه وهلې، خو د ده قدرتي حسن دی لکه غمی هر ګاډی راغله، د دوی د مارکېټ مخته و درېدله، دوه عسکر د موټره را کښته سوه، سيخ سيدها د سينګار هټۍ ته ور ننوتله. ښايي؛ دا د دې دويم يا دريم وار وو، ژر ژر يې لږ د مېک اپ سامان خوښ کړی او بيا يې شېرخان ته ور غبرګه کړه...
ما تا ته اول هم ويلي وو، چي ته ډېر مست يې..
مېړم؛ تا په ما کي کومه مستي احساس کړې ده..؟
په هغه ته نه پوهېږې..
نو ته ما په پوه کړه..
شېرخان د مېک اپ سامان په الماری کي پر خپل ځای کښېښووی.
ته دلته رانژدې سه، چي زه دې پوه کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان پر کاونټر لاسونه کښېښوول او مېډم ته يې سترګي په سترګو کي ور ښخي کړې..
اوس و وايه؛ تا څه ويل؟
ما ويل؛ ته ډېر مست يې..
هغه څنګه؟
زه چي تا ته ګورم، ستا له هره اندامه څخه مستي را اوري...
نه مېډم؛ ته پوه سوې نه يې، نن په اصل کي ډېر يخ دی، ما ځان داسي سره پېچلی دی او نن په ښار کي ګېس هم کم دی..
راځه له ما سره.. داسي به دي ګرم کړم، چي ټول يخ به دي له بدنه ووځي.
نه مېډم، ډاکټر راته وايي...
ډېره ګرمي ستا د بدن لپاره ښه نه ده،
شېرخان د پند په انداز خبره ور غبرګه کړه..
زه به ستا پر بدن لکه واوره داسي و اورېږم...
ته خو مي نه يخ ته پرېږدې او نه ګرمي ته، مېډم..
شېرخان لږ مسکی غوندي سو...
مېډم ته دې نرۍ خندا ډېر خوند ورکړی او خپل ښی لاس يې د ده پر نرمو لاسو ور کښېښووی، چي د خوښۍ يو نامعلوم غوندي احساس ورته وسو او سو که يې ورته و ويل...
شا او خوا خلک ولاړ دي، زما دلته درېدل له خطرې خالي نه دي، کور مي يوازي دی، کرنل هم په دوره تللی دی، ما ويل؛ راځه له ما سره...
لاکن مېډم د څه لپاره... زه خو دلته په کار لګيا يم...
ستا کار به زه درو کړم او زما کار به ته را و کړې..
....

2021.01.20 22:05

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یخ له کبله نن ګاونډي دکاندار نقیب الله د لاندي ښوروا له کوره را غوښتې وه، څلور کاسې یې تر خولې پوري ډکي جوړي کړي وې او خپل نژدې شا او خوا ملګري یې را و بلل، د سینګار هټۍ ته راغلی، د دکان مالک ظاهر شاه ته یې وختي لا ست کړی وو. دواړو په ګډه و شېرخان ته و ویل، راځه؛ نن به د یخ اثر د ګرمي ښوروا په خوړلو لېري کړو...

شېرخان د ظاهرشاه خبره و منله او له دوی سره روان سو...

پر ځونۍ نقیب الله ډېر کوشش وکړی، چي د شېرخان تر څنګ کښېني، خو د ظاهرشاه او ګل باران په مابین کي شېرخان داسي جوخت کښېنستی، چي نقیب الله د هر ځومره کوشش باوجود هم هلته ځان ځای نه کړی، ځکه نو راغلی او مخامخ ورته کښېنستی او سترګي یې په شېرخان کي ښخي کړلې... د ناز خو یې دا حال وو، چي یوه ګوله به یې خپله کوله او دوه واره به یې د لاندي غوښه د شېرخان خوا ته ور اړوله، ګل باران چي په مسخرو کي یې ثاني نه وو، و نقیب الله ته و ویل:

زویه! د کوشنیوالي یار دي زه یم او مهرباني دي پر شېرخان ډېره ده...

نقیب الله چي حاضر ځوابه وو، ور غبرګه یې کړه.

دی ځوان دی، ضرورت یې لري، یخ یې کېږي، په تود به سي، تا خو هسي هم ډېري غوښي خوړلي دي...

په غوښو خوړلو کي خو ته هم تر چا نه یې کم... دوی ته دي حال و وایم.

ګل باران نقیب الله لږ جذباتي کړی..

د غوښو خوړلو خپل خپل وخت او خوند وي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقيب الله بلي خوا ته د موضوع وړلو هڅه وکړه..
هو؛ زويه! د مرغانو او حيوانانو غوښي خو موږ هر وخت خورو او خوند پر اخلو، ته خو د انسان د غوښو شوقين يې.
ګل باران ناشوده ټوکه پر وکړه.
د دوی د بحث په مابين کي ظاهر شاه لالا ور ولوېدی او ورته و يې ويل:
تاسو دا کوم لا حاصل بحث را اخستی دی، پرېږدی؛ دا ګرمه ګرمه ښوروا وخوری، درڅخه سړېږي..
هو؛ ظاهر لالا! زه هم دا وايم، خو نقيب الله په دې عمر کي لا هم نه سړېږي او د غوښو طلبګار دی.
ګل باران بيا ټوکه وکړه...
شېرخان و خپل مخ ته پروت د لاندي سپين لم و نقيب الله ته ور واړاوه.
ګل باران له شېرخان څخه پوښتنه وکړه، دا غوښه دي ولي ور کړله.
خو تا ويل، چي دی د غوښو ډېر شوقين دی.
هو واقعي؛ د غوښو شوقين دی، خو سپينه غوښه بيا پر بوی نه پرېږدي..
شېرخان لږ ډاډه سو، ګل باران او نقيب الله يو بل ته سره و کتل او په سترګو سترګو کي سره موسک سول، پر ماحول لږ خاموشي خوره سوه. د مارکېټ ملګرو پر ښوروا ډېر خوند اخستی وو، نقيب الله چي څه رنګه سپين لم نوشِ جان کړی، نو ګل باران و شېرخان ته و ويل..
ستاسو همسايه نقيب الله توره غوښه هم نه پرېږدي...
د شېرخان و مخ ته يو تور خچوکی پروت وو، هغه يې هم و نقيب الله ته ور مخته کړی...

(c) kitabton.com: The Digital Library

دې پلا ګل باران پر شېرخان ټوکه وکړه.
تاسو څه يو بل ته سپيني او توري غوښې لوروی، موږ مو تر مايين محروم پاته کړلو..
شېرخان د ډېري سنجيدګۍ او پوهې باوجود لږ ساده وو، د ده په رموز پوه نه سو او ګل باران ته يې وويل..
ما ډېره غوښه و خوړه، نقيب الله لالا خپله برخه ما ته را کړې وه، ځکه ما بيرته ور واپس کړه..
ګوره؛ ستا خو په دې سر خلاص سو، چې نقيب الله لالا "په قول ستا" و تاته خپله غوښه پېرزو کوي..
هو؛ ګل باران لالا! زه خو احسان فراموش نه يم.
نو که کله ده له تا څخه ستا غوښه و غوښته، ستا ځواب به څه وي.
ګل باران د پاخه کوني پر چم خبره ور تېره کړه...
ګوره، ګل باران لالا؛ زه پخپله د پسه غوښه کمه کمه خورم، د چرګ او ماهي غوښه مي خوښه ده، زه به يې کورته پخه کړم، چې د ده خوښه وي، هغه ډش به د يخ په ورځ راوړم او نقيب لالا ته به لويه برخه پکښې ورکړم.
ټولو و يو بل ته په حيرانۍ سره و کتل...

....

د وخت په تيرېدلو سره د شېرخان تجربه او مشاهده هم زياتېدله او د حقيقت او ګمان نړۍ ورته نوره تابانه او روښانه کېدله.
د ټولني د وګړو کردارونه او رويې د انسان هر حس بيداروي، خو د ځوانۍ، دولت او حسن نشه په دې پوهنه کي لږ خنډ او ځنډ اچولای سي. شېرخان که د حسن او ځوانۍ نشه په مغزو کي لرله، خو د ده غربت به دا نوري نشې لږ را کمي کړي وي او همدا د ده بخت وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې ده ته یې د حقیقت د لارې درک ورکولای سو... زیاتره ځوانان چې ځواني، حسن او دولت و لري، د هغوی ژغورنه لږ ګرانه وي او که چېرې یوازې ځواني او دولت له چا سره وي، نو هغوی هم په اسانه له یوې لارې نه سې را ګرځېدلای. د شېرخان په مغزو کې چې به کله کله نورو غوښتنو او جذباتو سر را پورته کړی، نو د مور او خور تربیت او ذمه وارۍ به دی له بلې لارې را و ګرځوی. کله چې به یو بل چا شارټ کټ لاره ور وښووله، نو د مخلصو ملګرو لارښوونې به دی له هغې لارې را و ګرځوی، خو له نورو سره د ده تر اوسه پورې په دې سر نه وو خلاص سوی، چې په ټولنه کې د نورو بلاوو او مصیبتونو په پرتله جنسي لوږه ولې په دومره ژوره توګه پنجې لګوي او هر دویم کس ولې د ده له لارې د خپلې لوږې احساس ځرګندوي... آیا! دا داسې لوږه ده، چې فقط په یوه یا دوو خړوبېږي، د دې لپاره به هر کس د خپلې ونډې خیرات کوي، که یا، یوازې د شېرخان شا او خوا ماحول له ده څخه دا توقع کوي.. له همدې پوښتنو د ځواب او په دې حالاتو د خبرېدلو لپاره دی و هغه طبي او اصلاحي سمپوزیم ته ډېر خوش بینه وو، کوم چې دوې ورځې وروسته د ډاکټر نادر خان د ځانګې له خوا په سرکاري روغتون کې را بلل سوی وو او په دې کې هغو ټولو کسانو، تنظیمونو او ډلو ته بلنه ورکول سوې وه، څوک چې په څه نه څه حواله له دې موضوع سره اړوند وي، په دې سمپوزیم کې اړوندو کسانو ته د دوو نورو ملګرو د شرکت اجازت هم وو. شېرخان پر خپل وار خپل خوږ دوست واجد او نثار ته هم ویلي وو او له ځانه سره یې تیار کړي وو، چې په سمپوزیم کې به هره ډله په خلاص مټ پر هر کېس باندې خپله رایه او مشورې ورکوي او په ګډ بحث کې به هم برخه اخلي.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شېرخان مور ته نن پروین نرسي فون را کړی وو او د دې د صحت او روغتیا د پوښتني په څنګ کي يې زياتي پوښتني د شېرخان په اړه کړي وې. ماخستن چي شېرخان کور ته راغلی، نو مور يې د پروين د فون او خبرو په اړه ورته و ويل... تر دې مخکي چي شېرخان به خبري ته خوله جوړوله، فرزانې په چټکي سره و ويل:
موره! ته نو څه د شېرخان خوښه پوښتې، ښه ښايسته پېغله ده، نوکري لري، اخلاق لري او کور ته به ستا علاج کوي، بس يوه ژبه يې زموږ نه ده، نو څه وسو، زما او ستا اردو زده ده، زه به پښتو هم ور زده کړم.. بس موري ته هو کړه، شېر لالا پرېږده او خوښه يې پرېږده..
لېونۍ؛ ما لومړی هم تا ته درخلاصه کړې ده، چي ستا لاسونه مي نه وي درسره کړي، زه تر هغو هيڅ نه کوم.
شېرخان په ډېر ناز د خور ځواب و وايه.
ته خو يو وار هو.. وکړه، موږ به کوزده وکړو، نوري خبري به بيا ګورو...
فرزانې! يوازي د کوزدې خبره نه وي، له کوزدې سره ډېري خبري تړلي وي. ته داسي وکړه، ورسه، ډوډۍ تياره کړه، زه به له شېرخان سره خبره وکړم...
مور فرزانې ته په ډېره خوږه لهجه و ويل.
دا خوارکۍ په څه خبره ده، چي موږ له کوم کړاو سره مخامخ يو، مور يې په حسرت او ارمان سره و ويل او د شېرخان خوا ته يې سترګي ور واړولې.
موري! زما دا شعر ډېر خوښ دی او دا مي د ژوند مرام ټاکلی دی..
کوم شېر..زما شېرخانه! هر شېر زما زوی شېرکی دی، زه نور شېران څه کوم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

موره! شېر نه شعر شعر...
ښه؛ نو دا بیا څنګه وي..
ته غوږ ورته و نیسه، دې شعر ته.

که اسمان دي د زمري په خوله کي ورکړي
د زمري په خوله کي مه پرېږده همت

هو؛ زویه! زه چي تاته ګورم، نو نیمی پاته نه سم. ستا انا دي خواره خستکه سي، چي په تا یې...
نه موري! دا به زما په نصیب کي لیکلي وه. هغه خوارکۍ خو په ذهني توګه هم سمه نه وه...
دا خو زما قصور وو، چي ما ته کور ته پرې اینښې وې او زه د پلار کره کوزدې ته تللې وم...
موره! نو څه وسو، که د ژوند یو اړخ د سړي کم سي، نو نوري هم ډېري لاري سته، پر هغه هم تګ کولای سو..
خو زویه! زما هم ارمان وو، چي...
د مور تر سترګو اوښکي رواني سوې.
موري! ستا ژړا ما همېشه ځوروي، چي زه ځان پوره ګڼم، نو ته ولي ځان کړوې...
نه زویه! له تا سره زموږ د ټوله کور ارمانونه تړلي دي، که چېري خدای یو دوه وروڼه درکړي وای، نو، موږ به ولي دومره خوار او زار وای..
موري! خوار دي زموږ دښمن سي، ما د کوم شي د کمي احساس تاته در کړی دی، چي زړه در لږ سي، د خدای راکړي هر څه درته راوړم...
هو؛ زویه! ستا احسانونه موږ څنګه هېرولای سو، خو ستا دا یوازي ورځ نه سم برداشتولای...

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري! لږ صبر وکړه، چې فرزانه د خپل کور مېرمن کړو، بیا به دي حج ته بوځم او دا ارمان به دي هم در پوره کړم، که خیر وو...
وی زویه! دا بخت بیداره نه بولم، چې زه دي پر دې حال حج ته ولاړه سم.
مور یې د ډېري مایوسی په انداز کي و ویل.
موره! خدای مهربانه دی، ستا صحت به ښه سي...
هو؛ موري! پروین ورپنداره به هم حج ته درسره ولاړه سي، چي هلته دي خدمت هم وکړي او ثواب هم...
فرزانه له دې خبري سره سمه دسترخوان په لاس خوني ته را ننوتله...
هو، هو؛ زموږ نوی اخښی به هم خپله...
شېرخان لا خبره نه وه پوره کړې، چي فرزانې یې خبره ور غوڅه کړه او ورته و یې ویل، نوې ناوې حج ته نه ځي، هغه خو..
نو بیا ته ولي پروین پر موږ پېنه کوې...
شېرخان په چټکي ورته و ویل
هغه خو به د مور درملنه کوي..

....

شېرخان، واجد او نثار سهارنهه بجې د روغتون لوی تالار ته ځانونه را و رسول، دلته د دوی هر کلی ډاکټر نادر او د هغه ملګرو وکړی. د نن په طبي او اصلاحي سمپوزیم کي سل ته نژدې ګډون کوونکي او تر شلو پوري پوهانو ګډون درلودی. ډاکټر نادر د سمپوزیم د پیل وینا په دې ټکو وکړه.
ټولني ته د یوه نوي شي راتګ د بدلون لاري مومي، خو د هر نوي شي تر راتګ مخکي د ټولني د وګړو فرض جوړېږي، چي هغه و نوي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته له هري زاويې څخه و ګوري او پر ټولنه باندي د هغه شي د مثبت او منفي اغېزو په اړه لټون تر سره کړي... که چېري په لومړي سر کي موږ د هغه راغلي نوي شي په اړه معلومات نه و لرو او هغه بې لګامه پرېږدو، نو د هغه بيا داسي خطرناکي نتيجې را ووځي، لکه د څه په اړه چي د نن ورځي دا سمپوزيم را بلل سوی دی. موږ طبي پوهان چي نن سبا له کومي بلا سره مخامخ سوي يو، هغه زموږ پر ټولنه باندي د نوي ټيکنالوجۍ په راتګ د بهرنۍ نړۍ او کلتورونو د هغه جنسي آزادۍ يا بېلارۍ اغېزې دي، چي زموږ ټولنه يې زغم او په ټولنيز کړه وړه کي د ځايولو توان تر اوسه پوري نه لري. دغه جنسي ازادۍ زموږ پر ټولنه داسي بد اغېز ولي وکړی، چي موږ ورته ګوته په غاښ نيولي پاته يو...

موږ به په لومړي سر کي هغه څو کېسونه تاسو ته وړاندي کړو او د هغو طبي وجوهات به و لټوو، تر هغو وروسته به تاسو "چي د ټولني د هر ډګر خلک په دې سمپوزيم کي ګډون لري" د دې سياسي، کلتوري، معاشي، مذهبي، اولسي او نفسياتي اړخونه را په ګوته کوی او د هغو وجوهات به را په ګوته کوی او د هوارولو لاري به يې را ښياست... تر هغه وروسته به بيا موږ له دې څخه په اخذ د خپل نوي نسل د ژغورني لاري لټوو.

موږ هره ډله له يوولس يوولس کسانو څخه ياني طاق مو جوړه کړې ده، ټولو ډلو ته به جلا جلا پوهان دا کېسونه وړاندي کوي او په وروستۍ برخه کي به د دې پايلي را يو ځای کوو...

خو يوه خبره دلته کول راته بېخي اړينه او ضروري ښکاري، چي...

دا ټول کېسونه زموږ د خپلي ټولني دي، په دې کي هيڅ ابهام نسته او دا هر کېس دومره عام دی، چي په هره سيمه، کلي او ښار کي موندل کيدای سي، البت موږ د يو انسان او ناروغه نوم، شناخت او

2021.01.20 22:06

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمه د طبي قانون له رویه له بل چا سره نه سو شریکولای، ځکه دا د هر کس آئیني حق دی، چي د هغه شناخت دي بل ته و نه کړل سي...

د ډاکټر نادر له وینا سره سم ټول ګډون کوونکي خپلو خپلو ټاکل سوو ډلو ته و رسېدل، شیرخان او د ده ملګري واجد او نثار د اوو نورو ملګرو سره راغلو شا او خوا پر ګرځدي مېز باندي را کوره سو. په خوش قسمتي سره د ډلو په بهیر کي ډاکټر نادر پخپله د دوی د ډلي په برخه رسېدلی وو، چي هغه به له دوی سره دا کېسونه شریکوي.
ډاکټر نادر له خپله ځانه سره لیپ ټاپ او څو فایلونه پر ټېبل کښېښوول، تر رسمي پېژندګلوي وروسته ډاکټر نادر پر لومړي کېس داسي رڼا واچوله...

دا پنځه ویشت کلنه نجلۍ د دریو بچیانو مور ده او د څلورم بچي د زېږېدو پر مهال د ډېري ویني بهېدلو له کبله ورته د ویني د لګېدلو امر وسو، چي کله یې د دې وینه ټېسټ کړه، نو په هغه کي د اېډز (Aids) د خطرناکي ناروغۍ موجودګي ښکاره سوه. دا خبره پر دې او د دې پر کورنۍ لکه د ګولۍ ټک داسي وه، شریف او معتبره خاندان په کلي کي اوسي، خو د غربت له کبله یې خاوند د بل ټر ک چلوي او پنجاب ته په شپو شپو ورک وي، چي کله مور د دې د خاوند تپوس وکړی، نو هغه له وهمه راځخه پټ سو او د دې ناروغي بچي هم ژوند له لاسه ورکړی..او
د دې پوښتورګي (بډوکي، ګردې) د زیاتي ویني بهېدلو له امله اوس ناکاره سوي دي او دا غریبه به د تل لپاره د بل په اسره پاته وي...

د ډاکټر نادر پر دې رپورټ باندي ټول ګډون کوونکي حق حیران سول، یو جذباتي سیاسي کار کوونکي و ویل، زموږ په سیمه کي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارخانې سته، نه ډېمونه، د ډوکلۍ له کبله مو د ټولي سيمي باغونه او زراعت وران ويجاړ دی، ځکه د نورو صوبو د ابادۍ په خاطر زموږ ځوانان په شپو او میاشتو ژوند هلته تېروي او يو شمېر خليجي هېوادونو او ایران ته ځي او هلته په کلونو کلونو د مسافرۍ شپې سبا کوي، هلته څه کېږي او دا ځوانان هلته څنګه ګوزاره کوي، موږ ټول په دې خبر يو، نو داسي ناروغۍ د سياسي عدم مساوات له کبله پېښېږي...

ښاغلی واجد چي ډېر سنجيده او يوه کس وو، و برخه لرونکو ته يې خپله رايه داسي څرګنده کړه...

جنسي تنده د هر انسان په فطرت کي اخښل سوې ده، ځکه جنس د هر انسان بنيادي حق دی، تر واده مخکي چي څوک د دې په خوند خبر نه وي، نو هغه صبر کولای سي، خو تر واده وروسته نارينه پر خپلو جذباتو باندي په ګرانه قابو ميندلای سي، په شپو شپو له کوره لېري پاته کېدل دوی دې ته اړ کړي، چي لاس او پښې و غځوي او د هغه نتيجه موږ په دې شکل کي وينو، چي د نارينه ژوند خو په دار سي، اوس د دې معصومي مېرمني يې څه قصور دی، چي په دې بدمرغه ناروغي کي را ګېره سوه او خدای خبر چي د دې خاوند او دې پخپله به دا ناروغي و کومو بې وزلو ته ور اړولې وي، دا خو دومره خطرناکه ناروغي ده، چي په خدای باور وکړی، چي په نوم اورېدلو يې هم د سړي پر بدن د بدمرغۍ څپې راځي...

د نفسياتو د يوه يوه ځوان رايي ټول ګډون کوونکي نور هم له حيرانۍ سره مخامخ کړل..

د اېډز مرض چي په هر چا پوري سي، نو په نفسياتي ډول هغه.. هغه وخت نيمی نه سي پاته، ځکه زموږ په ټولنه کي د دې مرض اخستلو صرف يوه لاره خلکو ته معلومه ده او له نورو لارو چي دا ناروغي

2021.01.20 22:0

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښېږي؛ هغو ته موږ پام نه دی کړی او نه په خبر یو... دا خاموشه وایرس په دومره تېزي سره زموږ په ټولنه را ګډ سوی دی، چي کله کله د انسان پر خپل ځان هم شک پیدا سي.. د اېډز له مریض څخه خلک ځکه لېري ځغلي، له هغو سره ناسته ولاړه، له هغو سره مجلس، قربت او دوستي ته د چا زړه نه کېږي، ځکه يې ناروغه د تنهایي او ناروغۍ پر داسي چارسو ژوند له لاسه ورکړي، چي د تنهایي، بې وسي او بدنامۍ داغونه هم له ځانه سره ملګري کړي..

د معاشیاتو پوه چي ښه ښاغلی ځوان وو، و ویل؛

غربت د هري ناروغۍ مور ده، پر نړیواله کچه باندي د جنسي خواهشاتو د پوره کولو چي کومي ټېکانې سته، په هغه کي د هري ښځي او نارينه په باقاعده ډول معاینات تر سره کېږي او دا تر هرو ځو میاشتو وروسته بیرته تر سره کېږي، چي هر یو هلک او هره نجلۍ له ناروغۍ څخه پاک پاته وي، نو تر هغه وروسته هغوی ته د جنسي اړیکو د ساتلو سرټیفکټ ورکول کېږي او بل نن سبا په محفوظه او خوندي توګه د جنسي اړیکو لپاره هر څه موجود وي، خو د غربت ځپلي ټولني یوه المیه دا هم ده، چي غریبان د غربت له وجهي د خپل بدن په سودا خپل ځان، نس او کور ساتي، د دوی ګټه دومره لږ وي، چي هغوی دا طبي حفاظتي لاري د کم علمۍ یا مجبورۍ له وجهي نه سي پوره کولای او نه د حکومت پر دوی باندي کنټرول وي، ځکه دوی پخپله هم په ځان نه وي خبر... زه که له تاسو سره د معاشي بدحالۍ حال شریک کړم، نو ستاسو زړونه به و چاودي...

شېرخان چي تر اوسه خاموش ناست وو او دا هر څه يې په غور اورېدل، ده ته خپل دوست نثار کرار و ویل، چي زه یوه پوښتنه وکړم؟ تر دې مخکي چي شېرخان ځواب ورکړي، ډاکټر نادر يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره واورېدله او ډاډ يې ورکړ، چې هره خبره کولای سې...
نو نثار خپله پوښتنه داسي وکړه، چي:
ډاکټر صاحب! دا خو ځوانان دي، چي له کوره ورک دي او نور ځايونه لاس او پښې غځوي، خو د دوی مېرمني يا کوروداني هم جنسي خواهشات لري، هغوی خپل جنسي خواهشات څه رنګه پوره کوي..؟
ډاکټر نادر په سنجيدګي سره ورته وويل:
ښکاره خبره ده، چي هغوی هم خپل انساني خصلت لري. لکه د نورو ځايونو نجوني چي زموږ د ځوانانو غوښتني ور پوره کوي، دغه ډول به هره ښځه څه نه څه هځي ضرور کوي.
د نفسياتو يو پوه بير ته را مخته سو او وېې ويل:
زموږ د ټولني د شرافت پيمانې اوس لږ څه تشي سوي دي. موږ ښايي؛ نن د هلکوانو پر جنسي موضوع بحث کوو. که چېري زموږ د ښځو د جنسي اړيکو په هکله څېړنه وسي، نو کېداي سي، چي تر دې هم زياتي خطرناکي نتيجې او خبري ښکاره او مخ ته را سي...
د نثار يو وار بيا د مزاح حس را بيداره سو او ډاکټر نادر ته يې وويل:
ګوره؛ تاسو خو پوهان ياست، تاسو مسخرې او شعرونه نه خوښوی، لاکن موږ خو معاشره کي خلاصه خوله خبري کوو او دا خبري او شعرونه دومره خلک خوښوي او خوند پر اخلي، ځکه که ستاسو اجازه وي، نو زه به د دې موضوع په هکله يوه مشهوره ټپه و وايم..
هو؛ ته دا ټپه يا شعر و وايه، وروسته به زه بل کيس را مخته کړم..
نثار و شېرخان ته وکتل او بيا يې کرار ورته وويل...
دوی خو به خوانه بدوي...؟
هغه ځواب ورکړی، چي زه څه خبر يم، چي ته څنګه شعر او ټپه وايې، خو ډاکټر نادر اجازه درکړه، چي و يې وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ښځي و خپل خاوند ته چي د کوره هر وخت لېږي وي، د عبرت لپاره دا ټپه وايي...

ته خو لا ښه يې خره به وکړې   بده خو زه يم چي...
ټولو ګډون کوونکو يو بل ته په حيراني سره وکتل...

....

ډاکټر نادر دويم کېس په دې تورو پيل کړی...
دا پنځه شپېته کلن حاجي... زامنو له خپله کوره شړلی دی، له بده مرغه د ده ټوله ځواني په امرد پرستي کي تېره سوې ده او اوس په دې عمر کي هم ځوانان هلکوان له ځانه سره ګرځوي. د ده د زامنو وينا ده، چي دی يې پر ځان.. معنا...
د ډاکټر نادر سره ژبي او تورو ياري نه کوله، خو تر لږ سوچ وروسته يې و ويل، چي دی مفعول وي...
ډاکټر نادر و واجد ته و کتل او ورته و يې ويل،
چي اوس جمله سمه سوه،
هغه ورسره د منلو سر و ښوراوی...
ځکه ډاکټر مخ ته خپله خبره داسي جاري و ساتله..
د ده زامن وايي، موږ عزت دار خلک يو، لوڼي، لمسياني او نږندي مو په کور کي دي او دی پرېدی لنډهر هر وخت کور ته راولي..
ډاکټر نادر لږ په سنجيدګي سره څر ګنده کړه:
دې سپين ژيري په ټولنه کي لوړ مقام درلودی، د ننګ او جنګ او د قلم او مېړاني خاوند وو، په مېډيا او کانفرنسونو کي به د ده ژبه او قلم لکه طوطي داسي ږغېدل، خو د بد صحبت له کبله دی په دې مجلسونو کي را ګېر سو. اوس چي ډاکترانو پوښتنه ورڅخه وکړه، چي ته ولي دا کار کوې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب يې دا دی، چې زما د بواسيرو ناروغي ده او هغه په بل څه نه ورکېږي، خو طب دا وايي، چې د بواسيرو ډېر اسانه اپرېشن او علاج دی، چې د انسان ټول تکليفونه ور ختموي...

د نفسياتو ماهر د دې کېس په اړه وويل،

چې د جنس په اړه د خوند اخستلو د هر چا خپله خپله پيمانه او معيار وي، خو دا خبره يقيني ده، چې څوک هم د امرد پرستۍ په ناروغي اخته سي؛ په هغوی کې د دواړو خواوو برخه اخستل کېږي، معنا لومړی فاعل او بيا مفعول هم جوړېږي، چې د لذت معيار د يو چا و ټاکل سي، هغه د ژوند په يو پړاو کې هم بيا له دې نه را ګرځي، خو په سپين ژيرتوب کې چې د دوی د فاعل جوړېدلو توان له منځه ولاړ سي، ځکه نو د سترګو دا وړی خپله تنده بيا داسي ماتوي، چې ځان ورته مفعول کړي او زياتره بيا دوه هلکوان خپل و مخته په امرد پرستي لګيا کوي او دوی ته په کتلو سره خپل خپل خوند ځني اخلي... لاکن په نفسياتي توګه دا کس دا هېر کړي وي، چې په دغه عمر کې د ده پر وړو نوري کومي ذمه دارياني وي... د ځوانانو بېلاري خو ټولنه تر يوه حده پوري زغملای سي، خو د بوډاتوب حرکتونه هيڅ څوک هم نه زغمي. نفسيات پوه يوه جالبه خبره داسي وکړه، چې د کوم سپين ژيري مېړمن د ده خواهشات په لوی عمر کې نه سي ور پوره کولای، نو دا سپين ژيري بيا په نورو هلکوانو خپله جنسي تنده ماتوي او دوی زياتره هر وخت د ټولني له خوا ترټل کېږي هم او دا ناروغي تر جنسي زياته نفسياتي وي...

د معاشياتو پوه حيرانوونکې خبره وکړه، چې ډېر دولت لرونکي نر او ښځي په زيات عمر کې د ځوانانو په تلاش وي او په دې عمر کې نر او ښځه دواړه ځوانانو ته مفعول وي، چې دې ته به څه نوم ورکوو؟

سياسي جذباتي ځوان و ويل، چې زموږ په ټولنه کې شعور نسته،

2021.01.20 22:07

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعلیم نسته، په زیات عمر کې پر انسان ډېرې ذمه دارياني راځي... د ماشومانو روزنه، کور او جايداد کتنه، په ټولنيزو چارو کې برخه اخستل، سياسي جدوجهد او د قامي خپلواکۍ لپاره مبارزه، خو د ډېر دولت له کبله دوی هر څه شاته کړي وي او د خپل هوس د تندي ماتولو بار يې پر ورږو اخستی وي.

ښاغلي واجد چې له ډېره وخته دا بحث په غور سره اورېدی، پر خپل وار و ويل، چې په دې کېس کې د پيسو د زياتوب او مجبورۍ دواړو عنصر شامل دي، که يوې خوا ته سپين ږيرې د مستۍ يا عادته څخه دا کار کوي، نو له دوی سره چې کوم ځوانان وي، د هغوی زړه نه ور غواړي او نه پر دې سپين ږيرو خوند اخستلای سي، هسې د خپلو معاشي مجبوريو له کبله د دوی هوس ور پوره کوي. شېرخان د دې کېس په دوران کې يوه خبره هم و نه کړه، خو داسي معلومېدی، چې دا کېس دی ډېر ترهولی دی، کله چې د نثار وار راغلی، نو شېرخان لږ و مسېدی، نثار و ويل:

د سپين ږيرو دا دندې خو زموږ په خوا ډېرې دي، لاکن دا د آنتيانو خبره جالبه ده، يو وخت ما په لاهور کې په يوه پارک کې واک کاوی، چې يوه سپين سرې را باندې پېښه سوه، ډېره مهربانه وه، لاکن زه د دې په مهرباني پوه نه سوم، نو ځکه پر دې مې مهرباني و نه کړله، اوس چې تاسو خبره ښکاره کړه، نو زه د هغې د مهربانۍ و شاته په غوښتنه او خبره پوه سوم..

ډاکټر نادر ګپه پر و کړه،

چې اوس دې څه خيال دی...

نثار هم په ګړندي ډول ور غبر ګه کړه، چې

والله خيال خو مې ډېر خيالور دی..

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر نادر غوښتل، چي دا څو کیسونه ژر تر ژره دوی ته وړاندي کړي او تر هغه وروسته هغه لاري ولټوي، چي ټولنه له دې وبا څخه و ژغوري، ځکه نو ده د دریم کېس وړاندي کول هم داسي پیل کړل...

دا پنځه دېرش کلن د کالج استاد دی، ښه لیکوال او شاعر دی، له بده مرغه یې د کورنۍ فیصله و منله او د اکا بدرنګه لور یې د خور په سرۍ کي قبوله کړه، خو هغه بې تعلیمه مېرمن د ده له لومړۍ ورځي څخه نه وه خوښه، نو ځکه له لومړۍ ورځي د دویم واده تلوسه ورته پیدا سوې وه او د هغه لپاره یې دلته او هلته لاسونه وهل، د څه مودې لپاره یې په یوه این جي او کي هم کار وکړ او هلته یې له یوې بلي نجلۍ سره هم تعلقات جوړ سول، که څه هم هغه د ده تر لومړۍ مېرمن هم بدرنګه وه، خو د ده خیال وو، چي په دې ډول به زه له خپلي کورنۍ څخه انتقام واخلم... د دوی تعلقات دومره مستحکم سول، چي د پېغلي په رحم کي د ده نهال شین سو، هغه ډېري منډې ترنډې وکړې، چي له دې کیسې لاس واخلي، خو ښځه چي پر بدو راسي، نو بیا له هغې څخه په خدای پناه په کار ده، دې پېغلي هم دی مجبوره کړی، چي له دې سره نکاح و تړي... د ځوان تر وس هم خبره و وتله او دویمه مېرمن یې هم کور ته راوستله..

اوس د بنو جنګونه، د دواړو بدرنګه اولاد، دا ځوان ګرد سره د ښځي له ذاته څخه بد ذوقه کړی، نو ځکه یې د ذایقې بدلولو لپاره د هلکوانو یاري شروع کړه، خروړی سپی هر چا ته خوله اچوي او تر واده وروسته انسان زړور سي، ځکه هغه په ډېرو شیانو باک نه کوي.

دویم دا چي دې ځوان له نیټ څخه لڅ فلمونه هم ډېر کتل او د ده خیال وو، چي د دې فلمانو په ډول به هر ځوان دلته هغه رنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسپانس ور کړي، خو ده چې دلته د فلمونو په څېر دلته د څو یارۍ کولو هڅي وکړي...

زه دلته یوه خبره په ټینګار سره کوم...

ډاکټر نادر لږ و دریدی او د اوبو بوتل یې پر غاړه پورته کړی، نیم بوتل یې خالي کړی، د ده له څهرې او تاثراتو څخه معلومیدله، چې دی ډیر په خښم دی، چشمې یې پر سترګو سمي کړې او مخته یې داسي و ویل:

موږ په ټولنه کي یوه ډیره غلطه عقیده لرو، چي زه یې بیخي نه منم او هغه دا چي هره ښایسته نجلۍ او هر ښایسته هلک دي بدکاره وي، خو د دې ځوان په مغزو کي چا دا خبره ور اچولې وه او دې خبري یې په ذهن کي ځای نیولی وو، چي دا خبره دغسي ده...

ده چي به کله یو هلک و لیدی، نو پر دویمه دریمه خبره به یې هیله تانده سوه او د هغه ګنډه ته به یې لاس ور واچاوی، چي په دې ډول یې څو ځایه خپل سر مات کړ... بدنامه سو، جرمانه سو، د خلکو د نفرت وړ سو، ملګري ځنې بېل سول، یوازي سو، ځکه د دې ټولو وجوهاتو له کبله د شکري مریض سو او تاسو به خبر یاست، چي کله د شوګر ناروغي زیاته سي، نو د انسان جنسي قوت پر زیرو و دریږي او له دې ځوان سره نن سبا هم دغه روان دي...

واجد د ډاکټر نادر تر وینا وروسته سمدلاسه خپله خبره داسي وړاندي کړه، چي

د خوښې واده نه کول او یا د خوښي واده نه ورغوښتل زموږ د ټولني المیه ده او تعلیم یافته ځوانانو ته بې تعلیمه نجلۍ کښینول دویم غم دی، هم دا غمونه چي کله یو ځای سي، نو بیا ظاهري صورت هم کتل کیږي، خو که صورت هم بدرنګه وي، نو بیا ټول عمر انسان له خپله ژونده څخه خوند نه سي اخستلای... جنسي خواهش خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولاد پیدا کېدلو تر حده کیدلای سي، ولي د انسان فطرت دی، چي هر ځای او هر کله ده ته یوه موقع په لاس ورسي، نو دی د خپلي تندي د ماتولو هڅه کوي او همدغه تنده وګړی له ډېرو لانجو او ستومانیو سره لاس او ګرېوان کوي..

سیاسي مبارز ځوان و ویل،

زموږ په سیمه کي د نجونو شمېر د نارینوو په پرتله زیات دی، ځکه ځوانان دویم او دریم واده ته رجوع کوي او دا ښه عمل په دې دی، چي زموږ د قام شمېر تر نورو زیات سي او دا به زموږ و سیاسي قوت ته تقویت ورکوي... لاکن زه دا خبره هم په ډاګه کوم، چي باید په دویم او دریم واده باندي د لومړي واده یا مېرمن استحصال و نه کړي. زه او زموږ پارټۍ د هر رنګه استحصال خلاف یو...

د معاشیاتو پوه په سنجیدګي و ویل،

د نن سبا په دې ګراني کي دویم او دریم واده د ټولني زیاتره وګړي نه سي زغملای، یوازي د واده اخراجاتو ته مه ګوری، د کوشنیانو تعلیم او روزنه، د هغو روزګار، د کور خرڅې پوره کول ډېر لوی بجټ غواړي، نو که د لومړي واده ښځه مطمین نه وي، هغه د واده په چپه په شارټ کټ لاره جنسي خواهشات په لږ بجټ پوره کوي.

نثار بیا یو دم را و غورځېدی او په طنزیه انداز یې و ویل،

یو خو دا شارت کټ لاره موږ نه پېژنو... انسان ته په کار ده، چي پر صراطِ مستقیم روان سي، دا زموږ د دین لاره هم ده او دین موږ ته د ځلورو ودونو اجازه راکوي. د شارټ کټ مطلب خو دا دی، چي انسان دي ګردسره واده نه کوي او دا خو د نجونو استحصال دی، نارینه خو ځان ته شارټ کټ لاره ګوري، هغه خواره نجلۍ به څه کوي، د چا په برخه چي شین او تک تور، پنډ ناسیاله مېړه و رسېږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نثار پر خبره بيا ټولو يوه او بل ته په طنزيه انداز و کتل.

....

ډاکټر نادر شلورم کېس په ډېره خواشيني را پورته کړی او له را پورته کولو سره سم يې و ويل، چي په کومه ټولنه کي د هلک او نجلۍ سماجي تعلق په کورونو، محله دارۍ، سکول يا کالج کي سره پاته نه سي؛ هغه بيا مخته د دواړو لپاره د تاوان سبب ګرځي. دا کوم کېس چي زه اوس وړاندي کوم، دا يو ډېر ناياب کېس دی، لاکن دا ډول کېسونه زموږ په ټولنه کي عام دي..

دا شپږ دېرش کلن ځوان په کوشنيوالي کي د پلار او مور د توجه نه ورکولو په سوب په غلط صحبت کي را ګېر سو، د سګرېټ په نشه روږد سو او مخته بيا د زورورو خلکو په لاس کنبېواتی، هغو له ځانه سره په ګېرج کي نوکر کړی او د ګېرج له کاره سره يې د ده هم کار ور وکړی..دی ښايي؛ مجبوره، بې کسه او بزدله وو، چي کور ته يې حال نه وايه او پر له پسې لس پنځلس کاله د خپلي بې همتۍ له سببه د بل د هوس نښانه جوړېدی، کرار کرار چي بلوغت ته ورسېدی، نو د ده په لاس د ګېراج نور کوشني هلکوان ور تلل او ده انتقاماً هغه د خپل انتقام او هوس نښانه ګرځول، دا سلسله ښايي؛ اوس هم دوام لري، لاکن مهمه خبره دا ده، چي ده د کورنۍ پر ډېر اصرار هم له واده ښخه ډډه وکړه، د کورنۍ زور خو بيا خپل زور وي، ځکه دی مجبوره سو، چي د دوی حکم ته غاړه کښېږدي، واده په ډېر اهتمام وسو، له ښه خاندان ښخه وو او په قول د ده د کورنۍ مېرمن يې باسيرته او باصورته وه، خو دوې مياشتي وروسته چي دا د پلار کره ولاړه، بيا يې له راتګ ښخه ډډه وکړه، تر ډېرو منډو ترنډو وروسته هم دا رشته بيرته جوړه نه سوه، دوه کاله ځوان دغسي و ګرځېد، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور او پلار مشر زوی وو، کشرانو ته یې هم د دستور له کبله د مخه واده نه سو کولای، تر ډېر ټینګار وروسته دی دویم واده ته تیار سو، درې کاله دا خانداني نجلۍ له ده سره وه، له هغې څخه یې دوې لوڼې هم وسوې، لاکن ناګهانه هغې دواړي په لومړیو دوو درو شپو کي د خدای په کار سوې، کله چي دا دریم وار امېندواره سوه او د بچي د زېږېدو وروستۍ میاشت را نژدې سوه، نو مېرمن یې د پلار کره ځني ولاړه او د راتلو څخه یې ډډه وکړه، ویل یې، زه دې قاتل لره بیا نه ورځم، زوی یې و زېږېدی، مور یې ویل، زه خپله ځواني پر دې ماشوم زړوم او بل واده نه کوم. د دوو درو کالو تر منډو ترنډو وروسته یې مور او پلار په دریم واده ورکولو بریالي سول، لاکن دا ناوې یې زړوره او خوله وره وه، هغې په لومړۍ میاشت د ده د پخوانیو ماینو سره رابطه وکړه او سم دلاسه یې په عدالت د خلعي لپاره درخواست ورکړی، د عدالت سترګي هغه وخت خلاصي سوې، چي دې مېرمني یې صفا و ویل، چي دی زموږ ازدواجي فرضیت او حیثیت را پوره کولای نه سي او د شا له خوا د کورداری طلب او ټینګار کوي، دویمي کور داری تر څه حده د ده خبره منله، خو د هغې شرط دا وو، چي دوه واره ستا په خوښه او دریم وار به زما فرضیت راپوره کوې، د همدې له کبله دا درې واره له ده څخه امېندواره سوه، خو د نجونو د زوکړي په دویمه ورځ دا خوني پلار په پټه د خپلو معصومو ماشومانو لوڼو د ژوند خاتمه وکړه، چي کله یې د مېرمني شک په یقین بدل سو، نو د دریم لنګول له مخه د پلار کره ځني ولاړه، دا بدبخت انسان په هیڅ ګون د نجلۍ وجود زغملای نه سي، ځکه یې په لومړي سر کښې د هغو خاتمه ور وکړه، تر دریم واده وروسته بیا بله ښځه د ده په نصیب نه سوه او اوس دا غم ځپلی لکه لېونی تنها تنها ګرځي، له ځان سره ګاېږي، خیرن کالي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرن وجود.. هر څوک د غله یا هېرویني خیال پر کوي، هیڅ څوک له ده سره نسبت نه ساتي، بس د خپلي کمرې پوري محدود دی، یوازي د سګرېټ اخستلو لپاره یو یا دوه پلا له کوره را ووځي او له هیچا سره یوه خبره هم نه کوي.

د ډاکټر نادر دې رپوټ ګډون کوونکي په اضطراب کي واچول، د نفسیاتو ماهر د ګډون کوونکو حوصله ته د ډاډ ورکولو په خاطر خبره پیل کړه او و یې ویل:

دا جنسیاتي ناروغي اوس په نفسیاتي ناروغي بدله سوې ده، د ده ټول ژوند د دومره واقعاتو، د حقوقو د پایمالۍ، د هوسي تندو، د محرومۍ او کړاوونو سره مخامخ دی، چي د ده بیا رغونه یو اوږد پروسس غواړي او پر هغه ډېر زیات خرڅ راځي او د هغه لپاره د څو داسي ځانګو ضرورت وي، چي دی له ځانه سره و ساتي، لاکن په بدقسمتي سره زموږ په معاشره کي داسي ځانګي هم نسته، د دې کېس آخري خاتمه به د خودکشۍ په صورت کي وي.

سیاسي مبارز که څه هم دې کېس ډېر لړزولی وو، خو بیا یې هم په رپېدلو شونډانو و ویل، چي په یوه خوشحاله ټولنه کي د هر چا د معاشي او سیاسي حقوقو خیال ساتل کېږي، خو زموږ سیاسي او معاشي مجبورۍ موږ دې حال ته را رسولي یو، چي لاس او پښې مو کار کولو ته نه پرېږدي.

واجد لږ له همته کار واخست او ویې ویل، چي تر واده مخکي د هلک او نجلۍ رجحان کم از کم معلومول په کار وي، که یو څوک له واده څخه انکار کوي، باید د هغه لامل و کتل سي او د هغه لانجه ور هواره کړي او په دې کي بنسټیز رول د مور او پلار جوړېږي، چي هغه دي د خپل ماشوم یا ماشومي روزنه تر خپله څارنه لاندي وکړي، خو هر کله چي یو خواهش عادت او عادت مجبوري جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، نو بيا د هغه رغول ډېر ګران کار سي.. هم دغه زموږ د ټولني ډېره درنه الميه ده..
شېرخان د دې کېس په دوران کي دوه واره په ټشو خپلي اوښکي پاکي کړې، کله چي ډاکټر نادر و نثار ته د خپلي رايي ورکولو و ويل، نو نثار د سر په ښورولو ور څخه ډډه وکړه، ولي د ده شونډانو د ده د غمزده زړه د اظهار ترجماني نه سواى کولاى...

....

ډاکټر نادر د پنځم کېس له را پورته کولو سره سم و ويل، چي په ظاهره خو دا د يو کس خبره ده، خو په دې کړئ کي ځو ښځي زيات مهم او عادي کېسونه ما را اخستي دي او په دې ټولو د ځان خبرول نه دا چي مهم دي؛ بلکې زموږ د ټولني په نفسياتو باندي د خبرېدلو لاره هم ده او دا وړاندي کول زما فرض جوړېږي... دا هغه ځوانان دي، چي د بچي د پيدا کېدلو اهل نه دي.
دا لومړى کس پنځوس کلن سړى دى، چي پرله پسې يې د ځو ځو کالو تر وقفه وروسته څلور ودونه وکړل، بلکې پنځه ودونه، ولي لومړۍ ماينې ته يې طلاق ورکړ، د ده ټول عمر په هسپتالو کي تېر سو، د خپلو ښځو دارو درملنه يې په خلاص موټ وکړه، ټولي مېرمني د ده له جنسي رفاقت څخه مطمينه هم وې، ځکه چي د ده جنسي عضو هم په خاص مقدار غټ وو، هر کله چي به زناني ډاکټري د ده و کومه مېرمن ته د ده د معايناتو په اړه و ويل، نو ده به مېرمن ته ځواب ورکړى، چي زه خو روغ جوړ سړى يم، پر پنځم واده چي مېرمنو دى ډېر مجبور کړى، هغه ځکه چي ښځه تر هغو پوري ځان په حفاظت کي نه بولي، چي د دې بچي نه وي پيدا سوي. د بچي زېږېدل د نر او ښځي تر ټولو لوى ارمان وي، چي پر دې باندي د دوى

2021.01.20 22:08

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذات تکمیل پوره کېږي، نو ده هم د مني (Sperm) ټیسټ ورکړی، چې دا ټیسټ ده د ښار نارینه ډاکټر ته ور وړی، نو د هغه خبره د ده لپاره تر مرګ کمه نه وه، پر ده یې ټینګار وکړی او دی مجبوره سو، چې ځان لاندي باندي ورښکاره کړي... ډاکتر چې د ده تفصیلي معاینه وکړه، نو دا ورته ثرګنده سوه، چې د ده خایې (خوټې، بلورۍ) په نس کي پاته سوي دي او پر خپل وخت باندي خپل ځای لره نه دي را شېوه سوي. که چېري دی په کوشنیوالي خبر وای، نو د اپرېشن له لاري دا په اسانه توګه لاندي راوړل کېدلای سوې او له ده سره به د نورو پنځو انسانانو ژوند هم په عذاب نه اخته کېدلای.. اوس ښایي؛ هر څه له لاسه وتلي دي، ځکه به دی او د ده څلور واړي مېرمني ټول عمر د خپل بچي زېږولو خواهش او غوښتنه په زړه کي ښخوي او دا ارمان چې د کوم انسان نه سي پوره، نو هغه له ډېرو ذهني، معاشي او اولسي لانجو سره مخامخ سي.

ډاکټر نادر دا خبره دلته پوره کړه او مخته یې زیاته کړه، چې د ماشومانو ځیني ناروغۍ وي، که یې درملنه پر خپل وخت باندي ونه کړل سي، نو هغه هم د تل لپاره شنډ او نامرد پاته کېږي، خو په دې ټولو کي مهم هغه ځوانان دي، چې تنها تنها ګرځي، په تنهایي کي شیطان د انسان ملګری سي او د انسان او شیطان ملتیا هر وخت د یوې لانجې لپاره لاره هواروي. د ځوان او پېغلي زیاتره رجحان د سیکس پر خوا وي، ځکه د دې تنها ځوان ټوله سوچونه له سیکس سره ګرځي را ګرځي. لومړی سر خو دی د لاس له لاري تر څه وخته پوري حظ تر لاسه کوي او هره شپه په خوب کي شیطان هم ورته راځي او احتلام یې کېږي.. او تر هغه وروسته بیا د منۍ (Sperm) را وتل دومره ډېر سي، چې ټوله شپه او ورځ د ده د آله تناسل څخه روان وي، چې له کبله یې دی ډېر کمزوری سي او بیا پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاره باندي هم سم نه سي تللای... کوم ځوانان چي هوښیاران وي، نو هغوی خپله تداوي پر وخت باندي وکړي او ناپوهان څو کاله په دې ناروغي اخته وي او په دغه حالت کي چي واده وکړي، نو دا مرض خپل کار کړی وي او دی يې د ټول عمر لپاره د اولاد له پیدا کېدلو څخه محروم کړی وي.. اوس دا ځوان چي هر څومره لاس او پښې و مروړي، نو وخت ورسره وفا نه کوي. بې اولاده پلار معنا نامرد زموږ په ټولنه کي يوه ښکنځا ده.

ډاکټر نادر پر مخ و ويل، چي زه ستاسو سر په دې نه پرله ګرځوم، چي د نامردۍ څه وجوهات دي، ښايي، چي بېخي ډېر وي، خو دلته د دې کیسو راوړلو څخه زما بنیادي مقصد دا دی، چي د نامرد سړي له لاسه ماینه او مېړه دواړه په ځینو نورو ناروغیو اخته کېږي، چي هغه ټولي زموږ د ټولني د پر مخ باندي د کلینک د ټیکې داغ دی، لکه نامرد مېړه چي په نفسیاتي ډول د مېرمني، کورنۍ او ټولني مخته خپل ارزښت و بایلي، د جایداد وارث نه لري او د خپل سپین ږیرتابه د وخت د معاشي لانجو فکرونه ورسره مله سي، له تربرو سره يې د دښمنۍ فکر په مغزو کي غځوني وکړي او دا ټول سوچونه دی تخریب او ورانکاریو ته اماده کړي او يو شریف بني آدم د ټولني لپاره د يوه ناسور بڼه خپله کړي...

بلي خوا ته چي د ده مېرمن په دې پوه سي، چي مېړه مي د اولاد قابل نه دی، نو هغه لومړی طلاق طلب کړي... که چېري د شریفي کورنۍ هم وي او له ده سره پاته هم سي، نو دلته بیا انساني فطرت هرو مرو بدلېږي او د ښځي ذات بیا هغه څه کولو ته ځان اړ بولي، چي دلته وړاندي کول يې زه مناسب نه ګڼم، خو د وړاندي سوو ټولو کېسونو په اړه تاسو په کار ده، زما لارښوونه وکړی، ولي چي دا کېسونه په ټولنه کي څومره ډېر دي، چي تداوي يې يوازي په ډاکټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه تر سره کېږي، بلکې په دې کي د ټولني د هر ډګر د پوهانو مرسته او ملاتړ او رايه د قدر او احترام وړ ده...

د معاشياتو پوه په بحث کي د برخي اخستلو پر مهال په مدلل انداز سره و ويل، چي د دې کيسو و شاته د معاشياتو دواړه اړخونه په ډېري توندي سره کار کوي. د مثال په ډول هر هغه کس چي شتمني لري، هغه د جنسي خواهشاتو د پوره کولو لپاره ډېر ودونه کوي، بلي خوا ته که څوک د اولاد له نعمت څخه بې برخي وي؛ هغه هم پرله پسې د دولت په زور ودونه کوي او ورسره د علاج په خاطر هم روپۍ بې تحاشا خرڅوي او دا تر هغه ساعته پوري وي، چي طمع يې نه وي ختلې... هر کله چي دی د ژوند هغه مقام ته و رسېږي، چي له هري خوا مايوسه سي، نو د اولاد پر ځای د ده فکر د خپل ځان او مېرمنو د مستقبل د معاشي لانجو پر خوا واوړي، ځکه د کاروبار ساتلو لپاره خو زموږ په ټولنه کي د نارينه ضرورت وي، دا شی د نن سبا په معاشره کي که څه هم ډېر مشکل نه دی، خو بيا هم زموږ ټولنه د نارينه د برترۍ (Male Dominancy) له کبله په معاشي توګه د دې تکليفاتو ازاله نه سي کولای. دلته که چېري د ټولني وګړي له ده سره لږ کومک وکړي او دا مذکوره کس لږ د قربانۍ جذبه و لري، نو د ده دولت او جايداد يوازي دا نه چي بچ کيدلای سي؛ بلکې نوره وده هم کولای سي..

شېرخان ناڅاپه ږغ پر وکړی، چي هغه څنګه..؟

د معاشياتو پوه ځوان په برجسته توګه و ويل، چي د چېرته يي له لاري.. معنا دا چي که دی خپل دولت او جايداد د ټولني د ښو چارو لپاره و يوې څانګي ته حواله کړي، نو دا به د ده د دنيا او آخرت ګټه وي، د ده نوم او عزت به هم خوندي پاته وي او د ده له دولت څخه به نور بې آسرې خلک هم پوره مرستي او ګټي تر لاسه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر نادر د نفسیاتو پوهاند ته چې کله د رایي ورکولو دعوت ورکړ، نو د نثار د مزاح حس را بیداره سو او ډاکټرنادر ته یې و ویل، چې دا خو والله خورا دلچسپ بحث دی، په دې کې خو د ډېرو ښه ورسره کېدلای سي، ماته هم ژر موقع راکړه، چې خپله ونډه پکښې واچوم او له دولت څخه خپله برخه پوره کړم.
ډاکټر نادر په خندا ور غبرګه کړه.
خدای د صابرانو مل وي...
د نفسیاتو ماهر و ویل،
والله دا سخت مقام دی، چې سړی خبره ورباندي وکړي. په هر کور کي د ماشوم موجودګي ژوند ته ښکلا ور بخښي، د ماشوم ژوند هر نر او ښځه د خپل ژوند تر ټولو قیمتي اثاثه ګڼي، ځکه د نن له ماشوم سره د دوی د کور مستقبل تړلی وي، خو که دا هر څه و نه سي. نو تیت او پرک پاته کیږي... نو دا د یوې داسي نفسیاتي ناروغۍ ښه واخلي، چي علاج یې یوازي په تسلي او داروګانو نه کیږي، ځکه محروم انسان چي تر څو داسي اسباب نه وي لټولي، چي د ده زړه په ډاډه سي، هغه پر کراره نه سي کښېنستلای.. که څه هم د بل بچی په غېږه کي اخستل او یا د ټیسټ ټیوب له لاري د بچي پیدا کول د دوی دنیاوي لانجې تر څه حده کمولای سي، خو لاکن دا انسان په باطن کي بیا هم یوه خلا احساسوي. دا انسانان آخر په غبرګون ورکولو په خپله ټولنه کي د منفي کردار لامل و ګرځي او په ټولنه کي د دوی وجود د نورو لپاره د نفرت وړ ګرځي، خو که له اولاده څخه بې برخي دواړه وګړي (نر او ښځه) په اصلاحي کارونو لاس پوري کړي، نو له منفي اړخ څخه د مثبت اړخ لوري ته یوازي دا نه چي دې جوړې یا دې وګړو ته ګټه رسیږي؛ بلکې د ټولني لپاره هم په ګټه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

واجد چي سو که سو که نوټس اخستل، چي کله موقع تر لاسه کړي، نو په سنجیدګي سره یې داسي و ویل...

د نامردۍ په اړه د نړۍ تاریخ ډک دی، لاکن په پرمخ تللو هېوادونو کي دا انسانان د ټولني تر ټولو زیات با اصوله او باکرداره خلک پاته کېږي، زیاتره پوهان ټول عمر واده نه کوي او ځانونه د ټولني د ښېګړي لپاره وقف کوي، په نورو مذهبونو کي که موږ و ګورو، په عیسویت کي پادریان هم کله هم واده نه کوي او د خپل ژوند ټول خواږه د بل د خوشحالۍ او ټولني د ښېګړي لپاره په کار راولي، بلي خوا ته بې اولاده جوړۍ چي کله د بل چا بچې په غېږه کي واخلي، نو دا د نړۍ د تاریخ المیه ده، چي دا ماشوم بیا دوی د طوایف په توګه او یا د نورو دندو لپاره په کار اچوي او که نارینه وي، نو بیا د دې نارینه اصل پلار د دې کورنۍ د جایداد تر لاسه کولو په موخه د خپل بچي ذهن سازي کوي، ځکه د ژوند پر یوه نه یوه پړاو باندي دا په غېږه کي خپل کړل سوي بچیان دوی ته دهوکه ورکولای سي..

دا ټول خو د دنیاوي مال او اسباب لپاره دي، خو له بچي ښځه محرومه او خاص کر د نارینه بچي ښځه محرومه جوړۍ ګرد سره ذهني سکون نه سي تر لاسه کولای او په خصوصیت سره هغه ښځه چي د اولاد قابله وي، خو قسمت یې د ژوند تړون له یوه شنډ مېړه سره کړی وي، نو هره میاشت چي پر ښځه باندي کومه ناروغي راځي، هغه هره میاشت د دې د بچي د پیدا کېدلو طمع نوره را پورته کوي او دا تر خپلي (Fertility) تر وروستي پړاوه پوري په هیله او امید ژوند تېروي، خو موږ به د یو چا و حوصله ته د صبر بندونه تر کومه او تر څو پوري تړو، باید هره مور او پلار خپل بچیان په کوشنیوالي کي هرو مرو لږ تر لږه په دې حواله یو ځل ډاکټر ته ور ښکاره کړي او دویم دا چي باید هره نجلۍ او هلک تر واده مخکي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بچيانو د زېږېدلو د صلاحيت معلومولو لپاره له ډاکټر سره صلاح وکړي. دا هغه اسانه لاري دي، چي ټولنه له ډېرو شيانو او ستونزو څخه را ګرځولای سي.

بلي خوا ته که چېري داسي و نه کړل سي، نو په فکري حواله غټ خلک غټ سوچونه وهي او دا بې اولاده جوړی داسي ځانګه جوړولای سي، چي د يتيمانو بچيانو روزنه کولای سي، چي يوازي بې اولاده مور او پلار د ټولني ستونزه او الميه نه ده؛ بلکې هغه ماشومان د چا چي مور او پلار نه وي، له داسي يتيمانو څخه هم د نړی هره ټولنه ډکه ده، بس يوازي د فکر بدلون او اراده په کار ده، چي کله يې فکر له جنس څخه د ټولنيزي ښېګړي خوا ته واووښت، نو بيا په ټولنه کي د داسي محرومه خلکو هيڅ کمی نسته، چي ژوند يې پر قدم قدم د نورو په آسره پاته وي..

ډاکټر نادر چي شېرخان ته و کتل او د څه ويلو به يې ورته ويل، نو ډاکټر نادر د ده په کيفيت پوه سو، نو ځکه يې د چايو څښلو د دمې اعلان وکړ.

شېرخان له جېبه څخه ټشو را و ايستی او تودې غټي اوښکي يې پاکي کړې او مخ په وړاندي کرار کرار يوازي روان سو.

....

شېرخان نور دومره توان نه درلودی، چي په دې طبي او اصلاحي سمپوزيم کي پاته سي، ځکه چي ده هغه څه تر لاسه کړي وو، چي له کلونو کلونو څخه يې دی په لټون پاته وو، خو د ده د فکر په بڼه کي دا وخت داسي اوربل وو، چي د فکر او وجدان څپو لمبې پکښې کولې او د غور او لټون لاري پکښې نقشه کېدلې، د عمل او کار کاري وارونه پکښې پخېدل او دا داسي حالت وي، چي انسان هري خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړولای سي... د شېرخان پر بدن خولې را رواني وې، ماغزه يې په جوښ وو، د زړه غورځنګ او دربې يې نژدې خلکو اورېدلای سو... لاکن چې کوم شي ده ته تکيه ورکړې وه، هغه د ده پخه او مصممه اراده او د ژوند تېرولو په اړه کلک هوډ وو... دی چې به کله هم له داسې حالت سره مخامخ سو، نو د مکتب د هغه استاد خبره به ور په ياد سوه، چا چې ورته ويلي يې وو. چې د انسان ښوونکي پنځه شيان دي، لومړی مور، دويم استاد، دريم اديب، څلورم ټولنه او پنځم رياست... دی کرار کرار پر لاره روان وو او يو دم يې له جېبه موبايل را وايستی، په فېس بک کې يې د فلسفې هغه پاڼه کلک کړه، چې په هغې کې به هره ورځ يوه نوې خبره او نوې تګلاره په نخښه کېدله او پر هغه به بيا بحثونه کېدل. د نن ورځې لپاره چې کومه خبره پر دې پاڼه خوره سوې وه، هغه په دې ډول وه.

"د کوم قام چې ډېره برخه حق پېژندونکي، حق غوښتونکي، پوهنيزه مينه لرونکي، اولسواکي خوښوونکي، وجدان لرونکي، ، ځان پېژندونکي او د ټينګې ارادې لرونکي نه وي او بل لا دا چې بېځايه زهتوب (اناپرستي) لرونکي هم وي، نو داسې قامونه که هر څومره شتمن وي؛ تل بې وسه، بې وزله او د نورو صنعتي هېوادونو پر در ولاړ وي."

ځکه نو ده له ځانه سره و پتېيله، چې خپل حق پېژندل او تر لاسه کول، خپل ځان پېژندل، وجدان او انا لرل او ټينګه اراده داسې شيان وي، چې دا زما په خپل لاس کې دي او دا څه ګران شيان هم نه دي... په ژوند کې که زه له يوه شي څخه محروم پاته کېږم، نو د خدای په دې ويړ جهان کې د کار پنځه نوري لارې پر انسان خلاصېږي، لازمي نه ده، چې د يوه شي په لټون او خوند پسې موږ نوري ټولې لارې او د خوندونو د جهان دروازې پر ځان باندې و تړو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دا هغه مقام وو، چې شېرخان له ځانه سره يوه کلکه او پخه اراده وکړه او همدې فکر او خبرې لړ و غوړاوی او ماښام ناوخته کور ته را ورسېدی...

....

شېر لالا نن دې والله که خوب ته پرېږدم، ماته به خواه مخواه وايې، چې په دې درې نجونو کې دې کومه يوه ښه ايسي، چې زه يې خپله ورپېنداره جوړه کړم.

فرزانې په ډېر ټينګار خوپه مينه ناکه لهجه ورته و ويل.

کومې درې؟

هاهاها، لېونۍ؛ ته خو يې نومونه را واخله.

يوه پروين نرسه.. دويمه يوه بله پېغله ده، چې هره دويمه ورځ موږ ته فون کوي او خپل نوم نازنين را ښيي او بل زموږ د کلي د کريم جان اکا ښياسته لور نازدانه...

دا درې لړ دي، څه نور نومونه هم راته واخله..

شېرخان په موسکا و ويل.

نه بس؛ چې ډېرې سي خرېږی سي. په دغه درو کې يوه را وښايه..

د فرزانې لړ هيله پيدا سوه او په چټکې يې ورته و ويل، لاکن شېرخان بير ته پوښتنه ځنې وکړه..

ستا په دې درو کې کومه يوه خوښه ده..؟

نازدانه ډېره ښايسته او په کار پوه ده، دا نازنين زما ډېره نه خوښېږي، خو پروين مې زياته خوښه ده، ځکه چې هغه به د مور علاج هم کوي.

يعنې ته له کوره کلينک جوړول غواړې..

شېرخان په خندا ورته و ويل.

ګوره لالا! زه له تاسره سيريس مجلس کوم او ته مذاق کوې.

2021.01.20 22:08

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذاق خو نه کوم، حقیقت درته وایم، بیا به د محلې ټول خلک کورته د علاج لپاره راځي او ښځي خو به نو را رواني وي..

څه وسو، که موږ د چا په ښه ورسو...

فرزانې بیرته خبره ور غبرګه کړه.

تاسو د چا د علاج خبري شروع کړي دي..

د شېرخان مور په شړلې ساه خوني ته را ننوتله او له بچیانو څخه یې وپوښتل.

موري! دا فرزانه ده، له ما نه کښېني، هر وخت د کوزدې خبري راته کوي.

لوري! ته ورسه، د ماخستن ډوډۍ تیاره کړه، ناوخته دی..

فرزانه هم کراره ولاړه سوه، مور یې د شېرخان په څنګ کي کښېنستله، ځو کراري کراري خبري یې ورته وکړلې او په آخر کي یې لږ په لوړ بږغ ورته و ویل، چي زموږ ګاونډی دی، زموږ په مخکي ځوان سوی دی، ښه مور او پلار یې دي، هستمن دی، بس بله به نه پکښې کوو،

شېرخان خاموش پاته سو او هیڅ یې هم ورته و نه ویل.

....

په سینګار هټۍ کي د نوي ټیکنالوجۍ په راتګ سره شېرخان نوي نوي تماشې لیدلې، په مېسنجر کي د میني ډک وایس او لیکلي پیغامونه، لوڅي او فحش لطیفې سیکسي سندري، په واټس اپ کي د خپلي میني د صداقت اعتبار او قسمونه، ډول ډول د ځان او د نورو پېغلو عکسونه را لیږل، چي د سړي جنسي حِظ پاروي او چا او چا خو لا دا هم کول، چي خپل لڅ کلپونه به یې هم و شېرخان ته را استول. همدغه ډول به ځوانانو د جنسي اعضاوو سپرېګاني، د طاقت ګولۍ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبارې او داسي نور توکي په لويه کچه وړل، چي د هغوی د عملي ژوند هينداره پکښې ښکارېدله، د پېغلو په اړه چي د پېغلتوب کوم توکي بازار ته را روان وو او پخوا به پخو ښځو په ډېره پرده کي وړل، خو اوس به د هغو شيانو را نيولو لپاره ځواني نجوني په داسي لوی زړه راتلې، چي په داسي خريدارۍ به يې فخر کاوی...

د نازنين راتګ د پخوا په څېر روان وو، د پوځي ښځي هم تر اوسه پوري خپلي هڅي رواني ساتلي وې، د پنډي ښځي هم هيله نه وه ختلې، ګاونډی دکاندار نقيب الله هم د خپل نفس او مقام په جنګ له ځان او جهان سره بوخت پاته وو او وړو ستر ګو يې اوس د تشدد بڼه خپله کړې وه، د دکان مالک ظاهرشاه کرار ناست او بې خاره يې خلي پيسي را ټولولې. لاکن د ژوند په دې هنګامه کي شېرخان اوس ډېر په احتياط ژوند کاوی، اخلاق، د بل کومک. وسيله، محنت او خواري د ده د ژوند ځانګړتيا وه، خو اوس يې د فېشن پر ځای د سوچ او فکر و سينګار ته پام ور اووښتی وو او هر وخت به په سوچونو کي ورک وو، سنجيدګي يې اوس د ژوند خاصه جوړه سوې وه، که به چا ګپه او مسخرې ورسره وکړې، نو د پخوا په شان برجسته جملې يې اوس په زغم او ناصحانه انداز خپلولو اووښتي وې. په ده کي دا بدلون هر ملګري احساساوی. ظاهرشاه څو واره له ده څخه په يوازيتوب کي د دې سبب و پوښتی، خو ده به ورته و ويل، چي دا د مدنيت پړاوونه دي، چي پر انسان تېرېږي او لازمي نه ده، چي انسان دي پر يوه حال باندي هميش پاته سي، د انسان ترجيحات له وخته سره بدلېږي او هوښيار بني آدم هغه وي، چي تر وخت مخکي د را روان سيلاب لپاره بندونه و تړي، د فطرت او د هغه له اجزاوو سره مينه اوس د شېرخان په فطرت کي ورځ تر بلي زياتېدله، د ده زيات وخت په کور کي د نوو کتابونو په لوستلو او له خپل ملګري

(c) Kitabton.com: The Digital Library

واجد سره په بحث او مباحثه تېرېدی. د فطرت له اداګانو سره د مینې په خاطر یې خپل خوږ دوست عبدالقادر ته فون وکړی او د غره د تګ اراده یې ورته څرګنده کړه، هغه هم د اتوار د ورځې د چارغاښي د تګ د پروګرام ورته و ویل، چې نن سبا هسې هم غرونه په سپینه واوره پوښلي او د ښکلا پړونې یې پر سر غوړولي دي...

د اتوار د ورځې په پروګرام کې شېرخان دومره خوندونه د فطرت له اجزاوو سره په ملاقات کولو تر لاسه کړل، چې ملګرو یې هم په پام کې نیولي وو، د غره پر څوکو یوازې ناست او سوچونه وهل، سړې او خونکې هواته خلاص ټټر نیول، د بوټو خوشبو د ګوتو پر سرو را ټولول او سوټکل، د واورې خځوړې جوړول او پر ملګرو غورځول، بیا په واوره کې اوږد اوږد غځېدل، له خوشحالۍ جګ جګ غورځېدل، له ملګرو سره په واوره کې شا او خوا اتڼ اچول... داسې کومه خوشحالي او مستي وه، چې شېرخان په دې پکنک کې و نه کړه. له غره څخه چې ماخستن کور ته ستړی راغلی، نو مور یې ښه د لاندې ښوروا ورلره پخ کړې وه او شېرخان هم په دغه ماښامنۍ په ښوروا د خوند له کبله داسې ځان موړ کړی، چې مور یې هم ورته حیرانه سوله، خو د شپې ناوخته شېرخان بیا په ځان اخته سو او د میتیازو تکلیف یې زیات سو، ګړې ګړې واش روم له تګ یې د مور او خور خوب هم ور خراب کړی، سهار یې طبیعت سم نه وو، خو له مجبورۍ کار ته روان سو، په دکان کې هم هر ساعت د متیازو لپاره بهر وتلو دومره ستړی کړی، چې اوس یې د سترګو پر شا او خوا توري حلقې پیدا سوې، ظاهرشاه نن ناوخته دکان ته راتلی او څوک نه وو، چې د ده پر ځای یې کار کړی وای، آخري ځل چې دی د متیازو لپاره و واتی، نو په متیازو کې یې زیاته وینه راغله او د ډېر تکلیف له کبله بې هوښه سو، یو ماشوم په منډه د دوی دکان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلي او ملګرو ته يې حال ورکړی، د دوکان دوه کارِنده او ګاونډي نقيب الله په منډه ورغلل، د ابډهي ايمبولينس ته يې فون وکړی، هغه په لس منټه کې را و رسېدی.. نقيب الله شېرخان په غېږه کې نيولی را پورته کړی، دوو دکاندارانو يې لاس او پښې ورسره و نيولې او ايمبولينس ته يې و خېژاوی. د ايمبولينس ډرايور ورته و ويل، چې پر دې ستړېچر يې پرېباسی، خو نقيب الله ضد کاوی، چې دی زموږ ملګری دی، زه يې په خپله غېږ کې نيسم، چې خوږ نه سي، يوه کارِنده يې ظاهرشاه او کور ته هم اطلاع ورکړله، چې تاسو هسپتال ته ځانونه را و رسوی. شېرخان د بېهوښۍ په حالت کې ټول سره کېپدی، دلته نقيب الله ته خدای موقع ورکړې وه او د ده پر بدن يې لاسونه او د خپل بدن اندامونه موښل او يو نااشنا او انجان غوندي احساس يې کاوی، د ده خوله هغه وخت د دکان کارِنده په لاس را ټينګه کړه، چې د بېهوښه شېرخان د مخ مچولو هڅه يې کوله، کارِنده ورته په خښم سو...

په ايمرجنسي کې چې ډاکټر شېرخان و کتی، نو ژر يې يورولوجي وارډ ته واستاوی، ولې د ده بولي نه راتلې او تر نامه پوري يې مثانه ډکه سوې وه، په دغه حال کې ظاهرشاه هم را و رسېدی، هغه ژر ژر د ډاکټر نادر پوښتنه وکړه، ډاکټر نادر چې د شېرخان په ټوله ناروغي خبر وو، نن پر رخصتي وو، ځکه په وارډ کې بل ډاکټر کفيل "چې پر ډيوټي وو" شېرخان و کتی، له بهر مېډيکل سټور څخه يې ضروري سامان را و غوښتی، ګلوز يې په لاس کړل، پر شېرخان يې سکرين را وګرځاوی او نقيب الله ته يې و ويل، چې ته اوس د لږ ساعت لپاره د ده له کټ څخه را کښته سه، ځکه دا سکرين د ډاکتر او ناروغه تر مابين ډېر څه سره شريکوي او له نورو خلکو څخه د مريض پټې او پټ پټوي...

2021.01.20 22:09

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر کفیل تر ډېره پوري له شېرخان سره په تداوي لګیا وو، نرسي کېنولا ور ولګوله، ډرپ چالان سو، ستني ور و لګېدلې او ښه ساعت وروسته ډاکټر کفیل د بولو (Foly's) تیله په لګولو کي بریالی سو، دغه وخت د شېرخان مور او خور هم را رسېدلي وو، دوی چي د شېرخان شا او خوا سکرین و لیدی، نو مور یې په چیغو سوله او سیخ ورغله، شېرخان ته و درېدله، ډاکټر کفیل ډېره منع کړه، چي دلته مه راځه، لاکن د مور زړه وو، هغه کله کرارېدی سو، د متیازو تېلۍ چي یې څه رنګه و لیدله، نو په پنځه منټه کي له متیازو ډکه سوه او نور د شېرخان حالت هم سوکه سوکه پر سمېدلو سو، خو د ډاکټر کفیل پر تندي باندي په پرله پسې توګه تودې خولې را رواني وې. د شېرخان د مور چي د ده و خولو ته پام سو، نو د ده شکریه یې ادا کړهٔ او د خپل بچي د صحت او پت د خیال ساتلو په اړه کرار کرار تر ډېره ورته لګیا وه.

....

شېرخان که څه هم اوس په هوښ کي وو، خو توده تبه یې له بدنه نه وتله، خوراک ته خو یې ګردسره خوله نه ور وړله، یوې خوا ته د تبي ګرمي او بلي خوا ته د پرېشانۍ پر تندي باندي خولې... ناروغۍ په یوازي دوو ورځو کي ښایسته شېرخان ډېر کمزوری کړی، لومړۍ شپه په هسپتال کي د سینګار هټۍ یوه کارِنده ورسره تېره کړې وه، سهار چي یې مور هسپتال ته را و رسېدله، نو کارِنده یې رخصت کړی، چي څه رنګه دی روان سو، نو شېرخان د مور په غېږ کي سر کښېښووی او دومره ډېر یې و ژړل، چي سلګۍ یې تر ډېره پوري نه درېدلې، د مور میني او ډاډ که څه هم شېرخان ته تر یوه حده پوري تسلي ورکړه، خو د شېرخان پر څهره باندي د خوف او وېرې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس هر چا لیدلای سو، چې ښه وخت تېر سو، نو شیرخان له مور سره پټ مجلس شروع کړی، د مجلس په میان کې به یې مور څو واره ډاکټر کفیل ته ورغله او له هغه څخه یې پوښتني وکړې، بیا به راغله او هغه حال به یې شېرخان ته و وایه... شېرخان به په دې خبرو کله ډاډه او کله نور هم فکرمند سو، مور یې څو واره د دکان هغه کارندوو ته هم ژنګونه و وهل، چې له شېرخان سره تر هسپتاله پوري راغلي وو، یو وار یې مور هڅه وکړه، چې نقیب الله ته هم ژنګ و وهي،

"خو شېرخان د حالاتو د نزاکت له کبله منع کړه، ځکه ټولي خبري او کړی یوازي د نقیب الله تر خبرېدلو پوري رسېدلې، نو مور او زوی دا مناسبه و ګڼله، چې تر څو نقیب الله خپل وار کوي، مور به خپلو کارو ته تکیه ورکړو، تر ماخستنه پوري مور او زوی په یوه نتیجه و رسېدلو، که څه هم مور یې دې فیصلې ته غاړه نه ایښووله، خو د زوی ډېر اصرار او د مستقبل په خاطر یې ور سره و منله."

اوس به ناجوړه شېرخان دا پرېکړه څه ډول او څه رنګه تر سره کوي، مور یې په دې هکله اندېښمنه وه، خو شېرخان ور ته و ویل.

موره! زه د هغې مور زوی یم، چې کله یې هم و ماته د وېري او خوف احساس نه دی راکړی، ته ډاډه اوسه، زه به هر کار پر خپل خپل ځای او وخت سر ته رسوم، د هر چا د خوښي، ارمان او امانت خیال به ساتم.

زه به نن شپه او سبا ورځ دا ټول کارونه تر سره کړم او بل سبا که خدای کول، چې لمر راخېژي، موږ به د نوي پړاو نوي منزلونه شارو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند هر اړخیزه عملي حقیقت لري، هر یو ماشوم نن هم له دې پیغام سره نړۍ ته راځي، چې خدای پاک لا له انسان څخه په پوره توګه نه دی مایوسه سوی، ګناه د عادت له لاري په انساني وینه کي خپل وراثتي مقام ټاکي او په انساني ټولنه کي د تخریب باعث ګرځي، هر هغه فعل چې د اجتماعي نفسیاتو او اصولو په ضد فعالیت کوي، یوه ستره ګناه ده، منم، چې جمال د خدای په دې ډېر خوښ دی، چې خدای په خپله ستر جمیل دی، خو انساني جمال په یوه داسي ټولنه کي "چې په هغې کي بدرنګۍ خپلي ریښې ټینګکي کړي وي" دا باعث د شرم، خوف، ګناه او وېري علامت و ګرځي. زموږ ټولنه له ډېرو ښېګړو سره سره په یوه داسي بدرنګه کار هم اموخته ده، چې هغه کار د نسل انساني د بقا لپاره لازم دی او په هر ذي روح کي د تولیدي نظام شتون د هغو د نسل د بقا لپاره لازمي وي، خو انسان د خپل تولید د پرمختګ لپاره له ټاکل سوو اصولو څخه مخ اړولی دی، هر هغه حد یې تر پښو لاندي کړی او پار کړی دی، کوم چې حیوانان هم نه کوي، تاسو کي به لږ خلکو سپی له سپي سره او سپۍ له سپۍ سره په جنسي چاره تر سره کولو لیدلي وي، کله به مو هم آس له آسه سره او اسپه له اسپي سره په سیکسي فعل تر سره کولو نه وي لیدلې، خو د حضرت آدم اولاد دا ټولي چاري په پرېمانه توګه تر سره کوي. د هري ټولني غوښتني او د ژوندانه معیار جلا جلا وي، پښتني ټولني لا د مدنیت هغه پړاوونه نه دي تر سره کړي، کوم چې د نورو ټولنو ویاړ دی. موږ ته تر اوسه په علمي، ادبي، سیاسي، اولسي، فلسفي او معاشي توګه ډېر سفر پاته دی. ښایي؛ دا خبره به بې ځایه نه وي، چې په ډېرو ځانګو کي لا موږ تر اوسه ګامونه نه دي اخستي او تګ مو نه دی پیل کړی، خو د دولت او مال مینه او جنسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنده زموږ د ځوان کهول په رګونو کي داسي ګډه سوې ده، چي هر حد او هر قانون يې تر شا کړی دی، د دې وجوهات لټول د دې ټولني مسئوليت په دې جوړېږي، چي د ټولني د پر مختګ ډېري لاري فقط او فقط د همدې تندي له کبله په ټپه ولاړي دي، چي موږ ولي دومره جنسي تنده لرو؟ او ولي له غلطي لاري خپله تنده ماتوو...؟

موږ د دې په بدل کي د څومره تاوانونو سره مخامخ کېږو...

فقط د څو ثانيو د حظ لپاره موږ د څومره ناروغيو بوج پر غاړه اخلو..

په يو فعل تر سره کولو موږ د څومره خلکو استحصال کوو..؟

آيا! دا فعلونه په ټوليزه توګه د قام او ټولني په ګټه او پرمختګ تمامېږي؟ او داسي بې شمېره تپوسونه چي د هغو ځواب د ټولني د باشعوره خلکو او رياست پر غاړه پور دی.

او اوس دا سوال چي موږ څه رنګه کولای سو، چي د خپل نسل د بقا لپاره پر سمه لاره ځانونه هغه لار ته سم کړو، کوم چي په قانون، مذهب او ټولنه کي معياري، رواج او روا وي...

تر څو پوري چي زما د ژوند د ارمانونو او زما د ذاتي ژوند خبره ده، نو دا فقط زما د مور، زما د معالج او خدای تر ميان يو راز وو، راز چي کله هم راز وي، نو هغه پر ټولنه ډېر ښه اغېز کوي. دوه انسانان چي له يو بل سره بې کچه مينه لري، نو د نامعلومو اثراتو د ضديت په سبب هره ورځ په خپل ځان کښي سره ورک سي او د ژوند ترکيبونه سره پيوست کړي...

زه منم، چي له ما سره به د ژوندانه د پيوستون هيله د ډېرو په زړونو کي روښانه وي او له دې څخه به پر مخ باندي يوه مقدسه رشته هم رغېدلې وای او ډېرو به له ما سره بالواسطه يا بلا واسطه د جنسي اړيکو خيال په زړه او اراده کي درلودی، خو زما خدای زما د خيرنو او مقدسو دواړو ګناهونو ګواه دی، ما کله هم چا ته داسي هيله او

2021.01.20 22:10

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع نه ده ور کړې، چې زه به په هغه تورن سم، زما د ژوند مرام فقط او فقط د بل مرسته، د بل د زړه ساتنه او مینه خورول ده. که د چا په دې خاطر امید پیدا سوی وي، نو په هغه کي زما قصور او کوتاهي نسته، ځکه پوره خو یو خدای دی او انسان د خدای په څېر نه دی، ما کولای سول، چې د دې ټولني د وګړو خدمت نور هم وکړم، خو وخت او حالات د چا په لاس کي نه وي. زموږ په ټولنه کي اوس هم د شعور د پراختیا لپاره ډېر کار مانده دی، د رشتو د تقدس لپاره د جایز او ناجایز حدودو ټاکل پاته دي، د خپلو فرایضو او د بل د حقوقو تر میان واټن ټاکل پاته دي، خو موږ فقط او فقط د یوې خیرني جذبې تر اثر لاندي ټول اقدار تر پښو لاندي کړو، ځکه چې کله رسوایي د چا په نصیب سي، نو د نقیب الله غوندي انسانانو قربت ور نصیب کړي. زه د هغو ملګرو د میني پوروړی یم، چې له ما سره یې بې کچه او بې غرضه مینه کړې ده.. زه به نه مرم، زه به تر هغو له ژوند سره په جنګ یم، تر څو چې مي د ژوندانه خوله توی کړې نه وي، لاکن توپیر به دا وي، چې له تاسو څخه به لږ نیهام، پر لېري واټن خو و زړونو ته در نژدې ژوند کوم...

شېرخان ماخستن پر واټس اپ باندي دغه پیغام د خپلو ټولو ملګرو په نوم واستاوی او بیا یې کرار د هسپتال په بستره کي ځان د خوب په حواله کړ.

....

وایه؛ شېرخانه! تش دي نوم شېر دی، که دي د شېر کارونه هم کړي دي؟

هغه خو به زه و تاته و وایم، چې څه مي کړي دي. ډاکټر صاحب! دا خو راته و وایه، چې تا څه وخت زه کتلم، هغه وخت څه پېښه وسوه او څوک څوک ولاړ وو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ډاکټر کفيل ته مخاطب وو..
شېرخانه! ته مطمين اوسه، د ډاکټر او مريض تعلق، د هغو خبري او رازونه، دا د ډاکټر او ناروغه تر ميان امانت وي، په طب کي امانت داري لومړی شرط دی، ستا هر څه له ما سره امانت دي... البته.
تر دې جمله وروسته ډاکټر کفيل د څه شېبې لپاره پټه خوله سواو د شېرخان تلوسه نوره هم زياته سوه او په چټکي سره يې پوښتنه وکړه..
ډاکټر صاحب.. دا البته.. څه معنا؟
ډاکټر کفيل څه شېبه پټه خوله وو. بيا يې وويل:
دا له تا سره کوم کس راغلی وو...
هو؛ هو؛ نقيب الله..
شېرخان جمله ور بشپړه کړله.
دا کس و ماته ښه سړی نه معلومېدی. کېدای سي، چي په لاره کي ده له تا سره کوم حرکت کړی وي...
ډاکټر صاحب! څه درته و وايم، همدا خو هغه غم دی، چي د ژوند په هر پړاو کي يې زه او نور ځورولي يو او دا کس خو ښځي... چي په بيماري کي يې خپله مکروه څېره نوره هم را ښکاره کړه...
ته ولي له دې سړي څخه دومره خار خورې..؟
ډاکټر کفيل په سنجيدګي سره تپوس وکړی..
شېرخان څو شېبې خاموش پاته وو، بيا چي يې بالا و کتل، چي ډاکټر يې د ځواب اورېدلو منتظر دی، نو يې د زړه خروښ په دې خبرو کم کړی...
ډاکټر صاحب! ټولنه ټوله له داسي بدمرغه کردارونو څخه ډکه ده، ما چي چېري هم ژوند کړی دی؛ هلته زه د ډېرو لپاره د خوښۍ وړ يم، هم دغه خبره زما د ژوند د خوشحالۍ مرام هم دی، اوس چي

ketabton.com: The Digital Library

دی به له ما سره څه چلند کوي، له هغه څخه د بچ کېدلو لپاره مو‌ږ فیصله کړې ده، چې موږ سبا له دې ښاره څخه کوچ وکړو او نور ژوند هلته تېر کړو.. نو ځکه زه له تا څخه دا خواست کوم، چې نن مې له هسپتال څخه ډسچارج کړې.

شېرخانه! ته د دومره لوړې حوصلې خاوند یې او فقط د یوه کس له کبله ټول ښار او سیمه پرېږدې، ستا د خامپوخو ښار، چې ستا د ژوند ټولې خاطرې ورسره تړلې دي..؟

هو؛ ډاکټر صاحب! ځوک په رضا له ملکه نه ځي
یا ډېر غریب سي یا د یار له غمه ځینه

خو ته به چېرې او کوم ځای ته ځې؟

ډاکټر کفیل په تجسس وپوښتل؟

ډاکټر صاحب! ما یو ځای لوستي وو، چې د پرمختګ لپاره یا سمندر ته ځه او یا دربار ته..

ډاکټر په حیرانۍ ور وکتل، چې څه مطلب..؟

سمندر لوی وي، ساحل لري، له هرې خوا دریابونه ورته راځي او دربار غټ او لوی وي، خلوص لري، د هر چا ښه پکښې کېږي..

ډاکټر زیاته کړه، چې خبره لږ نوره واضح کړه...

په اصل کې په کوشنیو ښارونو کې مدنیت ډېر پرمختګ نه وي کړی او ډېرې بدمرغۍ وجود لري، په خصوصیت سره جنسي تنده او بېلارې... زموږ د ټولنې اقدار سره تیت او پرک کړې دي... په لوی ښار لکه لاهور کې که څه هم هلته دا خویونه ډېر دي، خو هغه په یوه خاصه پیمانه او خاص ځای او زمان کې وي، هیڅ ځوک نه مجبوروي، چې په زوره کار په وکړي. دلته خو د شریف او بیا د حسینو خلکو ژوند د بل پر رحم او کرم باندې وي...

ښه؛ په لاهور کې به نو ته څه کوې..؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر بله پوښتنه وکړه...
ما له یوې اېډورټایزنګ کمپنۍ سره معاهده کړې ده او هغه د بې وزله ماشومانو او کونډو په هکله پر څو پروجیکټونو باندي لګیا ده؛ کار کوي، ډاکومینټریاني جوړوي، زه به له هغوی سره په دې کار کي کومک کوم او هغوی ما ته د ښې معاوضې ډاډ راکړی دی...
شېرخانه! که خفه کېږې نه، نو د یوه ذاتي پوښتني کولو غلطي کولای سم؟
ولي نه؛ ډاکټر صاحب! ته خو زما په هر څه شریک ډاکټر یې..
شېرخان و ډاکټر کفیل ته نوره هم حوصله ورکړله..
دا چا، کله او څه رنګه له تا سره وکړل...؟
ډاکټر صاحب! ما تاته نه ویل، چي زه شېرخان یم او د مېړاني کارونه کوم. د شېرخان یو دم د مخ کیفیت بدل سو.. نرۍ خوله ورباندي راغله، خو په لوی زړه او غټ اواز یې و ویل،
چي دا په کوشنیوالي کي زما لېونۍ انا په بیاتي باندي له ما سره کړي وو، چي زما فرض یې په ببخ کي را پرې کړی وو، خو...
د ډاکټر کفیل تر خوله خبره نه را وتله...
هو؛ زموږ مشرانو هم ډېره بې غوري کړې وه، موږ په کلي کي وو، ښار ته په راتګ کي ډېر وخت تېر سوی وو او وینه هم ډېره بهېدلې وه او زه له پلار سره نامراد بیر ته کور ته تللی وم...
خو شېرخانه! ما چي ستا ژوند مطالعه کړی دی، ته څه رنګه په دې بې حسه ټولنه کي ژوند کوې او د دې جنسي ماحول او وږو تر میان ستا خپلي جنسي آرزوګاني څه رنګه خړوبوې...
هو؛ هو... زه هم زړه لرم، زه هم آرزو، خواهش او جنسي تنده لرم، خو دا ټول مي د صبر په اوبو، د زغم په صابن او د یقین په تولیه له ځانه لیري ساتلي دي.. زما ژوند فقط تر درې کسانو پوري راز وو او اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

his sick society to die. Perhaps because of his passion, the Nobel Prize-winning committee awarded him the Nobel Prize for Literature. Taban possesses the same revolutionary spirit, but We see a big difference between Taban and Gabriel Garcia Marquez. Taban is not only an artist but also a revolutionary doctor and he really wants his sick patient to be treated, which is very close to him. I think the struggle to save its patient is brilliantly portrayed in the present novel.

Although the current novel is a tragedy and having a horrible end , Taban is trying to paint an accurate picture of the spirit of our current society through different colors like a beautiful artist in his novel. Taban's Psychological Society is a society full of diseases. Like the beautiful Urdu fiction writer **Manto**, Taban also says that don't abuse the sexual misconduct prevalent in the society, but try to understand its economic and psychological causes. He is strongly opposed to capitalism as well as educational backwardness. Taban's characters are ignorant, they have many economic constraints, they are currently living in the age of modern communication in the world, most of them are people,who have the modern mobiles in their hands , which contain

(c) ketabton.com: The Digital Library

I have spent more than thirty years in his friendship with him, it is also the reason that I know each and every aspect of his personality, and before the reading of the present novel it was also my claim and still it is my claim. But when I studied the instant creation, I asked from myself that Mr where are you, you were wrong and you know nothing about him, and he is a totally different man, who was living, residing and laughing in your mind and your thoughts. Believe me, after the study of novel, I found Taban a very different man. Don't think that he is a very happy man, no he is very unhappy and gloomy man. Really he is in pain. It is only your idea that he is the man of peaceful mind, no he is a man of different Outlook and has a lot of concerns regarding our present society. He is a fierce and ferocious man of Pashto literature as **Jonathan Swift** of English literature.

It is not my idea only, but I am sure that Taban is not writing a novel at the moment,like a doctor he is just sitting next to a dying patient and knowing the cause of his disease and treating him properly. The good news here is that Dr. Taban does not want his patient to die at all. This is exactly the attitude of **Gabriel Garcia Marquez**, he is also fighting in every one of his novels. He does not want

(c) ketabton.com: The Digital Library

An old fisherman **Santiago**, one day when goes for the purpose of fishing in the sea, a very old dream of his comes true and a great wish shows to be proved and fulfilled. Here a huge fish, which looks like a giant and basically is marlin fish, gets caught in his hook, but now bringing this giant fish to the shore is the biggest problem for him and in the same struggle. Eventually, the same novel comes to an end. The same Marlin problem with **Dr. Liaquat Taban**'s current novel lies here with me. Although I have only a few sentences to write on it, but these sentences are very difficul for me. Really and no doubt there is a great piece of writing like Marlin in front of me, a very complex piece of writing written in a very scary way on a very complex society. My only wish is that people would rather go to the story of this novel and its style of writing. Try to understand the ugly spirit of the society presented in it, which is a great credit to Dr. Liaqat Taban, who is a fierce rebel against tradition and who represents a very modern society in a very modern way. But it is the irony of fate ,when we begin to think over this modern society, we find it very ugly, dirtiest and tremendously and extremely unclean.

Apparently Doctor Taban is a very simple and innocent person, it is true,

(c) ketabton.com: The Digital Library

The world of Maniacs and Taban

At the moment I feel very nervous and I do not understand what I should do. Some people use exaggeration in life and whenever they do something, they exaggerated. Let's say I'm doing something very important. I don't think that's the case here, but the fact remains that I have been assigned a very hard job and since there is a severe shortage of critics in Pashto literature and then I am not a critic myself and this is not my job, May be that's the reason for the panic, yes, of course I'm a fiction writer, so I want everything I say to be clear and it is also my desire that it would be my good luck if people like my opinion, and since I have deep and old relationship,connection and association with English and Urdu literature, in consequence of that I am so serious and you can say uneasy and worried as well. I don't want people to agree with me or they should have the same views like mine, but they should try to think over my opinion once they close their eyes.

The **Old Man and the Sea** is one of the most wonderful novels in the world of literature, which is very beautiful, very short and the American writer **Ernest Miller Hemingway** won the Nobel Prize for Literature for this writing.

(c) ketabton.com: The Digital Library

the poison spread by the world's major economic powers in the form of sex movies, which is making us all Sex Maniacs, increasing our sexual needs, we have this ugly problem all the time and we can not do anything other than sex and its pleasure attracts us all the time. The question arises and in fact the world's major economic powers and their agents do not want us to become an economic power, they are trying to make us sexually ill by injecting us with sex. Don't let our mental abilities develop. May economic slavery be our destiny like every backward country in the third world and may we all be destroyed and ruined in the same way. In fact, Dr. Taban has written this novel in his own and unique style. As such, we can see his full observation. His excellent study and his control over the subject. From a medical expert, this novel is in fact a gift for Pashto literature and its readers. Let's not look at it as it is, but understand its spirit and try to understand the good intentions behind it. This is a novel by the modern Jonathan Swift of modern Pashto literature and full of horrible satire. It's a creation. I appreciate it. I appreciate the moral courage that the doctor has shown in presenting such a terrifying subject and now it invites you to read it. Thanks

Farooq Sarwar Advocate June 11, 2020

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي دا راز د يو بدرنګه له لاسه راز پاته نه سو، نو زه نه غواړم، چي له ما سره د تېرلو کسانو و جذباتو ته زيان و رسوم...

د ډاکټر کفيل وروستۍ پوښتني ته شېرخان په بستره کي سره را ټول سو او په ټينګه او مصممه اراده او کلک هوډ يې داسي و ويل.

د بل د خوښې او آرزو په خاطر خپلي خوښي او آرزوګاني تر پښو لاندي کول زه عبادت ګڼم، د بل د زړه ساتنه د نېک مقصد په خاطر د ژوند تر ټولو لوی مرام وي او زه به دا مرام تر وروستۍ سلګۍ پوري تر سره کوم.

(پای)

۰۲، ۰۲، ۲۰۲۰ اتوار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال چاپ سوي آثار

ناولونه:

۱: ځورېدلي سره یو شول: چاپ کال ۲۰۱۳م کال
د ۲۰۱۳ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ) او
د ۲۰۱۳ز کال د حافظ الپوري د سیالۍ لومړۍ جایزه
۲: دارالامان: چاپ کال ۲۰۱۷ز کال
شال ادبي اېوارډ هنګو (شمالي پښتونخوا) ۲۰۱۷ز کال
۳: د سینګار هټۍ: ۲۰۲۰ز کال همدا ناول

یونلیکونه (سفرنامې)

۱: د ښکلا په تپاس: (د تهایي لېنډ یونلیک) چاپ کال ۲۰۰۹ز
صوبایي ادبي اېوارډ (ایالتي کلنۍ جایزه؛ ۲۰۰۹ز)
۲: د تاشقند د قند څکه: (د ازبکستان یونلیک) چاپ کال ۲۰۱۱ز
د ۲۰۱۱ز کلنۍ جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۳: د زم زم تنده: (د حج یونلیک) چاپ کال ۲۰۱۴ز کال
د ۲۰۱۴ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۴: جنت په جزیره کي: (د مورېشیس او متحده عرب اماراتو یونلیک). د چاپ کال ۲۰۱۵ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۵: د سپوږمۍ انګڼ: چاپ کال ۲۰۱۶ز (د ملایشیا یونلیک)
د ۲۰۱۶ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۶: ترکیه د تهذیبونو ځانګو: چاپ کال ۲۰۱۷ز (د ترکي یونلیک)
۷: شاپېرۍ د کوه قاف چي پښتني سوې: (د آذربایجان یونلیک)
چاپ کال ۲۰۱۸ز کال
۸: مستي د مسایي د ځناورو په ځنګل کي: (د کېنیا یونلیک)
چاپ کال ۲۰۱۸ز

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹: زما داوړی زړګی راوړه
په ناداني مي درکاوۀنه پوهېدمه: (د کندهار او هلمند يونليک)
په ښکلا مجله (کندهار) کي قسط وار چاپ سوی کلونه ۲۰۰۵ز
۲۰۰۶ز
۱۰: د نيازبين کابل وږمې: (د کابل يونليک) چاپ ۲۰۰۹ز کال
په حسنی مجله (پښين) کي قسط وار خور سوی دی.

تنقيدي او څېړنيز

۱: د شيدا او حنان پر تليز جاج: چاپ ۲۰۰۷ ز کال
د ۲۰۰۷ز کلنۍ ايالتي جايزه وړونکی (صوبايي ادبي اېوارډ)
د هاير اېجوکېشن کميشن له خوا پر ملکي کچه باندي د ايم ايس
په کورس کي شامل سو.
۲: د سهېلي پښتونخوا پښتو رسنۍ: چاپ ۲۰۰۸ز کال
د ۲۰۰۸ز کلنۍ ايالتي جايزه وړونکی (صوبايي ادبي اېوارډ)
د کوټې پوهنتون د پښتو څانګي په ايم اې کورس کي شامل او د
هاير اېجوکېشن پاکستان له خوا پر ملکي کچه د بي ايس په کورس
کي شامل..
۳: د حميد او شمس الدين پر تليز جاج: چاپ ۲۰۱۱ز کال
د ۲۰۱۱ز کلنۍ ايالتي جايزه وړونکی (صوبايي ادبي اېوارډ)
د هاير اېجوکېشن کميشن له خوا د ايم ايس په کورس کي شامل
۴: تاباني فکرونه: لومړی ټوک؛ چاپ ۲۰۱۲ز کال
۵: پښتو موسيقي: چاپ ۲۰۱۵ز کال
د ۲۰۱۵ز کلنۍ ايالتي جايزه وړونکی (صوبايي ادبي اېوارډ)
د باچاخان پوهنتون چارسده په پي ايچ ډي کورس کي شامل
۶: تاباني فکرونه: دويم ټوک؛ چاپ ۲۰۱۸ز کال
۷: د کامګار او علي خان پر تليز جاج (چاپ ته تيار ۲۰۲۰ز)

(c) ketabton.com: The Digital Library

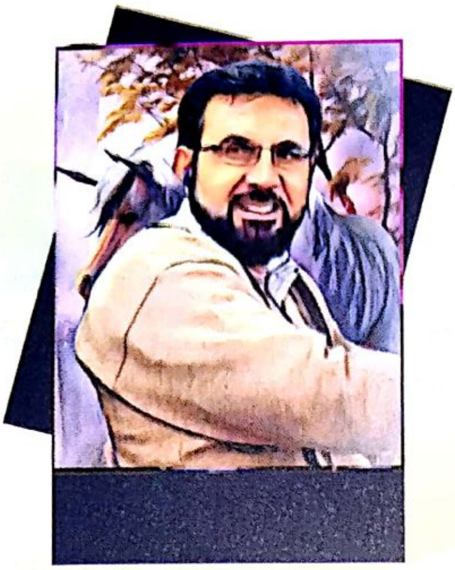

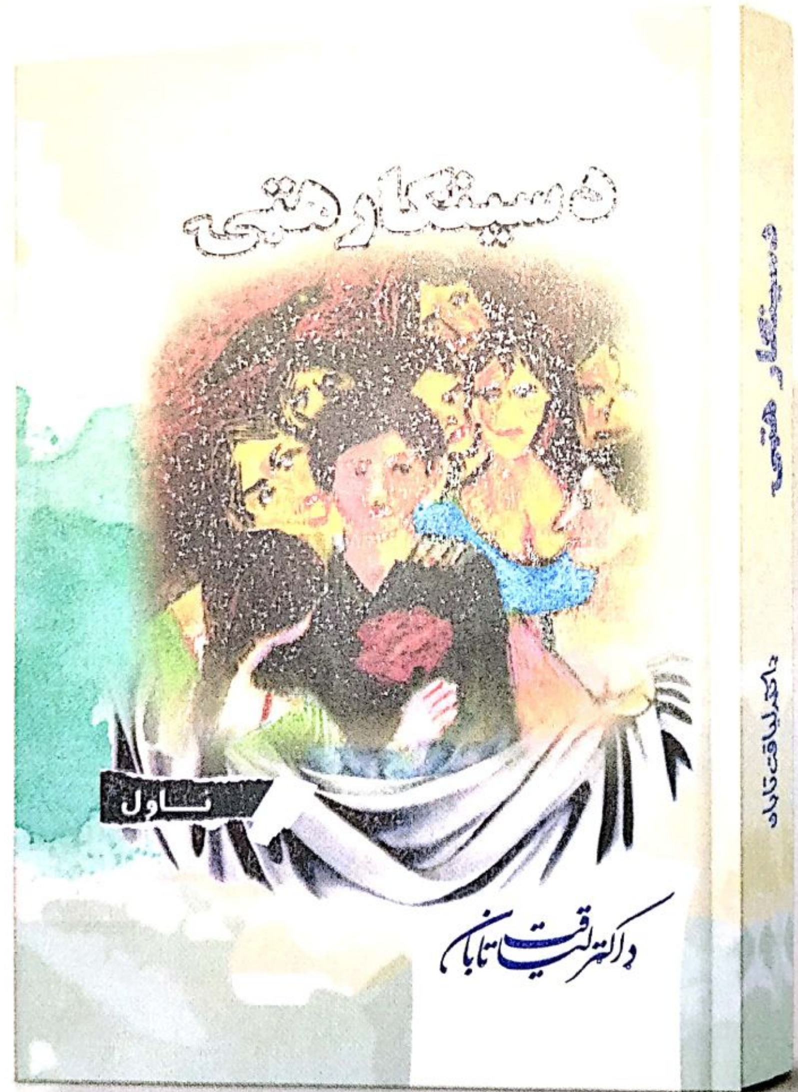

دارالکتب پرنټرز
رابطہ نمبر: 0092-91-2569011
darusaeed@gmail.com

2021.01.20

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library